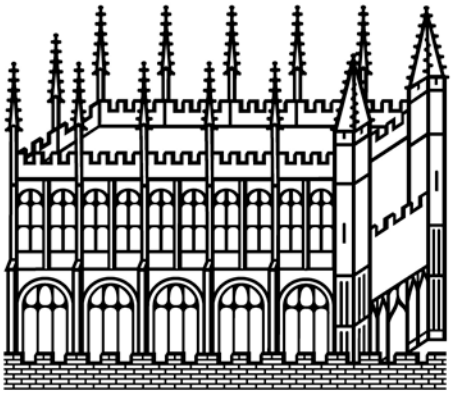

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

25. 464.

Breck. 1826

CHRESTOMATHIA SYRIACA

SIVE

S. EPHRAEMI

CARMINA SELECTA.

EDIDERUNT NOTIS CRITICIS PHILOLOGICIS HISTORICIS ET GLOSSARIO LOCUPLETISSIMO

ILLUSTRAVERUNT

AUGUSTUS HAHN,

PHILOS. ET THEOL. DOCTOR, IN ACADEMIA REGIOMONTANA P. P. O.

ET

FRIEDRICUS LUDOVICUS SIEFFERT,

PHILOS. DOCTOR ET THEOL. CANDIDATUS.

PRAEMISSAE SUNT OBSERVATIONES PROSODICAE.

LIPSIAE, MDCCCXXV

SUMTIBUS FRID. CHR. G. VOGELII.

464.

V I R O

SUMME VENERABILI ET CELEBERRIMO

E. F. C. ROSENMÜLLER,

PHILOS. ET THEOL. DOCTORI,
LITERARUM ORIENTALIUM IN ACADEMIA LIPSIENSI
PROFESSORI ORDINARIO ET REL.

PRIORIS EDITORUM ORE, UTRIUSQUE SCRIPTIS ET EXEMPLO, DOCTORI CARISSIMO,

HUNC LIBRUM

CONSECRAVERUNT

EDITORES.

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

AUGUSTUS HAHN.

Non est profecto, quod editionem hujus *συλλογῆς* excusemus, quum, quod quidem nos sciamus, nulla hucusque Syrorum carmina hunc in usum typis expressa sint. Quare benigne Te opusculum nostrum excepturum esse fidenter speramus. Neque id agimus, ut alias, quae in manibus Tuis forte sunt, v. c. *H. A. Grimmii* *G. Guil. Kirschii* (cujus opus denuo a *Bernsteinio*, Viro clarissimo nobisque amico, edi comperimus), *Knösii* chrestomathias negligas; dif-

fert enim, licet Syrorum poëtae a consueta cogitandi scribendique Orientalium ratione haud magnopere recedant, prosa oratio aliquantum a poësi. Usui tamen juvenibus Syriacarum literarum studiosis fore hanc Ephraemicorum carminum *ἀνθολογίαν*, graves sunt rationes, quae nobis persuaderent. Quarum princeps est ea, quae viros doctos dudum commovit, ut carmina Arabum, Persarum aliorumque Orientis populorum, quorum linguas discere juvat, seligerent et quotidie seligant atque adolescentibus erectioris indolis commendent, qui ad haec studia animum converterunt. Huc accedit, quod hucusque praeter ea, quae Viri S. VV. et Clarissimi *I. G. Eichhorn* in *praefatione*, quam *Guilielmi Iones* Poëseos Asiaticae Commentariorum libris sex praemisit (Lips. 1777. 8.), et *Iohannes Chr. Guil. Augusti* in diss. *de hymnis Syrorum sacris* (Vratisl. 1814. 8.) ex *Assemani Bibliotheca Orientali* excerpserunt, et quae ipsi scripsimus in commentatione *de Bardesane Gnostico, Syrorum primo hymnologo* (Lips. 1819. 8.) et in diss. *de cantu in ecclesia Syriaca* (*Ueber den*

Gesang in der Syr. Kirche, ein Beitrag zur Geschichte des heil. Gesangs — in: Kirchenhistor. Archiv von *K. F. Stäudlin*, *H. G. Tzschirner* u. *I. S. Vater* für 1823. 3. Heft p. 52—106.), nulla subsidia juvenibus tradita sunt ad Syrorum poësin cum universam tum sacram hymnodiam cognoscendam, nisi adire velint ipsa Ephraemi opera, ubi tamen tirones carmina vix invenient, quum versus praeterquam in duabus precationibus (Opp. Gr. Lat. T. III. p. 605.) separatim non sint descripti. *Assemani* vero *Bibliotheca*, egregium quidem opus, et rara est inter juvenes et hujus generis parum habet. Sed, si quam aliam, Syrorum hymnodiam, celebratissimam olim, antiquissimam certe inter Christianos, noscere nostra interest. Deinde haec hymnorum collectio hoc efficiet, ut juvenes, qui ea utentur, celeberrimo Patrum Syrorum legendo assuescant et scripta intellectu difficillima intelligere discant. Quod quo certius assequeremur ita librum instruximus, ut ii, qui prima grammatices elementa cognoverunt, vel sine praeceptore eum adire possint, quum et annotationes textui subjectae

(quarum nonnullae e *P. Benedicti* versione s. potius paraphrasi petitae sunt) et glossarium locupletissimum lectionem promoveant. Suademus tamen tironibus, ut initium lectionis faciant ab hymnis VI—IX, quos excipiant XV. XVI. V. XIII., sequantur denique reliqui. Qui duce linguae rerumque perito gaudebunt, hoc consilio non egebunt, omnes vero intelligent, cur eum, quo collocata sunt carmina, ordinem secuti simus. Nullum hucusque, ne *Kirschii* quidem chrestomathia excepta (novam editionem nondum vidimus), librum Syriacum, quippe qui locos contineat non e versionibus S. S. repetitos, novimus ita adornatum, ut tirones sibi relicti facile eum intelligere possint. — Cognoscent, quibus cordi sunt hae literae, quantum lateat in Syrorum carminibus ad historiam religionis et ecclesiae Christianae, maxime Orientalis, illustrandam et existent forsitan plures, quod quam maxime optamus, qui donea linguae cognitione muniti ex hoc fonte uberrimo haurire possint. Plurimi quidem hymni adhuc in Bibliotheca Vaticana alibique la-

tent et quantum inde sperare possimus, ante aliquot annos amicus Romae versatus per *Scholzium* Theologum S. V. (utrique gratias habemus) nobis significavit. Scimus vero, ubi sint multi, qui velint et valeant, fore tandem, ut contingat nonnullis illos thesauros effodere et publici juris facere.

Quo rariores etiamnum sunt juvenes hujus ingenii et indolis, qui et vires suas et tempus his literis dicare velint, eo magis laetor juvene clarissimo *Friedrico Ludovico Sieffert*, Elbingano, quem vix discipulum, mox amicum et studiorum socium nactus sum et cujus assiduis laboribus et horum carminum editionem magna ex parte debeo et alios fructus mox acceptos feremus. Etenim quartam fere hymnorum partem criticis et exegeticis annotationibus illustravit et glossarii dimidiam confecit, ut alias curas taceam circa textum recte exprimendum, quas ii juste aestimabunt, qui unquam tales libros ediderunt. Eundem favorem, quem studiis nostris hucusque haud pauci significarunt, Tu,

B. L., in hoc junctarum virium opus ut conferas rogamus. Vale. Scripsi Regiomonti Borussorum d. IV. Calendarum m. Octobris anno MDCCCXXIV.

OBSERVATIONES PROSODICAE.

Egimus in commentatione de *Bardesane, Syrorum primo hymnologo*, ante hos quinque annos *de metris Syrorum* et de *scansione* et *licentiis metricis* (de his p. 39 sqq.), neque animus est denuo vendere, quae tunc communicavimus. Quum vero, quantum per negotia multa interim suscepta licuit, hoc lustro haud pauca carmina Syriaca legerimus, fieri non potuit, quin certius et accuratius nonnulla cognosceremus, quae huc pertinerent. Faciunt ea multum et ad carmina Syrorum legenda et ad metrorum rationes intelligendas, quare his, quae jam edimus, carminibus praemittere non dubitamus.

Est locus in grammatica Syriaca, cui inscribitur de lineolis *Marhetono* et *Mehagjono* (*J. D. Michaël.* grammat. §. XV.), et alius de iis, *quae vocalibus accidunt vel abjiciendis vel adsumendis vel transponendis et permutandis* (l. c. §. XXXII sqq.), neque tamen grammaticae Syr. etiamdum ea est ratio, ut lectores carminum, quorum nullus fere hucusque respectus habitus est, ad eam ablegare possimus. Non vero alia jam attingemus, quam *syllabas vel contrahendas vel*

distrahendas, neque etiam omnia, quae ad hos Grammatices locos, pertinent, complectemur, sed ea tantum exhibebimus, quae maxime necessaria videntur, ne lectores in carminibus recitandis haereant, reliqua vel aliis viris doctioribus vel nobismet ipsis, ubi melius informati de omnibus fuerimus, exponenda relinquentes, quum non *lexico* solum, sed *grammatica* quoque Syriacae linguae studiosi quam maxime indigeant. Erunt igitur observationes nostrae, et juvenum usui et eruditorum examini jam exponendae, bipartitae, aliae, quae ad *Synaeresin*, aliae, quae ad *Diaeresin* attinent, quarum haec lineola *Mehagjono* (مَحْجُونَا, *in syllabas dispescens*), illa lin. *Marhetono* (مَرْحِيتُونَا, *currere faciens, corripiens*) in libris scriptis significari solita est.

I. De Synaeresi, qua duae syllabae in unam contrahuntur ita, ut voces bisyllabae fiant monosyllabae, trisyllabae bisyllabae et s. p., quod Syri *lineola supra literam, quam vocali carere volunt, posita* significaverunt.

Solet vero Synaeresis auferre *non nisi vocales serviles*, id est eas, quae *loco Schva* in *primis*, *mediis* et *finalibus* vocum literis, vel *radicalibus* vel *servilibus*, et in literis *praeformativis* et *praefixis*, atque, quamvis rarius, in *afformativis* positae sunt, aufert tamen etiam *vocales radicales*, neque tamen omnes, neque promiscue. E carminibus sequentibus enotavimus haec exempla, quae rem illustrabunt.

1. Synaeresis aufert vocales initiales,

a) imprimis literae Olaph, easque

α) serviles v. c. ܬܠܬ̈ܝܢ (Thlē - nun) IV, 1, 8. cll. 7, 11. V, 47. 55. IX, 7. 5. XII, 6. 4. XVIII, 3. 4. 5. 7. 12. 14. 15. XIX, 4. (ubi vel ܐܢ, vel ܝܢ, vel ܐ *μονοσυλλάβως* enuntiandum). — ܕܡܪ (Dlo-mar) V, 25. cll. 39. (in initio versus ܐܡܪ ᵉmar) 41. XI, 4. 1. XV, 42, 1. — ܐܒܕ (ᵃbido) XI, 8. 6. — constanter in vv. ܐܒܕ, ܐܒܕܐ, ܐܒܕܝ (III, 15.), ܐܢܐ, cll. XI, 1. 2. ܒܪܟ ܐܢܐ, (Neneb dnoschutho). — ܐܣܟܡܐ (*σχῆμα*) X, 13. 6. cll. XIII, 2, 9. 5, 6. ܐܚܕ (*μονοσυλλ.*) XI, 8, 6. ܐܦܠܓ̈ (ᵃpolóje) XVIII, 5. cll. ib. ܒܫܡܐ ܐܦܠܓ̈ (Baschmod ᵃpolu) it. 6. — ܢܒܥ ܬܡܠ (nba'th mol) XVIII, 14. — ܐ ܐܘܢ̈ (Oph ᵃvóne) XIX, 1, 9. ܠܐ ܓ̈ܘܕ (Ljudoje 'tho) XIX, 5, 2. — ܐܒܕ ܐܘ (dahwo ᵃchho) XII, 1, 4. cll. XIX, 8. 13.

β) radicales, quod hucusque in sola particula ܐ animadvertimus v. c. ܐ ܚܢ (hochan'ph) X, 9. 3. cll. XI, 3, 4. 11, 3. (cf. *Bardes. gnost.* p. 40.)

b) alias aliarum literarum, easque

α) serviles:

ℵ) in literis *radicalibus* v. c. ܕ̈ܒܘܪ (Dᵒbúreh) VI, 1, 5. ܨ̈ܡ XVIII, 13, 5. — ܐܦܠܓ̈ XI, 2, 4. XII, 8, 2. 6. — ܒܓ̈ܡܐ XI, 2, 5. ܒ̈ܥ

ibid. 4, 4. ... XII, 10, 7. — ... XI, 9, 5. ... XIX, 8, 6. ... (Thubd'chh'tójauh). XI, 1, 5. — ... XII, 5, 2. ... XVIII, 23, 8. — ... (L^eschóneh) XI, 11, 2. cll. 5, 2.

ב) in literis *servilibus* v. c. ... (s^akúbloh) II, 8, 3. ... XI, 4, 2. 10, 3. 11, 3. XII, 4, 2. ... XI, 7, 6.

ג) in literis *praeformativis* et *praefixis* v. c. ... (Schabron'chres) XI, 2, 6. ... (Lon'hwe) ib. 11, 5. — ... (Manud n'zur) X, 13, 1. et ... ibid. 4. conf. XI, 5, 4. 7, 5. 8, 4. XII, 1, 6. — ... (Morjod'zbáuth) V, 39. ... (Emreu - n'kawótho) ibid. 57. ... (rabod dlo) XI, 5, 5. cll. XII, 9, 4. ... (Lamchahonuv - l'mamodu) XVII, 21, 7. Durior est pronunciatio vv. ... (machhschabthanb bzotho) XI, 10, 2. coll. 6, 2. 4. XII, 11, 2.

β) radicales v. c. ... et ... (Ch^asi) XII, 3, 5. 6. (Unicum tamen hoc exemplum in *Pael* deprehendimus, plura in *Ethpaal*, quae v. sub 2.) — ... (dm^eneh) XII, 6, 6. ... (m^enoch) 10, 2. (conf. *Bardes. gnost.* l. c.)

Not. 1. Huc etiam pertinent versus *ὑπέρμετροι* (de quibus v. *Bardes. gn.* p. 41.) v. c. XI, 3, 5. 6. cll. 8, 5. 6. XII, 1, 1. 2. (?).

Not. 2. Neminem offendat, audiri nonnunquam vocales, quae absorberi soleant, v. c. ܕܡܝܢ ܐܢܢ. I, 10. ܐܢܢ ܗܘ. XVIII, 8. — ܐܡܐ ܐܡܐ (vulgo ܐܡܐ ܐܡܐ h. l. trisyll.) XVIII, 12. coll. XI, 6, 5. IX, 2. 4. 6. 10. ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ (quadrisyll.) XIX, 9, 2. — ܠܐ ܐܡܪ XV, 44, 3. ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܟ XVIII, 12.

2. Synaeresis aufert vocales medias

a) in *verbis* conj. *Ethpaal* v. c. ܐܬܕܥ XI, 9, 2. ܐܬܚܟܡ ib. 3. coll. XII, 10, 4. ܐܬܪܚܡ XII, 8, 4. 6. ܐܬܝ 9, 2. ܐܬܚܟܡ XIII, 1, 5. Huc etiam refer ܠܐ ܡܕܝܥ ܐܬܚܟܡ XI, 10, 4., de quo versu pronunciando dubitavimus prius, pronique eramus ad enunciandum *Dlom'zjod thethbake*, jam vero tanta exemplorum copia edocti sumus, enunciandum esse *Dlo mazjod thethb^{a}ke.*

b) in *nominibus* et quidem prae ceteris vocalem *Zekopho*. Exempla haec habe: ܫܡܥܘܢ X, 4, 3. ܐܝܕ 8, 2. 10, 1. ܠܐܠܗܘܬܟ (Lal^{o}húthoch) XI, 2, 2. cll. XII, 2, 4. ܒܠܗܢ (bal^{o}han) XI, 3, 2. ܡܫܟܚܐ XII, 3, 2. ܙܥܘܪ 7, 6. ܫܡܫܐ 11, 4.

3. Synaeresis aufert vocales finales.

a) in *verbis*: conj. *Pael* (forte etiam Aph.) v. c. ܒܠܟ (dal^{e}ph) XII, 1, 2. ܓܪܓܬܐ (garg^{e}thoh) ibid. 11, 5. — *saepissime* in *partic. Peal act.* v. c. ܫܩܐ ; (Sob'rath cf. *Mich.* gramm. §. XLI.) XI, 4, 5. — et *pass.* stat. emphatici v. c. ܚܝܐ (ܚܝܐ) pronuncia *Paj^o*

XII, 3, 4. ܟܣܝܐ (casj°) 7, 2. ܓܠܝܬܐ (glith°) ibid. 4. ܪܦܝܐ (raphj°) 9, 3.

b) in *nominibus* status emphatici v. c. ܒܝܫܐ (bisch°) XI, 11, 6. (quam pronunciationem prius dubitavimus, quam plura exempla et nominum et adjectivorum participialium, quae sub a) collegimus, nobis occurrerent). ܦܓܪܐ (pagr°) XII, 7, 5. cll. 11, 5. (dlil°). — Dubitamus de enunciatione vocis ܫܡܐ, quia *legendum* esse putamus ܫܡܪ XI, 5, 6. et lectio v. ܟܟܒ 7, 4. etiam incerta videtur. Quod si negaveris, utraque huc referenda et *μονοσυλλάβως* pronuncianda erit.

II. De Diaeresi, qua literae cum una vocali in duas syllabas distrahuntur ita, ut voces monosyllabae fiant bisyllabae, bisyllabae trisyllabae, trisyllabae quadrisyllabae, quod Syri *lineola literae movendae* (vocalizandae) *subjecta* significaverunt.

Exempla pauca quidem sed certa haec sunt: ܟܬܒ II, 6, 8. coll. XI, 9, 4. XV, 29, 3. — ܟܬܒܐ IV, 4, 2. — ܩܕܡ XV, 11, 3. it. ܩܕ ibid. 4. — ܟܬܒ ib. 26, 4. — ܒܝܬ XVI, 14, 2. — ܡܕܡܪ 31, 4. cll. ܡܕܡܪܐ XVIII, 14, 6. — ܩܛܠ ibid. 23, 6. — ܩܛܘܠ XIX, 4, 1. — ܩܛܠܐ ibid. 6, 3. — Huc referendum etiam est ܟܬܒ II, 1, 10. nisi legere mavis ܒܬ.

Benigne has observationes suscipiant lectores et ad eas exigant illas notas, sequentibus carminibus subjectas, quae probant, nos, Syrorum institutione prorsus destitutos, nec illico nec simul omnia vidisse. Scripsimus enim haec, quum carmina dudum Lipsiam delata essent.

Pag. 169 lin. 2 lege ܐܰܡ̣ܰܬ.
— 170 — 21 — *senio.*
— 175 — 5 — *nota.*
— 177 — ult. — ܐܰܪ̈ܥ̣ܳܐ.
— 180 — 20 — ܐܰܬ̣ܳ
— 182 — 14 — ܒ̈ܥ̣ܳܐ.
— — — 17 — ܒ̈ܥ̣ܳܐ i. q. ܒ̈ܥ̣ܳܐ plur. XV. 35. debita, peccata.
— 183 penult. — ܒ̈ܥ̣ܳܐ.
— 187 — 2 — ܒ̈ܥ̣ܳܐ.

Pag. 152 lin. 2 lege ܟܕܡ̈ܬ.

— — — 4 — ܒ̈ܫ̈ܡ.

— 155 — 2 — ܒ̈ܫ̈ܟ̈ܠ.

— 156 — 1 — ܚ̈ܢ̈ܝ̈ܬ.

— 157 — 7 — ܟ̈ܡ̈ܢ̈ܬ.

— 159 — 18 — ܒ̈ܫ̈ܬ.

— 161 — 11 — ܚ̈ܡ̈ܬ.

In notis textui subjectis et in lexidio.

Pag. 3 col. 2 lin. 2 lege *conentur.*

— 15 — 1 — 14 — *templum.*

— 18 — 2 — 3 — *contrahendus.*

— 52 — 1 — 2 — *inertis.*

— 61 — 1 — 4 — *imminuuntur.*

— 67 — 2 — 3-5 ordo vocum Syriacarum prorsus turbatus est, potest tamen e latina, quae sequitur, explicatione cognosci.

— 74 — 1 lin. 4. 5. l. *Metüld'.*

— — — 2 l. 13 l. XV, 29.

— 93 — 1 l. 1 l. *procederat.*

— 94 — 1 l. 2 l. *pelagi.*

— — — — l. 10 l. *praegravatam.*

— (97 inscr. lin. 4 l. *quae.*)

— 107 — 2 — 11 l. voces hebr. transponendae.

— 123 — 1 — 1 l. Str. 38, 1. 2.

— 134 — 1 post alteram lineam supple: *non pernoscere valet, naturam et dignitatem.*

— 137 col. 1 lin. 1 l. h. V.

— — — — — 8 dele comma.

— 139 — 2 — 2 — *par.*

— 149 — 2 — 3. 4. — *viden'.*

Pag. 63 lin. 13 - lege ﻣﻠﻜﻴﺴﺪﻕ.
— 65 — 14 — ﺃﺑﺮﻡ.
— 77 — 9 — ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ.
— 81 — 1 — ﺍﻟﻠﻪ.
— 82 — 1 — ﺃﺑﺎ.
— 95 — 4 — ﺍﻟﻤﻠﻜﻮﺕ.
— — — 8 — ﺍﻟﻌﻬﺪ.
— 101 — 3 — ﺃﺑﺮﻡ.
— 102 — 11 — ﺍﻟﺒﺮﻳﺔ.
— 103 — 3 — ﻣﻠﻚ.
— 106 — 6 — ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ.
— — — 11 — ﺍﻟﻤﻘﺪﺱ.
— 110 — 12 — ﻣﻘﺪﺱ.
— 111 — 8 — ﻣﻠﻚ.
— 116 — 4 — ﻣﻜﺴﺎ.
— 124 — 10 — ﺍﻟﺪﻫﺮ.
— 134 — 1 — ﺍﻟﻤﺴﻴﺤﻴﻮﻥ.
— 135 — 10 — ﺍﻟﻜﻞ.
— — — 11 — ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ.
— 140 — 9 — ﻣﻠﻜﻪ.
— 142 — 1 — ﻣﻜﻮﺩﺍ.
— 143 — 7 — ﺃﺑﺎ.
— 144 — 15 — ﺍﻟﻤﻘﺪﺱ.
— 147 — 17 — ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ.

Pag. 32 lin. 17 lege ܐܲܫ̈ܝ̈ܐ.

— 33 — 2 — ܡܦ̈ܩ̈ܐ.

— — — 15 — ܐ̈ܚ̈ܫ̈ܐ.

— 35 — 9 — ܚ̈ܫ̈ܬ̈ܐ.

— — — 12 — ܬ̈ܡ̈ܗ̈ܟ̈ܐ.

— 41 — 13 — ܐ̈ܡ̈ܐ

— 43 — 5 — ܐ̈ܟ̈ܟ̈ܐ.

— — — 6 — ܐ̈ܟ̈ܐ.

— — — 10 — ܡ̈ܫ̈ܐ.

— — — 15 — ܐ̈ܟ̈ܐ.

— 44 — 4 — ܐ̈ܒ̈.

— 45 — 8 — ܐ̈ܬ̈ܐ.

— — — 18 — ܐ̈ܟ̈ܟ̈ܐ.

— 47 — 10 — ܐ̈ܚ̈ܦ̈ܨ̈ܪ̈.

— 48 — 2 — ܒ̈ܘ̈.

— 50 — 10 — ܐ̈ܡ̈ܪ̈.

— 51 — 9 — ܡ̈ܟ̈ܦ̈ܪ̈.

— — — ult. — ܣ̈ܟ̈ܦ̈ܣ̈.

— 55 — 1 — ܡ̈ܚ̈ܐ.

— 58 — 3 — ܐ̈ܪ̈.

— 59 — 11 — ܟ̈ܚ̈ܐ.

— 61 — 7 — ܡ̈ܐ.

— 62 — 1 — ܟ̈ܐ.

— 63 — 12 — ܣ̈ܪ̈.

Pag. 15 lin. 1 lege ܡܰܪܝ̈ܐ.
— 16 — 4 — ܡܰܪܝ̈ܐ.
— — — 5 — ܦܽܘܩ.
— — — 13 — ܟܽܠܗܘܢ.
— — — 15 — ܘܐ.
— 19 — 15 — ܫܘܼܒܚܳܐ.
— 20 — 11 — ܐܳܡܰܪ.
— — — 13 — ܟܽܠ
— — — 16 — ܐ
— 21 — 1 — ܒܰܥܶܝ.
— — — 3 — ܐܰܠܗܳܐ.
— — — 10 — ܒܥܶܝ.
— 23 — 7 — ܟܽܠ et in voce altera dele ultimum.
— 24 — 10 — ܒܥܶܝ.
— 25 — 2 — ܐܰܠܗܳܐ.
— 26 — 1 — ܐܰܠ.
— — — 3 — ܟܽܠ.
— — — 6 — ܫܰܒܚ.
— 27 — 10 — ܫܘܼܒܚܳܐ.
— 29 — 6 — ܐܰܠ.
— 31 — 8 — ܐܰܠܗ.
— — — 11 — ܢܥܒܕ.
— — — 13 — ܐܰܒܕ.
— 32 — 7 — ܐܰܠܗܳܐ.

Sphalmata typographica graviora

in vocalium signis, non justo loco positis, imprimis conspicua.

In textu.

Pag. 3 lin. 10 lege ﻣﻌﻌﻌﻌﻌ.

— 4 — 1 — ﻣﻌﻌﻌﻌ.

— 6 — 11 — ﻣﻌﻌ.

— 7 — 4 — ﻣﻌﻌﻌ.

— — — 6 — ﻣﻌﻌﻌ.

— — — 8 — ﻣﻌﻌﻌ.

— 8 — 1 — ﻣﻌ.

— — — 2 — ﻣﻌﻌ

— 9 — ult. — ﻣﻌﻌﻌ.

— 10 — 1 — ﻣﻌﻌ.

— — — 4 — ﻣﻌﻌﻌ.

— — — 14 — ﻣﻌﻌ.

— 14 — 15 — ﻣﻌﻌ.

ܢܦܫܐ animus, mens, intellectus. X, 11. XI, 10. XIX, 9. plur. ܢܦܫܬ, ܢܦܫܬܐ operationes intellectus, agitationes mentis, ratiocinationes. X, 14. XI, 4.

ܫܒܚܬܐ laus, gloria, hymnus. XV, 61. XVI, 54.

ܫܡܫܢܐ famulitium, ministerium, efficacia, vis, effectus. XIII, 1. XVI, 48.

ܬܠܡܝܕ discipulos (Christianos) fecit. III, 5. (differt enim ab ܠܡܕ docuit).

ܬܠܡܝܕܐ discipulus. V, 112.

ܬܠܬ tres, tria.

ܬܡܗ obstupuit, miratus est (c. c. ܒ). VI, 7. XII, 3.

ܬܡܗܐ admirabilis. IV, 4.

ܬܡܝܡ, ܬܡܝܡܐ integer, simplex. V, 117.

ܬܡܝܡܝܬ ܠ integre, simpliciter. XIV, 3.

ܬܡܢ ibi. XIX, 7.

ܬܢܐ iteravit, repetiit. Ethp. repetitus, iteratus est (cogitatione et sensu). XV, 5.

ܬܥܐ labor, fatigatio inanis. VIII, 3. (ܬܥܐ laboravit, fatigatus est inaniter).

ܬܩܠ 1) pependit, appendit, ponderavit. 2) offendit, impegit. Ethp. ponderatus est. XIII, 1. Pa. 1) ponderavit, aequavit ponderando. 2) aequavit (viam vitae). XIX, 1.

ܬܩܢ dispositus, stabilitus, firmatus est. Pa. disposuit, paravit, aptavit, stravit (lectum). XV, 37. (viam) XIX, 10. Aph. instituit, creavit (regem). XIX, 2.

ܬܩܝܢ, ܬܩܢܐ (plur. ܬܩܘܢܐ) paratus, firmatus, compositus (mores bene compositi). XVI, 20.

ܬܪܝܢ duo. ܬܪܝܢ secundus, alter. ܬܪܝܢܬ secunda, altera. IV, 1.

ܬܪܝܨ rectus, integer. XIX, 8. (ܬܪܨ direxit).

ܬܪܥ, ܬܪܥܐ porta, janua. XII, 11.

ܬܪܥ aperuit, secuit. p. p. ܬܪܝܥ effusus, erumpens. XVI, 22.

ܬܓܪ negotiatus est, mercaturam exercuit. Ethpa. id. et negotiando lucratus est. XVI, 4.

ܬܡܗ admiratus est, obstupuit c. c. acc. et ܒ. VI, 7. c. ܠ. XI, 2.

ܬܡܗܐ admiratio, stupor. XV, 1. admirandum, stupendum. XIV, 15.

ܬܘܒ poenituit. Ethpe. ܐܬܬܒ id. I, 5. Pa. ܬܘܒ poenitere fecit, flexit, abduxit a sententia, abstinuit. XV, 30.

ܬܘܒܬܐ, ܐܬܘܒܬܐ gratiarum actio et confessio, celebratio, laudatio (ܡ). XII, 1. XVI, 54.

ܛܘܠ inanis (= ܗܒܠ). — Ubi construitur c. ܠ vim habet interjectionis v. c. XV, 41. abeat sibi s. „*dispereat mundus!*“ (*Beneed.* propr. o vanitatem mundi!)

ܐܣܟܘܠܐ laqueus, offendiculum, scandalum. XVI, 32. (pl.)

ܬܘܗ stupor, admiratio, confusio. XV, 39. (r. ܬܗ stupuit, obstupuit, admiratus est).

ܬܘܪ bos, juvencus. pl. ܬܘܪ et ܐܬܘܪ. IX, 10.

ܦܫܩܢܐ interpretatio, explicatio. X, 7.

ܛܥܝܘܬܐ error, aberratio. XIX, 7.

ܛܘܒ inter. I, 4. (ܛܘܒܐ terminus).

ܬܚܘܬ, ܒܬܚܘܬ, ܡܢܬܚܘܬ sub, subter, infra. XVII, 5.

ܬܝܡܢܐ auster. XIII, 3.

ܩܪܒܐ bellum, certamen, altercatio. I, 11. XVI, 52.

ܬܠ suspendit, appendit. IV, 7. (part. ܬܠ, ܬܠܝܐ. III, 13. IV, 1.) IV, 7. retulit, pertinere voluit (rem, negotium ad ܒ). II, 7.

ܬܠܓܐ nix. XVI, 35.

ܬܠܬܝܐ tertius, trinus, triplex. XVIII, 4.

ܐܬܒ I. habitavit, mansit. XII, 3. 5. XIV, 6. Aph. habitare jussit, sivit, constituit, statuit. I, 20. XV, 59. XVIII, 15. Pa. incepit. XIII. 2. XV, 3. c. c. part. I, 1. — II. solvit, dissolvit, diruit, destruxit. II, 2. IV, 4. IX, 4.

ܐܬܒܐ familia, gens. XVII, 8.

ܐܬܘܢܐ lucerna, lumen. III, 6. XVI, 7. 49.

(ܐܬܠ) ܐܬܥ erravit, peccavit (*Bened.* in laqueos inextricabiles se induit). XVIII, 4. — ibid. 22. (*Bened.* susque deque permiscuerunt omnia).

ܐܡܝܢ verus, verax. IV, 6. XII, 10.

ܒܐܡܝܢ vere. XVII, 14.

ܐܡܘܬܐ veritas, firmitas. XVI, 11.

ܐܬܪ deflexit, aberravit (a scopo). XVII, 4. 9. 15. lapsus est, peccavit, deliquit. XVI, 18. Aph. labi, aberrare fecit, seduxit. XIX, 9.

ܐܬܪܐ firmitas. IX, 3. veritas. XV, 57. vera religio. IV, 3. 7. (Ephr. T. I. p. 79.).

ܐܬܟ siluit. XVII, 19. XIX, 4. part. ܐܬܝܟ mutus, silens. XV, 18. Pa. silentium imposuit. XV, 10. 18. interrupit (gressus). 24.

ܐܬܘܟܐ silentium. I, 4. 22. XI, 2. 5. VIX, 4.

ל.

ܠܐܠܐ et ܠܐ corona. III, 5. 8. VIII, 5.

ܠܐܬܪ mercator, negotiator. IV, 8. XVI, 4.

ܠܐܕܐ foramen, ansula. XVIII, 5.

ܠܛ vindicavit, exegit, retribuit. III, 15. XV, 13. 35. — Ursit, pressit, oppressit. XVI, 1. Ethpe. punitus est. XV, 15.

ܗܠ insanivit, deliravit. ܗܠܝܢ, ܗܠܐ part. insanus, stultus, errans. V. Ethpa. id.

ܡܕܢܐ cuspis hastae, arista (*Castellus* v. Deut. 32. 41.). XI, 9. — *Benedictus* vertit *ramus;* recte, ut videtur.

ܡܕܥ (ܫܢ) somnus. XVI, 37.

ܫܥܐ, ܡܘܕ, ܡܕܝ, ܡܕܥܐ momentum, tempus, hora. XV, 1. 4. ܟܠ ܫܥܐ quavis hora, semper, perpetuo. XVI, 50.

ܐܬܟ exaltavit. Escht. ܐܬܬܟ extulit se, superbivit, gloriatus est. XI, 6. XIV, 15. (part.) — ܓܐ.

ܨܚ limavit, purificavit, defaecavit, — everrit, ejecit. V, 82. Pa. id. et aequavit, complanavit, stravit. XIX, 10. — Part. Pe. ܨܚ, ܨܝܚ, ܨܚܐ purus, sincerus, — rectus, planus. I, 7. XI, 10. XII, 5. XVIII, 8. XIX, 1. 9.

ܫܦܝܪ pulcher, bonus. II, 1. XV, 32. 49.

ܡܟܐ, ܡܟܝ humilis, dejectus, imbecillus. XVI, 26. desidiosus, deses. ibid. 34. (ܡܟܐ humilis fuit).

ܡܟܐ affluxit, abundavit, inundavit. V, 118.

ܡܕܝ abundantia, copia, fluxus. V, 121. XVI, 22. XIX, 10.

(ܫܩ) ܐܫܩ potavit, rigavit. XVI, 35. 50.

ܡܫܩܢ portans, auferens, accipiens, particeps. XVI, 30.

ܫܝܬ potatio. I.

ܫܩܠ ponderavit. IV, 7. librando tulit, portavit, gravatus est, laboravit v. c. ܐܬܩܫ ? ܫ laboravit s. nisa est, ut pronuntiaret (*es ward ihr schwer auszusprechen*). XV, 7. cll. 27. ܫ ? ܢܬܩܫ laborant, ut plorent, = graviter plorant. — accepit. XVI, 38. imposuit XV, 16. 19. XVI, 6. abstulit (v. c. e vita). VII, 4. IX, 6. XV, 40. 47. XVIII, 20.

ܬܩ confirmatus est. Ethpa. id. XI, 9. Pa. et Aph. confirmavit, comprobavit. IV, 6.

ܦܫܛ spoliavit, detraxit. III, 2. Pa. et Aph. exuit. III, 1. part. Pa. ܡܦܫܛ, ܡܦܫܛܐ f. ܡܦܫܛܬܐ nudatus, a. III, 1.

ܦܫܘܛܐ I.) (a verbo praeced.) nudatio, exspoliatio, nuditas. III, 1. 2. II.) (a ܫܕܪ *misit*), missio, legatio, — chorus Apostolorum, apostoli. XIX, 4. (cf. Ephr. T. III. 212. F. 218. A.).

ܫܠܡ et ܫܠܡ integer, perfectus fuit, expressit — (viam ܠ) incessit. XIX, 1. (exemplum, sententiam alicujus) consensit, concordavit, imitatus est. XVIII, 7. Pa. implevit, solvit, persolvit. XIII, 5. Aph. tradidit, prodidit. XVIII, 13. 19.

ܫܠܡܐ pax. XV, 58. (ܫܠܡ cessavit).

ܫܡ, ܫܡܐ nomen. XVIII, 3.

ܫܡܗ nominavit. XVIII, 14.

ܫܡܢܐ quadrans. XVIII, 9.

ܫܡܥܢܐ auditor. X, 14. XVI, 50.

ܫܡܥܬܐ, plur. ܫܡܥܬܬܐ questus, querelae (*Bened.* tristia nuntia). VII, 1.

ܫܠܦ eduxit, evaginavit (gladium, linguam). XI, 11.

ܫܡܗ nominavit. Ethpa. nominatus est. XVIII, 11.

ܫܡܝܐ coelestis (non *naturâ*, sed *metaphorice*, ita ut discrimen, quod Castellus inter hanc vocem et ܫܡܝܢܐ fecit, tollatur). XVI, 4.

ܫܠܡ perfecit, absolvit Ethpa. XIX, 3.

ܫܡܥܐ auditus, audiendi facultas. XV, 33.

ܫܡܫ ministravit. XII, 1. part. VI, 4. — fecit, perpetravit, — adumbravit, delineavit. XIII, 2. 4.

ܫܡܫܢܐ minister, diaconus. XVIII, 21.

ܫܦܝܪܘܬܐ pulchritudo. III, 9. 10. XV, 32. 46. 54. pl. XIX, 9.

ܫܘܢܩܐ cruciatus, tormentum. XV, 36. (ܫܢܩ cruciavit, vexavit, torsit).

ܫܩܪܐ mendacium, error. V, 82. (de haeresi).

ܫܘܬܦܐ socius, particeps, consors. IX, 9.

ܫܒܩ donavit. Pa. id. II, 5. (discrimen significationis Pe. et Pa. a Castello notatum vix probabile videtur).

ܫܚܬ corrupit, vitiavit. V. (ecclesiam = virginem).

ܫܬܐ grex praec. porcorum. 2) socii et asseclae haereticorum v. c. Bardesanis, Manetis. V. (cf. Ephr. T. II. 438. 469.)

(ܫܛܐ) ܫܛ contemsit, sprevit. VI, 8. XV, 52. *part. pass.* vilis, contemtus, insipiens. XIV, 15.

ܫܛܐ stultus, ineptus fuit. partic. XI, 3.

ܟܬܒ, ܟܬܒܐ, ܐܟܬܒܐ scriptum, chirographum. XV, 13. 35.

ܫܐܠ sepulcrum, orcus. VII, 5. VIII, 4. XV, 32.

ܫܠܡܐ tranquillitas, pax, mansuetudo animi. VI, 2.

ܡܫܟܕ temere. XVII, 19.

ܡܫܦܐ tuba. XIX, 4.

ܡܫܟܠܐ (שׁוּשְׁלְתָא), catena. XIX, 6.

ܫܟܒ jacuit, cubavit, accubuit. — Dormivit, obiit. XVI, 51.

ܫܟܚ, ܐܫܟܚ invenit, potuit. IV, 3. 7. Ethp. XV, 21.

ܫܟܢ absurdus, foedus, turpis. XVIII, 7.

ܫܠܠ perfecit. ornavit. XIX, 1.

ܫܠ, ܫܠ cessavit, requievit. XIX, 5. part. ܫܠ, ܫܠܝܐ quietus, pacatus. XIV, 10. 11. Pa. sedavit. XIV, 10.

ܫܠܝܐ, ܫܠ cessatio, quies, silentium. I, 4. XI, 2.

ܒܐ ܒܫܠ subito. XV, 1. ܒܐ ܒܫܠܝܐ id. XVI, 7. 44.

ܫܟܐ f. cadaver. IV, 1. pl. ܫܟܐ. XV, 37.

ܐܬܪ refriguit, deferbuit. Pa. refrigeravit, cessare fecit, exstinxit. Aph. id. XVI, 7.

ܐܬܪ vigilavit. VI, 3.

ܐܬܪ vigilia, excubiae. XVI, 9, 34.

ܐܬܐ dignus, idoneus, par, aequalis fuit s. factus est. part. p. ܐܬܐ, ܐܬܝ dignus habitus. XIV, 6. par, aequalis, communis. VIII, 1. XIV, 1. XVIII, 12. Ethpe. dignus habitus est. XVI, 53. Pa. (idoneum, aequalem etc. fecit) tersit, abstersit, stravit (lectum). XV, 37. Aph. fecit s. habuit dignum etc. VI, 4.

ܐܬܐܠܬ (Castell. ܐܬ) 1) quaestio, interrogatio. 2) perscrutatio, scrutatio (*Speculation, Grübeley*). XIV, 2. XVII, 3. (ܐܠ).

ܐܬܬܐ gloriatio, superbia. XVII, 2. (ܐܬܐ glorificari).

ܐܬܒܐ gloria, honor, decus, ornatus. III, 2. XIII, 1.

ܐܬܐ, ܐܬܐ promisit, confessus est, enunciavit. XVII, 5. (v. ܐܡ).

ܐܬܝ signavit, nunciavit. Ethpa. cognovit, agnovit, intellexit. XIV, 10. XVII, 5. (v. ܐܡ).

ܐܬܐ eruit, eripuit, liberavit. XIII, 4. XV, 52.

ܐܬܒ segregavit. XVIII, 3.

ܐܬܒ munus. II, 5. XV, 31. 54.

ܐܬܟ mutatio, variatio, vicissitudo. ܐ ܠ vestes variae, diversae (Ephr. T. III. p. 363. ܐ ܠ partes variae, diversae), „vestes mutatoriae“ (Benedict.) XII, 3.

ܐܬܐ aequaliter, pariter. XV, 48. (ܐܬ).

ܐܬ aequalitas. ܐ ܠ consensus, eadem voluntas, idem studium. XVI, 29.

ܐܬ dominium, potestas, honores. XV, 55.

ه.

ܫܐܕܐ daemon, malus genius. X, 7.

ܫܐܠ petiit, postulavit. Pa. sciscitatus, perscrutatus est. IV, 1.

ܫܐܠܐ mutuus, commodatus, ascititius. XV, 47. XVIII, 3.

ܫܒܐ Saba, Arab. Sabaea. III, 6.

ܫܒܐ captivum cepit, duxit, deportavit. XVI, 5. XVIII, 3. — Irretivit, decepit. XV, 50.

ܫܒܝܐ, ܫܒܝ vicinus, a. III, 9. XI, 8.

ܫܳܒܶܝ captivans, captivum ducens. XV, 29.

ܫܒܝܠܐ semita, via. XV, 38. XIX, 3. 7. 8.

ܫܒܠ direxit, viam monstravit. XIX, 7.

ܫܒܥ septem. XVII, 8.

ܫܒܩ reliquit, deseruit, dimisit. III, 2. IV, 4. IX, 7. X, 3. XIV, 11. XV, 35. 59. sivit, concessit. XV, 29. Ethp. concessum est, permissum est. XV, 11.

ܫܒܪ puer, infans, imperitus. I, 15. XVI, 18. — XI, 2.

ܫܓܫ turbavit, part. ܫܳܓܶܫ, perturbatus, turbidus, turbulentus. VI, 1. XIV, 10. — ܐܫܬܓܫ tumultuatus est, conjuravit. XVIII, 22.

ܫܕܐ 1) jecit (sagittas, ܒܝܢ) vulgo c. c. ܒ et ܠ. I, 3. cll. 1. (ubi *sagittae* supplendae sunt, cll. X, 9.) XVII, 3. 2) ejecit, abjecit. Hinc rejecit XVIII, 5. edidit, evomuit. ib. 16. projecit, conjecit. XIX, 9. part. pass. XV, 19. 47. abnegavit, negavit (c. c. ܠ). III, 14. (coll. Ephr. T. II. p. 442. 444.)

ܫܕܠ blanditus, adulatus est. 2) commovit, illexit, inescavit. XV, 45.

ܫܕܪ misit, emisit, dimisit. VIII, 4.

ܬܟ insedit. Pa. construxit, composuit, condidit. XIII, 4. Ethpa. compositus, conjunctus, unitus est. IX, 6.

ܐܕ jecit; projecit, immisit. Part. pass. projectus, immissus, versatus (in bello, certamine). XVI, 1. (cll. Ephr. T. III. p. 362. A.)

ܐܘܕ (ܟܘܐ) altus, sublimis, עֶלְיוֹן. III, 15.

ܐܘܕ innuit, indicavit, jussit. VII, 7.

ܕܐ cogitavit, meditatus est, curavit. XV, 43. 51.

(ܫܫ) ܐܫ adspersit, conspersit. Aph. pavit. VI, 4.

ܕܐ pavit (se et alios), rexit. part. *pastor*. V.

ܐܚܫܐܕ turbate, dolenter (*Cast.*), clara voce, amare (flevit). XV, 7. 27.

ܕܥܐ, ܕܥܝ mens, animus. IV, 8. X, 1. XII, 7. XIII, 6. XIV, 6.

ܕܥܡ tonuit, intonuit, sonuit. XIX, 4.

ܐܚ, ܕܚ laxus, remissus, ideoque a) debilis, tener. XII, 9. b) dissolutus, iners (Ephr. T. II. 440. A.)

ܕܥܝ saltatio, exsultatio. VIII, 2. (ܐܥ saliit, exsultavit. 2) planxit, ploravit).

ܐܦ reprehendit, objurgavit, accusavit. V, 45.

ܐܡ signavit, notavit. V. impressit XIX, 9. adumbravit, delineavit. X, 2. XIII, 2. 4.

ܐܠ incessit (?). Aph. 1) viam commonstravit, direxit. 2) erudivit, monuit, correxit. XVI, 16.

ܐܠܦ balbuties, — locutio, sermo. XVI, 23. (ܐܠ balbutivit, — locutus est.)

ܬܘ madefactus, inebriatus, satiatus, incensus est (amore). III, 1.

ܬܘ laetatus est, exsultavit. VIII, 5.

ܬܘܡܐ spiritus. XVII, 7.

ܬܘܡܢܘܬܐ spiritualitas. XVII, 7.

ܬܘܪܚܩܐ distantia, longinquitas. ܒ procul. XVI, 16.

ܬܘܟܠܐ compositio, structura, conjunctio. IV, 4.

(ܢܣܒ) ܐܐܢܣܒ Aph. sustulit, extulit, abstulit. XV, 7.

ܬܘܪܡܐ altitudo, sublimitas, excelsitas. III, 11. XVI, 51.

ܬܘܫܡܐ nota, signum, signaculum, character. V. (in baptismo).

ܬܘܚܝܒܐ improbitas, iniquitas. V, 83.

ܬܘܚܡܐ amatus, dilectus. XV, 19.

ܬܚܡ amavit, dilexit. VI, 8. part. ܪܚܡ. XV, 40. pl. amici ib. 53. pass. ܐܬܪܚܡ, ܐܬܪܚܡܘ, XV, 1. 47. Pa. misertus est c. c. ܥܠ. XV, 32.

ܬܘܒܐ gratia, benignitas, amor. pl. I, 18.

ܬܘܒܢܐ misericors, clemens. XVIII, 16.

ܬܘܪܚܡܐ amor, dilectio. VI, 5. XV, 16.

(ܪܚܩ) ܐܐܪܚܩ elongavit, summovit — intr. processit, abiit, volavit XVII, 3. adj. part. ܪܚܝܩܐ, ܪܚܝܩ longinquus, remotus. XI, 3. XV, 46. XVII, 4. 15.

ܬܘܥܕܐ odor. IV, 10.

ܬܘܥܕܢܐ odorifer. 2) myropola, aromatarius (Cod. Nasar. ed. Norberg. I. 200. 20.) IX, 4. (si non est *aroma, unguentum* ipsum, ut *Bened.* intellexisse videtur opp. ܫܘܕܐ).

ܪܫ, ܪܫܐ caput, summa, principium. XVI, 50. dux, praefectus. XVIII, 21.

ﻟ

ﺭﺍﺯ (et ﺭﺍﺯﺍ rad. ﺭﺯ) arcanum, mysterium. IV, 10. — Adumbratio, symbolum, typus. III, 11. XIII, 2. 5. (Ephr. T. III. 214. C. 219. C. E.) [h. III, 2. videtur esse *amiculum mysticum* s. spirituale, *quo margarita induta est*]. — Occulta doctrina (gnosis Bardes.) V, 95. — Ars s. fraus clandestina *in eod. hymno.*

ﺭﺏ magister, praefectus. XVIII, 9.

ﺭﺑﺎ multus fuit s. factus est, crevit, adolevit. Pa. crescere fecit, auxit, aluit, educavit. IX, 7. XIII, 2. XV, 10. XVI, 50.

ﺭﺑﻮ myrias. II, 9.

ﺭﺑﻮﺗﺎ magnitudo. III, 8. XI, 2. XII, 8. XIV, 4. superbia (*Groſsthuerey*). XVII, 2.

ﺭﺑﺎ, ﺭﺑﻴﺎ foenus, usura. XV, 35.

ﺭﺑﻴﻊ desideratus, concupitus, optabilis. XV, 44. 47.

ﺭﺩﻉ sensit, comprehendit, intellexit (discrimen, quod Castellus inter Peal et Aph. constituit, locum non habere multi loci nos docuerunt) XV, 42. XVII, 11. Aph. XIX, 5. — ﺭﺍﺩﻉ sciens, intelligens. XIX, 4.

ﺭﺩ descendit IV, 2. XII, 10. ivit, ambulavit, incessit XV, 37. XIX, 6. fluxit XIX, 3. Aph. fluere fecit. XVI, 3. 46.

ﺭﻳﺪﺍ fluxus (aquae et aëris). IV, 5.

ﺭﻫﺖ festinavit, trepidavit, turbatus, tumultuatus est. Ethpe. timuit, expavit, territus est.

ﺭﻫﻮﺗﺎ festinatio, — timor, — cura. XV, 20. (*trepida cura* matris familias circa liberos).

ﺭﻫﻴﻂ cucurrit, velox, promtus fuit. I, 9.

ﺭﻫﻴﻄﻮ cursus, 2) alacritas, velocitas, promtitudo, studium. (?) XVI, 26.

ܫܒܚ Pa. laudavit, celebravit. Ethpa. laudatus, celeber factus est. XVI, 26.

ܩܢܐ acquisivit III, 13. XIV, 5. 2) (mente) assecutus est, comprehendit I, 10. (coll. 12.) Ethpe. XV, 43. Aph. possidere fecit, dedit. XVII, 19. XIX, 8.

ܩܢܐ nidus, impropr. sedes, fons (peccatorum). II, 4.

ܩܢܘܡܐ persona, substantia. Inservit pronominibus personalibus designandis v. c. XV, 21. XVI, 24.

ܩܢܝܢܐ possessio, acquisitio. pl. opes, divitiae. IV, 8. XV, 55.

ܩܦܬ contudit. Pa. id. XVIII, 17.

ܩܛܠܐ complexio brachii, sinus, involucrum. XIX, 8.

ܩܒܬ collegit, reposuit, contraxit. it. se collegit, reposuit, communicavit i. e. communicatus, traditus est. XII, 10.

ܩܛܥ fregit (panem in euchar.) II, 5. XVIII, 14. 21.

ܩܢܐ invidit c. c. ܠ. XVI, 20.

ܩܪܐ legit V. VI, 6. vocavit XV, 16. XVII, 6. c. ܠ 26. invocavit, imploravit (Deum) 60.

ܩܪܒ appropinquavit, accessit, attigit, auscultavit. XVIII, 13. c. c. ܠ. ܩܘܪܒܢܐ. Pa. obtulit, sacrificavit. XVI, 39.

ܩܪܝܐ lector. XVIII, 21.

ܩܪܝܒ, ܩܪܝܒܐ propinquus, proximus. XVII, 4.

ܩܪܢܐ cornu. VI, 6.

ܫܚ senuit. Eth. antiquum se fecit s. praedicavit. XVIII, 17. (ita Pa. antiquum fecit — dicendo — Ephr. T. I. p. 6. C.).

ܫܚܐ, ܩܫܝܐ durus, gravis, difficilis. VIII, 1.

ܫܝܫܐ, ܐ—, senior, decrepitus, grandis natu. VIII, 6. — Presbyter. XVIII, 21.

ܩܫܬܐ arcus. XII.

(ܩܘܡ) ܩܘܡ stetit, surrexit v. XV, 18. 39. animatus est vixit. IV, 1. 9. Aph. confirmavit, suscitavit, resuscitavit. VII, 5 sollicitavit. XVIII, 11. c. c. ܠ, institit alicui. Hinc: curavit aliquem — et sollicitavit aliquem, petiit ab aliquo. II, 2.

ܩܘܡܐ statio, status. VI, 2.

ܩܕܡܝܬܐ vicinitas, praesentia. ܩܕܡ, prope, coram, in praesentia. XVI, 16.

ܩܘܪܒܢܐ oblatio, munus, donum. XV, 54. XVI, 38.

ܩܫܝܛܐ veritas. XIX, 3.

ܟܐܦܐ vis, violentia, necessitas. XV, 8. 29. XVI, 5.

ܟܚܫ coangustatus, attenuatus, subtilis factus est s. fuit, propr. et metaphor. Hinc ܟܚܝܫ subtilis, astutus. X, 9. Ethpa. subtilis, astutus fuit, in quaestionibus subtilibus versatus est. XVIII, 4.

ܟܠܠ ligavit, colligavit (coronam). XIX, 2. (coll. Ephr. T. III. p. 211. inf. ubi Deus dicitur ligans s. nectens coronas = dispensator coronarum).

ܩܝܛܐ aestas, aestus. XV, 44.

ܩܝܡܐ foedus, pactum, in sp. de foedere s. voto monachorum et ascetarum. XVI, 42. XVIII, 21. — conventus, societas. XVI, 44.

ܩܘܣܡ, ܩܣܐ lignum, gubernaculum. XIII, 4.

ܩܡܟܠܐ sterquilinium. XIV, 12.

ܩܠ, ܩܠܐ vox, sonus. pl. X, 4. XV, 58.

ܟܠܝܐ, ܟܠܝ clavis. I, 21. V. claustrum, sera. III, 15.

ܟܠܝܠ parum, modicum, paululum X, 12. sine mora, velociter XIV, 4. 9. ܒܙܥܘܪ ܙܥܘܪ brevi tempore. XV, 50.

ܟܠܝܠ levis, velox, praeceps —, fortis. XV, 32.

ڈلا dolose egit. Ethpa. astutus, callidus factus est s. fuit, dolose egit. XVIII, 4. XIX, 6.

ڈبعلا astutus, callidus. XVIII, 3. XIX, 8.

ڈذ stupravit, probris affecit. Ethpa. probris affectus, illusus est. XIX, 2.

ڈذا ignominia, opprobrium. V.

ڈذا ligamen, vinculum (quo tenetur gemma; ni forte fuit *pyxis*, quod placet *Petro Bened.* rad. ڈذ ligavit, vinxit, inclusit). III, 15.

ص.

صاذا altercatio, pugna, bellum. XVIII, 12.

صدا custodivit, retinuit, continuit (flatum). X, 15. (part. pass.)

صطا accusavit, interpellavit, se opposuit. Pa. accepit, suscepit. XV, 58. Ethpa. acceptus, susceptus est. XVI, 38.

صطذ sepelivit. IV, 4. XIII, 3. XV, 14.

صطذا sepulcrum. VII, 6.

صيف possedit, mercedem recepit. Absolvit, perfecit. XVI, 29.

صيق antevertit, praevenit. Pa. id. Inservit plerumque Graecorum et Latinorum verbis cum προ et *prae* compositis exprimendis, aut Latinorum *olim* Graecor. ἐν ἀρχῇ (ab initio) v. c. I, 18.

صيق coram, ante. XIX, 2. seq. ? *ante quam* ibid. 5.

صيقدا, صيقد antiquus, majon natu, aetate prior pl. XII, 2.

صيك sanctus fuit. part. صيكا. XVIII, 1. Pa. sanctificavit, consecravit. XIV, 16. Dominum celebravit, praedicavit. XIV, 11.

صكسا laus, encomium. XVI, 19. (صكس).

ܨܛܝ sitivit. part. ܨܛܐ sitiens. IV, 6.

ܨܛܝܐ sitis. I, 14.

(ܨܝܕ) ܨܕ venatus est, indagavit, illaqueavit, irretivit *propr.* et *inpropr.* XV, 45.

(ܨܘܡ) ܨܡ jejunavit, abstinuit. XVI, 39.

ܨܘܡܐ jejunium, abstinentia. II, 10. XVI, 9. 15. 26. 35.

(ܨܝܪ) ܨܪ formavit, pinxit. X, 1. 14. XI, 4. adumbravit, praefiguravit. I, 8. XIX, 10. (cf. *Ephr.* Opp. T. I. pag. 159. extr. 160. 201. extr. T. III. 213. supr. 214. med.) Ethpe. formatus, transformatus est. IV, 6.

ܨܘܪܐ collum. XVI, 38.

ܨܘܪܪܝܬܐ tormen, tremor, vertigo, caligo. XV, 1.

ܨܘܪܬܐ imago, pictura, forma. X, 5. pl. XV, 47. 49.

(ܨܠ) ܨܠ audivit, auscultavit.

ܨܠܘܬܐ sermocinatio, conversatio. XV, 10. 17. 22. 26. 28. 31.

ܥܡ ad, apud, coram. XVI, 36. XVII, 15. XVIII, 14. ܥܡ ܟܠ, a. XV, 9. 24. ܥܡܝܢ ܟܠ, propter nos. XVI, 8.

ܨܝܢܐ pictor. X, 4. 8.

ܦܠ inclinavit, inclinavit se, — demisit se, descendit, delapsus est. XVIII, 10. Pa. oravit, precatus est. VI, 1. XV, 58. XVI, 52. cupiit, optavit (?). XVI, 20.

ܨܠܘܬܐ oratio. plur. ܨܠܘܬܐ. II, 10. VI, 3. XV, 57. pietatis monumenta. XVI, 29.

ܨܠܝܒܐ crux. XIII, 4. XV, 60.

ܨܠܐ colavit, defaecavit, purgavit. part. pass. purus, integer. V, 79. Ethpa. ܐܬܨܠܐ defaecatus est, se purgavit, puritatis, sanctitatis speciem affectavit. XVIII, 4.

ܨܠܡܐ imago, simulacrum. XVI, 13. (ܨܠܡ figuravit, pinxit).

ܨܠܡܐ fulgor, splendor, lumen. III, 7.

ـحصـ fidit, diffregit, dissecuit, abscidit, amputavit. Pa. id. XI, 9.

ـحصـ expandit, extendit. II, 1. XIII, 1.

حصـا simplex. XVIII, 8. XIX, 8.

حصـاـ simpliciter, sine fastu. I, 13.

حصـا verbum, effatum. VI, 6.

ـحصـ aperuit. I, 18. XV, 19. Pa. aperire fecit (oculos), restituit oculos. II, 1.

حصـا distortus, obliquus. XIX, 8. a rad.

ـحصـ torsit, pervertit, perturbavit. XIX, 8.

3°

ـعـ et ـعـ deformitas, foeditas. V, 85. XVI, 33. (ـعـ deformavit, foedavit Epbr. T. II. 500. B.)

ـعـ voluit, acquievit, elegit c. c. ـب. I, 17. XIII, 1.

ـعـ, ـعـ res, negotium. II, 7.

ـعـ voluntas, arbitrium. XVII, 13.

ـعـ, ـعـ digitus. II, 2. pl. ـعـ et ـعـ. IX, 8. XII, 11.

ـعـ ornavit, decoravit. VIII, 4. part. pass. XV, 43. 52. XVI, 6. 16.

ـعـ decus, ornamentum, pulchritudo. II, 10. III, 9. („auribus pulchritudo tua," *schöner* Ton). XV, 34. 51. 54.

ـعـ intentus fuit. Aph. ـعـ fixit, defixit oculos c. c. ـب. X, 10.

ـعـ vastus, desertus, vastatus fuit. part. ـعـ. XV, 22. Aph. ـعـ vacuum fecit, reliquit. XVI, 50.

ـعـ vastitas, solitudo, desolatio. XV, 23.

ܐܶܬܥܒ expedit, consultius est. I, 12 ss.

ܐܰܬܝܳܐ rabiosus, furiosus. V. XVIII, 3.

ܐܰܬܪ foecundus fuit, fructum tulit. XIII, 3.

(ܙܗܪ) Aph. ܐܰܙܗܶܪ splenduit, nituit. III, 3. 4. IX, 4.

ܐܰܛܰܫ volavit. XV, 21. XVI, 30. erravit. XIII, 3.

ܐܰܛܽܝܳܐ volatus. XIII, 3.

ܐܰܛܽܘܪܳܐ pullus. XV, 21.

ܐܽܝܬܳܐ, ܐܽܝܬܽܘܬܳܐ modus, ratio. XII, 11.

ܐܰܬܳܐ redemtor, servator. V, XIII, 3.

ܐܰܬܽܘܢ discernens, prudens, sagax. XI, 2.

ܐܰܬܽܘܢܳܝܳܐ distincte, diligenter, perspicue. IV, 1. XVIII, 18. recta ratione, sapienter. XVII, 19. (coll. Ephr. T. II. p. 501. inf.)

ܐܰܬܺܝ divisus, separatus, varius, diversus. XII, 10.

ܐܰܥܒܕܳܐ πρᾶξις, πρᾶγμα. XVIII, 14. pl.

ܐܰܦܰܫ expandit, extendit. XV, 19. offudit (ܫܕܰ). VII, 3. XII, 10. intrans. s. pass. se expandit, expansus est, sparsus est (lux Ephr. T. I. p. 9. veritas. T. II. p. 547. C. III. 36. B.)

ܐܰܦܶܫ detexit, develavit. XVIII, 5. Ethpa. pass. ib. et 13.

ܐܰܦܶܩ retribuit, solvit, satisfecit. XVI, 28. Aph. fronduit, pullulavit. XVIII, 17.

ܐܰܦܺܝ oblectatus, delectatus est. Ethpa. id. V, 8.

ܐܰܦܽܘܣܳܐ (πρόσωπον), vultus, effigies. X, 12. XV, 49. XVI, 1.

ܐܰܦܽܘܩܠܺܝܛܽܘܣ παράκλητος, cujus dignitatem Manes sibi arrogabat. XVIII, 14.

ܐܰܦܪ separavit, segregavit. VI, 1. VII, 2. XV, 9. 24. intrans. discessit, separatus est. VIII, 2. IX, 7. 8. XVI, 4.

ܐܶܬܰܟ discessit. Aph, dimisit, dimovit. XIII, 2.

ܨܰܠܘܬܳܐ supplicatio, deprecatio. XV, 30. (ܨܠܐ)

ܦܠܶܓ divisit. Pa. id. XVIII, 14. distribuit. VI, 4. (in dubium vocavit Ephr. T. II. p. 447. extr.) Ethpa. nutavit, dubitavit, haesitavit. IV, 1. XI, 9. (coll. Ephr. T. I. p. 2. et 80.) — ܦܠܺܝܓ ܠܳܐ indivisus, simplex. XII, 10.

ܦܰܠܳܚܳܐ laborans, operarius, minister. XVI, 10. (ܦܠܚ 1) laboravit, 2) coluit (Deum), 3) militavit.)

ܦܰܠܳܚܳܐ arator, agricola, vinitor. XI, 9.

ܫܒܰܩ liberavit, remisit, reliquit, abjecit. XVIII, 5. (coll. *Ephr.* T. III. p. 4. E.) fugit ibid.

ܫܚܺܠ (ܫܠܐ) inquinavit. Ethpa. commaculatus est. XVIII, 4.

ܬܒ rediit. Aph. reduxit. XVIII, 2.

ܬܚܽܡܳܐ finis, terminus, plaga mundi. pl. ܬܚܽܡܶ, ܬܚܽܡܳܐ XIII, 3.

ܬܰܥ abscidit, amputavit, interclusit. IV, 5. intrans. defecit, discessit. XIX, 4. *Ethpa.* (spec. de supplicii genere) membratim concisus s. amputatus est. XVIII, 9.

ܬܽܥܳܐ amputatio, abscissio. ܬܥ ܣܰܓ desperatio. XVIII, 18.

ܦܪܰܩ (ܦܪܐ) liberavit, eripuit. XV, 52.

ܦܰܪܺܝ exhilaravit. XVI, 1. Aph. ܐܰܦܪܺܝ id. XVI, 37. 46.

ܦܰܪܺܝܣܳܐ hilaris, laetus, comis, benignus (freundlich). VI, 5.

ܦܩܰܕ 1) visitavit, accuratius visit, respexit. 2) requisivit, desideravit. XV, 26. 28. 3) praecepit, observare fecit, jussit. Pa. id. Ethpa. mandatum accepit, jussus est. XI, 1. (cll. *Ephr.* T. I. 2. et 129.)

ܦܽܨܳܐ flos. XV, 45.

ܥܒܕ erravit, labavit (mens). XIII, 6. XIX, 3. seq. ܒܬܪ, secutus est, adhaesit, nachlaufen. XV, 46. (cf. ܕܒܩ). Aph. ܐܥܒܕ in errorem induxit (Ephr. T. II. p. 547. c.), occoecavit, elusit. X, 12. XVII, 9. part. ܡܥܒܕ, femin. ܡܥܒܕܬ aberrans.

ܥܒܕܐ evagatio mentis, aberratio, stultitia. XII, 9.

ܡܫܘܝܬܐ comparatio. (pondus, mensura?) XIII, 1.

ܡܦܠܓܢܘܬܐ divisio. ܠܐ ܒ sine divisione, individuus, a, um. I, 2.

ܥܒܕܘܬܐ foedatio, inquinamentum, sordes (= ܣܬܐ de haeresi). V, 81.

ܦܘܡ, ܦܘܡܐ os, oris. X, 4. XV, 19.

ܦܘܪܢܐ reditus. XVIII, 8.

(ܥܘܫ), ܐܥܘܫ ostendit, probavit. XIX, 6. docuit, affatus est, respondit. XV, 25. (imp.) 27. — supplicavit, deprecatus est. VI, 3.

ܦܩܘܕܐ mandatum, praeceptum. VII, 7. XVI, 27.

ܦܪܘܚܐ deliciae, lasciviae, voluptates. VI, 8.

ܦܪܘܩܢܐ salus, redemtio. XIII, 4.

ܦܪܘܫܢܐ separatio, electio, libertas, libera voluntas. XVI, 40. — discessus (obitus). VI, 1. (cll. Ephr. T. I. 3. II. 541.) — sapientia (facultas optima *eligendi*, mala a bonis *separandi*). XVII, 19.

(ܫܪܐ) ܫܪ mansit, cessavit, quievit c. c. ܒ, recessit ab al. deseruit al. XV, 39. 40. 43. 55. destitutus est (veritate): I, 12. Aph. negligens, ignavus fuit. XVI, 20.

ܫܒܐ laqueus. XV, 5. XVI, 32. (pl.)

ܫܘܐ aequavit, comparavit, contulit. Pa. id. et mensus est. XVI, 21.

ܫܘܬܐ fovea, profunditas, hiatus. XI, 5.

ܟܸܢ̈ܐ, ܟܢ̈ܐ angustia, tribulatio. 2) tristitia, luctus. XV, 56.

ܟܦܰܫ investigavit, perscrutatus est. XI, 7. XVII, 9. XIX, 7. Ethpa. part. ܠܳܐ ܡ̈ inperscrutabilis, inpervestigabilis, XIV, 4.

ܟܦܐ calx. plur. ܟܦ̈ܐ et ܟܦ̈ܐ calces, vestigia, notae. XIX, 5. 7. 9.

ܟܦܰܬ pervertit. XIX, 8. Ethpa. perverse egit, aberravit. XVIII, 4.

ܟܨ exstirpavit, diruit. Pa. id. II, 4.

ܟܨܐ radix, stirps. IV, 7. XI, 9.

ܟܪܒܐ ovis, agnus. V.

ܟܪܣܐ lectus, sponda lecti. XV, 18. 37.

ܟܪܨ fugit. XIX, 6.

ܟܣܝܐ accinctus, paratus, futurus. Sq. ? c. futur. inservit circumscribendo futuro. XV, 42.

ܟܬܰܪ dives fuit s. factus est. XVI, 30. 36.

ל.

ܠܝܩ, ܠܝܩܐ decens, decorus, pulcher. V, XV, 26. c. ܠ decet eum. III, 13. XII, 3. (cf. Ephr. T. II. 444. med.) rad. ܠܝ, cujus est part. pass.

ܠܝܩܢܘܬܐ, ܠܝܩܘ decentia, decor, pulchritudo, venustas. VIII, 5. XV, 33, 50.

ܠܩܚܐ fructus. pl. XVI, 50.

ܠܩܒ occurrit, obviam factus est, invasit c. c. ܒ. III, 4. 7. XIX, 9.

ܦܓܪ, ܦܓܪܐ caro, corpus. II, 2. 3. XV, 49. (promiscue de *cadavere* et de *corpore vivo* usurpatur).

ܪܥܝܐ pastor, praesul, gubernator. V, 101. 114.

ܥܒܕܐ, plur. ܥܒܕܐ proventus, fruges. XII, 11.

ܥܠܡܐ mundus, seculum. XIX, 10.

ܥܡ cum, juxta, apud. ܥܡܢ nobiscum. ܥܡܝ inter nos. XVI, 4. ܡܢ ܥܡܝ a nobis. ibid.

ܥܡܐ populus.

ܥܡܕ baptizatus est. II, 6. III, 4. V, 67. Aph. baptizavit. II, 5.

ܥܡܠܐ operarius, qui indefesso studio opus suum perficit. XVI, 10. pl.

ܥܡܠ laboravit, fatigatus fuit. XV, 40.

ܥܡܠܐ labor. II, 9. V, 101. XVI, 7. 17. 34.

ܥܢܐ exaudivit, respondit. XV, 16. 25. 60. 2) audivit, obsecutus est. IV, 10. 3) sollicitus, occupatus fuit, curavit c. c. ܒ. XI, 1.

ܥܢܐ grex, ovis, V. plur. ܥܢܐ.

ܥܪܝ peregrinatus est, decessit, — mortuus est. IX, 7. hinc adj. partic.

ܥܪܝܐ peregrinans, peregrinator, — mortuus. XV, 56.

ܥܬܝܐ responsum, sermo, confabulatio, familiaritas, consuetudo. XV, 24. 28.

ܥܬܝܪܘܬܐ vita sancta, disciplina severa. XVI, 15.

ܥܬܝܡ asper, difficilis. XVIII, 8. plur. fem. ardua, aspera, gravia. XI, 6.

ܥܛܦ amplexatus est. XV, 19.

ܥܦܪ pulvis. XIV, 12.

ܥܦܪܢܝ terrenus. XIV, 8.

ܦܣܝܐ medicus (Ephr. T. II. p. 550.), metaph. de pastoribus animos sanantibus. V, 116.

ڟڬڡ indutus est. Pa. induit, texit. VII, 3. part. pass. X, 10. XVI, 15. Ethpa. X, 13. — Part. Peil ڟڬڡ, indutus, vestitus c. c. Accus. (luce) i. q. ڟڡڡ. III, 12.

ڟڡ consuevit. Ethpa. id.

ڟڡڐ consuetudo, mos. XV, 26. ڐڟڡڐ ڐ, ut mos erat.

ڟڡ, ڟڡڐ oculus.

ڟڡڐ, ڟڡڐ angustiatus, moestus. XV, 2. (ڟڡڡ)

ڟڡ expergefecit. Aph. excitavit, suscitavit. XVI, 38.

ڟڡڐ 1) vigil, in spec. 2) angelus bonus isque tutelaris. 3) angelus omnino bonus (opp. ڡڡڐ). I, 1. XIV, 5. XVI, 38. (coll. Ephr. T. II. 455. infin. 456. supr. 546. A.)

ڟڡڐ vigilantia, praesentia animi. XVI, 34.

ڟڠ (tert. fem. ڟڠڠ) ingressus est, incessit. I, 10. 11. (opp. ڟڡڡ) c. c. ڠ. III, 12. (cll. Ephr. T. III. 209.) VII, 6. IX, 2. XV, 22. 29. 59. XVI, 6. Aph. ڐڟڠ, introduxit, intulit. V, XV, 4.

ڟڠ supra, super, propter, ad. — sq. ڐ (= עַל אֲשֶׁר), quoniam, quandoquidem, quia, propterea quod. X, 12. XII, 1.

ڟڠ. — — ڟڠ ڡڡ circa. XV, 18.

ڟڠ, ڟڠڐ causa, occasio, origo. I, 10. XVII, 1. ڡڟڠڠ culpa ejus. X, 15.

ڟڠڐ altus, excelsus. plur. superi. IV, 3. XII, 5. (ڟڠ vid. ڡڠڠ).

ڟڠڡڐ adolescens. VIII, 4.

ڟڠڡڡڐ pueritia, adolescentia. VIII, 1. XV, 11. 47. 50.

ڕۆژ, ڕۆژا tempus, momentum. XV, 61.

ڕۆژ adjuvit, auxiliatus est. Pa. id. XV, 3. XVI, 17.

ڕۆژا auxilium. XV, 3.

ڕۆژدا auxilium, salus. XVII, 19.

ئێزگا f. ecclesia. V, 79. XIII, 4. XVIII, 3.

ئێتۆ meminit, recordatus est. XV, 1. 5. Aph. in memoriam revocavit, commonefecit. ibid. 15.

ئێتۆدا memoria, mentio, monumentum. XV, 5.

ئێکۆ convenit, congruit. XIX, 8.

ئێڤ, ئێڤا sinus, thalamus, conclave. plur. XIII, 5. XIV, 13.

ئێڤل iniquitas, impietas. XVI, 39.

ئێڤێکا profundum, profunditas. XIII, 6.

ئێڤدا habitatio, habitaculum. II, 2. VI, 1. VII, 6. XV, 23.

ئێڤرۆدا mors, obitus. VIII, 1. IX, 5. XV, 1. 4. XVI, 37.

(ئێڤ) ئێڤ arctatus, contristatus est. Aph. contristavit, cruciavit. V, 108.

ئێڤڤا (ئێڤڤ) disceptatio, perscrutatio, pervestigatio. I, 11. X, 6. XI, 4. XIII, 6. XVIII, 8. 22. ناڤێ inpervestigabilis, incomprehensus. I, 2. sine disceptatione, investigatione. ib. 16.

ئێڤڵ vox, ut aliae plures, in lexicis nondum lecta, *fluctum aquarum tortuosum et perversum* significat. *P. Benedict.* vertit: *intercurrentia aestuaria.*" Respondet rabbinico עקוּל, *vertex aquarum*, locus tortuosus in flumine.

ئێڤ viduavit, orbavit. 2) excoecavit. XI, 10.

ئێڤژا divitiae, opulentia. VI, 7. XVI, 4. 34.

ئێڤ robbravit, conservavit. III, 7.

ڕەق, ئێڤ durus, operosus, difficilis. X, 4. XI, 6. XII, 8.

ܡܸܬܩܲܛܪ contrarius, oppositus, adversarius. II, 8. (ܩܛܪ accusavit, se opposuit).

ܫܦܪ polivit, ornavit, fucavit. part. pass. XV, 48.

ܫܘܦܪ elegantia, ornatus, fucus. XV, 34. 39. 41. 54.

ܫܥ trepidavit, timuit. Pa. terruit. XV, 2.

ܫܦ irrupit, inundavit (aqua) c. c. ܒ. II, 6. (de daemone, quem cum aqua in corpus baptizandum illabi Ephraemus dicit e sententia Marcionis, cui aqua a Malo originem traxisse videbatur). Aph. largitus est, destinavit. XII, 11. XVI, 23.

ܫܪܦ Seraph. pl. ܫܪܦܐ. XIV, 11.

ܫܦ pexuit. — divisit, discidit. Ethpa. separatus, detractus, exutus est. IV, 4.

ܕ

ܒܝܬܐ et sine ܐ: ecclesia, templum. II, 9. ubi *Bened.* „templa“ vertit. v. ܒܝܬܐ.

ܕܒܪ fecit, effecit, operatus est. XV, 8. (paravit viam) 38. ܕ ܐܒܠ luctum fecit h. e. luctu s. moerore affectus est. ibid. 6. ܕ ܠܡܐܬܢ (c. c. ܥܡ) pugnavit. XVI, 37.

ܥܒܕ, ܥܒܕܐ servus. XII, 1.

ܥܒܕ, ܥܒܕܐ factum, facinus, opus. XV, 56. pl. XVI, 6.

ܥܒܕܢܐ opifex. XVII, 16.

ܥܒܪ transiit, transgressus est. Aph. praeterire, transire fecit: trajecit, deportavit, — removit, abjecit, — dimisit, remisit (peccata). XV, 59.

ܥܕ ad, usque. ܥܕ ܕ seq. ܕ usque ad XV, 55.

ܐܚܕ apprehendit, arripuit. Aph. repetiit, reduxit, eripuit, liberavit. XIX, 17.

ܣܟܠ stultus, impius (in sp. de haeret.). II, 2. XIII, 6.

ܣܟܪ clausit, conclusit, obstruxit. II, 5. XVI, 49. (fontem).

ܣܠ rejecit, reprobavit, sprevit. Aph. id. II, 3. VI, 8.

ܐܣܩ adscendit, conscendit. XVI, 31. foeditas adscendit in (ܒ) corpus i. e. inhaesit, insedit corpori. ibid. 33.

ܐܣܝ, ܐܣܘܬܐ medicina, pharmacum. V, 115. XI, 1. ܣ ܡ ܘ ܬ ܐ venenum mortiferum. XVIII, 22. pl. ܐܣܝܐ pharmaca, aromata, — colores. X, 4. et saep. rationales colores, quibus efficitur descriptio, adumbratio v. c. ibid. 14. XII, 10.

ܐܣܪ nixus, innixus est. — appulit, appropinquavit. XIII, 3. XIX, 1. Pa. fulfit, sustentavit (part.). VIII, 6.

ܐܣܬܐ accubitus, convivium. VI, 8.

ܣܟܠ sinistra pars. XVIII, 11.

ܐܒܝ, ܒܝܫ, femin. ܒܝܫܬ odiosus, inhonestus, turpis, deformis. V. XVIII, 7. XIX, 9. (pl. ܒܝܫܐ).

ܒܣܝ (adj. part. v. ܒܣܐ indiguit), indigens, egenus. XII, 10. — inhians, cupidus. IV, 8.

ܒܣܝܘܬܐ egestas, indigentia, necessitas. XII, 11.

ܒܣܟ capillus. XV, 41.

ܒܣܠ nauta, gubernator. XIII, 4.

ܒܣܐ suffecit, sufficiens fuit, potuit, valuit. V, 103. X, 9. 10. 15. XII, 5. (ܠ par fuit ei). XIV, 16. XVII, 17. Pa. et Aph. evacuavit (propr. capacem = vacuum fecit). Ethaph. evacuatus est. XIII, 5.

ܣܦܪ, ܣܦܪܐ legisperitus, γραμματεύς. IV, 10. XVIII, 21. (ubi distinguitur a ܩܪܝܐ) lector. V.

ܣܦܪ, ܣܦܪܐ liber, scriptum. XVIII, 16.

ܣܦܬ, plur. ܣܦܘܬܐ labia, ora. XVI, 22, 42.

ܣܗܕܘܬܐ, ܐ̈ ܣܗܕܘܬ testimonium, testificatio. XVII, 4.

ܣܓܝ multitudo, magnitudo, abundantia. XV, 59.

(ܣܡܪ) ܣܡܪ finivit, determinavit, continuit. XIII, 5. (cf. Ephr. T. II. 448. sup. 471. inf. 555. med.) Ethpa. part. finitus, limitibus circumscriptus. I, 23.

ܣܥܕܐ f. ramus. IV, 7.

(ܣܥܡ) ܣܥܡ posuit, constituit. VII, 6. XV, 34. XVII, 1. 5. (ܥܕ ܒ subjecit) statuit, affirmavit. XVII, 7. ܐ̈ ܒ manum imposuit, ordinavit. XVIII, 19. Aph. id. ib. 18.

ܣܥܘܕܐ fultura, sustentatio, adminiculum. XVI, 18.

ܣܥܒܕܐ opus, factum, negotium. IV, 9. XV, 56. XVI, 17.

ܣܥܦܐ haustus, halitus, respiratio (ܥܦܐ respirare). XVII, 6.

ܣܥܛ lavit, abluit, abluit se. V, 85.

ܣܥܩ dejecit, subvertit, destruxit. II, 2. 4.

ܣܥܛܐ lavacrum. XVI, 33.

ܣܦܐ declinavit, deflexit. XVIII, 2.

ܣܓܐ polluit, vitiavit. adj. partic. ܡܓܝܐ, ܡܓܝܢܐ pollutus, impurus. X, 7.

ܣܥܬܩܐ senectus. VIII, 5. (r. ܥܬܩ).

ܣܥܛܘܪܐ aerarium, thesaurus. pl. XII, 11. XVI, 22. 34.

ܣܥܛ lutum, coenum, quisquiliae. III, 14. V, 81. XV, 32. 34. XVIII, 16. tabus. IX, 4.

ܣܥܬܐ (ξίφος), gladius, sicca, culter. XI, 11.

ܣܦ, ܣܦܐ finis, terminus, coronis. XIX, 4. ܐ̈ ܠ infinitus, immensus, investigabilis. XI, 5. ܟܠ ܡܢ ܣܦܗ omnem a termino suo = omnem omnino. XVIII, 22.

ܣܦܐ spectavit, expectavit. XVI, 9.

ܣܟܠ insanivit, desipuit, *in spec.* de irreligiosis, improbis et haereticis. I, 3.

ܛܠܝܐ ovis. III, 6. plur. ܛܠܐ. V, 57.

ܛܥ adhaesit, adjunctus est. Ethpa. id. XIX, 9.

ܛܥ fixit, tetendit. XV, 36. signavit, signum impressit. XVIII, 9.

ܛܥ spiravit. XVIII, 16.

ܛܥ osculatus est. XV, 19. (imp.)

ܝܗܒ fut. ܢܗܒ dabit.

ש.

ܫܚ senuit, consenuit. Aph. id.

ܫܛܐ argentum. XV, 45. 54.

ܫܝܚܐ senex, senior. X, 52. adj. vetulus, a. XIII, 2.

ܫܝܚ densus, frequens, plenus, *assiduus*. II, 10.

ܫܟܥ fixit, infixit, invasit c. c. ב. XI, 6. (cf. Ephr. T. II. p. 440. 450.)

ܫܛܐ portavit, bajulavit. XV, 37.

ܫܛܢ opinatus est, cogitavit, existimavit. XI, 4. XVII, 3. Ethpa. existimatus, habitus, visus est. XIX, 9.

ܫܛܢܐ spes. XVIII, 18.

ܫܓܐ et ܫܓܝ multus fuit, crevit. XII, 10. XIII, 3. Aph. auxit, magnificavit, largitus est. I, 24. (imp.) V, 113. XVII, 3.

ܫܓܝ multus, copiosus, magnus. *adv.* multum, valde. I, 15. i. q. ܠܛ 14.

ܫܪܐ ordo, series, coetus, cohors. pl. XVI, 45. XVIII, 13.

ܫܪܛ segregavit et se segregavit. XVIII, 11. Pa. ibid. segregavit.

ܫܬܘ testatus est. II, 1. IV, 6. 9. XIII, 5. (pro: ל)

ܕܚܝ, ܕܚܝܐ verecundus, castus, sanctus. XIII, 1. fem. ܕܚܝܬܐ. XV, 61.

ܕܚܝܘܬܐ verecundia, castitas, innocentia. XIII, 1. XVI, 11. 27. 48.

ܕܚܐ alienavit, elongavit, abjecit, rejecit. XIX, 6. Ethpa. alienus factus est (alicui rei ܠ) i. e. caruit. XVI, 33.

ܕܚܐ momordit. XVIII, 3. (impropr. dictis) XVI, 41. coll. Gal. 5, 15.

ܕܚܫ accepit, cepit, sumsit, deprehendit. XVIII, 1. ܕ ܕܚܫ accepit personam, personae respectum habuit, in univ. rationem habuit. XV, 31.

ܕܚܫܢܐ accipiens, particeps, compos. XVI, 30.

ܕܚܫ adscendit: imperat. ܫܚ. III, 9. Aph. ܐܫܚ tulit, extulit, eduxit, adduxit, obtulit. III, 5. XIX, 2.

ܕܚܫ spiravit, flavit. ܫܚܝ inflavit lucernae. XVI, 49.

ܕܚܠ cecidit. XVIII, 3.

ܕܚܡ exiit, processit. XIII, 3. XVI, 42. imperat. ܫܚܡ V. Aph. ܐܚܡ eduxit, ejecit. VII, 6. XV, 23. 29.

ܕܝ contendit, litigavit, rixatus est. XIV, 9. c. c. ܥܡ.

ܕܝܛ plantavit, sevit. XVI, 35.

ܕܝܛܐ planta, stirps. pl. XVI, 35.

ܕܝܦ purus, splendidus fuit. 2) vicit, triumphavit. XVI, 9. 26. Ethp. celebris factus. XVI, 28. seq. id. q. Pe.

ܕܝܦܕܐ victoria, triumphus. pl. XVI, 2. 43.

ܕܝܦܢܐ celebris, splendidus, nobilis. XVI, 10. 27. femin. XVIII, 20.

ܕܝܙ grunnivit, gannivit, pipivit, cecinit, mussitavit (*Castell.*) 2) Pe. et Pa. cantu, susurru mulsit, blanditus est (mater s. nutrix infanti). XV, 19. (cll. *Ephr.* T. III. p. 220. B. II. 557. F.)

fecit, reposuit, quietem praestitit, refocillavit. VIII, 3. XVI, 52.

ܢܝܚܐ, ܢܝܚܐ quies, cessatio, tranquillitas.

ܢܝܚܬܐ suscitatio, resurrectio. VII, 5. 6.

ܢܟܪܝ, ܢܟܪܝ, ܢܟܪܝܐ peregrinus, alienus. X, 2. XV, 55. *in spec. Deus bonus*, quem Marcion ad Christi usque ἐπιφάνειαν hominibus prorsus incognitum fuisse dixit. II, 4.

ܢܟܪܝܘܬܐ doctrina peregrina. XVIII, 22.

ܢܘܢܐ piscis. III, 8.

ܢܣܟ macruit, macuit, squaluit. XVI, 33.

ܢܚܬ descendit. III, 7.

ܢܣܒܐ indumentum, vestis (propr. *longior*, quae alte descendit, ideoque *pretiosior*. vid. Ephr. T. II. p. 438. med., ubi *sacco* opponitur). III, 1. X, 10. XII, 2.

ܢܛܘܪܐ custos, servator, tutor. XIII, 4.

ܢܩܠ gravis, e fuit (in libra: descendit). XIII, 1.

ܢܛܪ servavit, reservavit, custodivit, tuitus est. XV, 51. XVI, 34. Pa. id. XV, 60. Ethpe. XVI, 32.

ܢܝܚܐ, ܢܝܚܐ quies, otium, recreatio. XVI, 8. pl. VI, 8.

ܢܝܣܢ Nisan, fere mensis Aprilis anni solaris. XV, 44.

ܥܠ, ܥܠܐ jugum. IX, 10. XV, 48. XVIII, 16.

ܥܠܡܐ (נֵס) signum, vexillum. XVII, 1. meta, scopus. I, 1, 2. X, 9. exemplar. XVI, 19. imago pl. XIX, 10.

ܥܣܒ sincere, caste egit c. c. ב. III, 6.

ܥܡܠܘܬܐ versutia. XV, 41. rad.

ܥܠ decepit. III, 2. Ethpe. id. XVIII, 14.

ܥܬܐ pl. opes, divitiae. XV, 54.

ܥܦ erubuit, verecundus fuit, V. = ܙܥܪ. Pa. caste, modeste, sobrie fecit, tractavit. VI, 2.

ܫܠܡܐ integer, perfectus. XVIII, 1. (ܫܠܡ).

ܫܡܥܬܐ, ܫܡܥܬܐ auditus, aures, rumor. III. XVI, 1.

ܫܡܫܡܢܐ jura arrogata; *Bened. assumtiones* (ܫܩܠ Aph. abstulit, abduxit). XVIII, 20.

ܫܬܐ, ܫܬ ܙܒܢ s. ܫܬ unquam, aliquando. ܠܐ ܫܬ, nunquam. XI, 8. XII, 4. 6. XVII, 17.

ܫܬܠ extendit, tetendit, explicuit (mentem). XIV, 6. statuit XVIII, 8. Ethpe. extensus, traductus, propagatus est (manus h. e. manuum impositio). XVIII, 19.

ܫܡܐ similis, assimilatus, depictus, designatus fuit; part. ܡܫܬܡܐ III, 12. XIX, 10. Pa. parabolizavit, comparavit, simile declaravit (alicui rei: ܠ). (Ethpa. Ephr. T. I. pag. 290. C.)

ܫܩܠܐ libramentum, pondus. XIII, 1.

ت.

ܢܒܝܐ propheta. XVIII, 14. adj. vaticinans XIII, 3.

ܢܒܝܘܬܐ prophetia. meton. pro concreto: chorus prophetarum, prophetae. XIX, 4. (cf. Ephr. T. III. p. 216. inf. 218. A.)

ܢܨܐ scaturivit, pullulavit. XVI, 15. XVIII, 14.

ܢܨܝܐ lucidus, clarus, perspicuus, hilaris. III, 12. — *substant.* lux, luminare, stella. XVI, 10.

ܢܨܚ splenduit, illuxit, collustratus est. III, 6. 7. Aph. accendit, illustravit, collustravit. VII, 3. XVI, 7.

ܢܘܗܪܐ et ܢܘܪܐ lux, ignis. III, 1. XVII, 7. XV, 39. (ubi *Benedict.* ܢܘܪ *ardens rogus* reddidit).

ܢܝܚ (ܢܘܚ) quievit, cessavit. VIII, 3. Ethpe. id. et refocillatus, recreatus est. VI, 8. XVI, 8. Aph. quiescere

ܡܰܪܓܢܝܬܐ margarita, unio, gemma. III, 1. pl. 3.

ܐܰܒܕ ausus est, audax, impudens fuit. XIV, 5. 9. XVII, 16. Aph. ܐܰܐܒܕ id. c. c. partic. et infinit. IV, 5. V. X, 2.

ܐܰܒܺܝܕܐ audax, arrogans, impudens. XVII, 1.

ܐܰܒܺܝܕܳܐܺܝܬ audacter, impudenter. XVII, 19.

ܐܰܒܕܘܬܐ misericordia, benignitas. XVI, 15.

ܐܰܒܺܝܪܳܐ rebellis, apostata. XVIII, 16. (ܐܰܒܰܪ rebellavit).

ܐܰܒܺܝܪܘܬܐ. XIX, 9. videtur esse femininum vocis praeced., nisi est substantivum: *rebellio*, *apostasia*, vel ܐܰܒܺܝܪܘܬܐ seu ܐܰܒܺܝܪܳܐܘܬܐ legendum.

ܐܰܓܰܪ amarus, amarulentus, acerbus. VIII, 1. IX, 5. XI, 9. XV, 4. XVI, 1.

ܐܰܓܪܘܬܐ solium, currus. III, 4. XVI, 31. (ܪܟܒ equitavit, insedit, vectus est. Aph. vehi fecit).

ܐܰܓܽܗܳܕܳܐ grex, metaph. ecclesia. V, 107. VI, 4. XI, 7.

ܐܰܓܰܘ tersit, abstersit, abluit (ܡܚܐ). XVI, 33.

ܐܰܓܽܘܳܢܳܐ planctus, luctus, gemitus. VIII, 2. IX, 1. (ܐܰܓܰܪ saliit, exultavit et gaudio et dolore; hinc planxit, ploravit.)

ܡܪܝܪܘܬܐ amaritudo, fel, venenum. XI, 11.

ܡܰܕܰܕ mensuravit, emensus est. XI, 3. XIII, 3.

ܡܰܕܽܘܬܐ mensura, metrum, modus, dignitas. XVI, 21.

ܡܰܫܰܚ unxit, inunxit. IX, 4. Ethpe. tinctus est (colore). X, 12.

ܡܫܺܝܚܐ unguentum, oleum. XVI, 33.

ܡܫܺܝܚܳܐ unctus, Christus.

ܡܫܺܝܚܽܘܬܐ unctio. XIII, 4.

ܡܫܺܝܚܳܝܐ Christianus. V.

ܡܣܟܝ depauperavit, depressit, despexit, pauperem et nudum habuit. XVII, 8.

ܡܣܟܝܢܐ pauper, egenus, tenuis. III, 13. privatus, orbus· XVI, 44.

ܡܣܟܝܢܘܬܐ paupertas, — panp. sponte suscepta, — rerum caducarum despicientia. XVI, 11.

ܡܣܟܟ contemtus, despectus, vilis. XVIII, 10. (ܣܠ reprobavit).

ܡܥܒܪܢܐ transitus. — Instrumentum, quo transitur s. trajicitur, pons (cf. Ephr. T. I. ad Genes. 1, 9), cymba. I, 6.

ܡܟܝܪ adsuetus, consuetus. III, 6. (ܟܡܪ)

ܡܥܝܢܐ fons, scatebra, scaturigo. II, 10.

ܡܥܡܘܕܝܬܐ baptisma. I, 9. II, 6. (ܥܡܕ ablutus, baptizatus est.)

ܡܦܨ discerpsit, vexavit, allisit. Pa. proculcavit. XVIII, 2.

ܡܥܪܒܐ occasus (solis), occidens. XIII, 3.

ܡܦܫܐ spiritus, flatus, ἐμφύσημα. XVII, 7. (ܦܫ, flavit, adspiravit). cf. Ephr. T. II. 544. A. 546. A. B.

ܡܦܩܐ exitus. XVIII, 8. (ܦܩ).

ܩܕܝܫ, ܩܕܝܫܐ potens, validus (part. v. ܩܕܫ potuit, valuit) c. c. *infin.* III, 2. IV, 9. c. *participio* V, 67. (cf. *Michael.* gramm. syr. pag. 236. — et ܩܕܫ et ܫܩܦ v. c. X, 10.)

ܡܨܝܕܐ rete (ܨܝܕ, ܨܝ indagavit, venatus est.) XV, 45.

ܡܨܥܬܐ medium, medictas. XI, 4.

(ܡܨܐ) Pa. ܡܨܝ assimilatus, imitatus est c. c. ܒ. XVI, 22. 38.

ܡܪ amarus fuit, ܡܪܪ exacerbavit. Ethpa. exacerbatus est. XVIII, 6.

ܡܠܐܟ, ܡܠܐܟܐ angelus. XV, 29.

ܡܠܚܐ nauta classiarius. IV, 8. nauclerus XIII, 4.

ܡܠܝܠ verbalis, vocalis, *λογικός*, rationalis. X, 14.

ܡܠܟܐ rex. XVIII, 9.

ܡܠܟ consilium. XIX, 8.

ܡܠܟܘܬܐ regnum, dignitas regia. XVIII, 12. ܐܘܪܚܐ ܕܡ via, qualis regalem decet majestatem. XIX, 5.

ܡܠܠ locutus est. V. XV, 27. Ethpa. XVII, 17.

ܡܠܝܠ loquens, qui loqui potest (opp. ܐܒܝܡܐ mutus. v. Ephr. T. III, 366.) 2) disertus, facundus, orator. I, 4.

ܡܠܝܠܘܬܐ locutio, loquendi facultas. XV, 18.

ܡܠܡܐ 1) lema, sordes, in spec. albugo. 2) albugine oculorum laborans, coecus. I, 1.

ܡܠܦܢ doctor. XVIII, 7. (ܠܐܦ).

ܡܡܒܘܠ diluvium. XIII, 6.

ܡܡܠܠ oratio, sermo. XVII, 19.

ܡܢ qui, quis. X, 4. seq. ? is, qui. XIII, 2. ܡܢܘ quis) quis ille? quid est? X, 7. XII, 3.

ܡܢ = *μὲν*, quidem. XII, 4. Saepissime redundat.

ܡܢ a, ab, de, ex. Seq. ? ab eo tempore, quo, quamdiu. XII, 2. ܡܢ ܕܡܢ ܡܢ unus post alterum. V, 80.

ܡܢ qui, quis, — aliquis, quidam. V.

ܡܢܐ numeravit. c. ܥܡ adnumeravit. VI, 5.

ܡܢܐ abominatio, nausea, foeditas. V, 87. (ܡܢ abominatus est.)

ܡܢܐ (ܡܢܐ) mina, libra, pondo. II, 10. P. Benedict. *opes*, quasi *pecunia numerata*, thesaurus.

ܡܢܝܢܐ numerus. IX, 8.

ܡܢܐ pervenit. Pa. id. VIII, 2.

ܡܙܓ miscuit, temperavit. Ethpa. mistus, conjunctus (aequalis, similis factus) est c. c. ܒ. IV, 3.

ܡܚܐ percussit, plausit. Ethpe. ܐܬܡܚܝ percussus, vulneratus est. XI, 7. Pa. verberavit. Deriv. ܡܚܬܐ.

ܡܚܡܕܢ dilecti, cari. VI, 5.

ܡܚܬܐ, ܡܚܬܐ percussio, plaga, vulnus. XI, 1.

ܡܚܝܬܐ (rad. ܚܙܐ) speculum. I, 7. III, 10. XVI, 6. 16.

ܡܚܝܠ imbecillis, humilis. XII, 3. 9.

ܡܚܫܒܬܐ cogitatio, disceptatio. — Cogitandi vis, intellectus. XI, 3. 10.

ܡܚܫܦܬܐ procella. XIX, 10.

ܡܛܐ pertigit, pervenit, advenit. III, 3. XV, 46. XVII, 3. XIX, 5. Pa. ܡܛܐ 1) pervenire fecit, admovit. 2) pervenit, pertigit. XVII, 3. (respond. verbum ܐܙܠ 1) amovit, 2) abiit. — al. cf. ܡܛܠ.

ܡܝܬܐ mortalis. IV, 2. X, 12. XI, 1. XII, 4. XIV, 7.

ܡܝܠ milliare, terminus milliaris. XVIII, 8.

ܡܝܩܪ honoratus, illustris. XIX, 2. (ܡܩܪ.)

ܡܟܬܐ desponsator. IX, 3. metaph. Apostoli, qui Christo sponsam — ecclesiam — adducunt. V.

ܡܟܝܟ dejectus, humilis, mansuetus. XII, 1.

ܡܟܝܟܬܐ humilitas, lenitas, mansuetudo. XVI, 12.

ܡܟܡ jam, nunc, itaque. I, 16.

ܡܟܡܬܐ desponsata, sponsa (ecclesia). V.

ܡܠܐ plenus fuit et implevit, perfecit, intendit. II, 9. Ethpe. impletus, completus fuit. IX, 8.

ܡܠܐ, ܡܠܬܐ verbum, — res, negotium, causa. II, 6. 7. III, 11. pl. ܡܠܟܡ. VI, 6. XVI, 44. — verbum aeternum et vivum — Christus ὁ λόγος. X, 1.

ܡܸܠܬܳܐ verbum, sermo, oratio. IV, 5. Adhibetur de quovis sermone, saepe vero de *carmine*.

ܡܳܢܳܐ vas. V, 106.

ܡܲܥܪܳܐ (ܥܪ) adventus. XIII, 5. XVIII, 25.

ܡܲܨܦܽܘܬܳܐ scaturigo, fons. (ܨܦ scaturivit). I, 14. IV, 6. XVI, 49.

ܡܲܓܳܢ gratis, frustra. III, 13.

ܡܕܺܝܢ, ܡܕܺܝܢܬܳܐ st. constr. ܡܕܺܝܢܬ civitas, urbs. XIX, 2.

ܡܕܺܝܢܚ oriens, plaga orientalis. XIII, 3.

ܡܲܕܥ, ܡܲܕܥܳܐ mens, intellectus, judicium. X, 2.

ܡܗܝܡܢ, ܡܗܝܡܢܳܐ (rad. ܐܡܢ) fidelis, verax, cui creditur. Hinc *Eunuchus* III, 4. (conf. סָרִיס). *Active:* credens, fidem habens (ܡܗܝܡܢ). IV, 10.

ܡܲܬܢܬܳܐ donum, munus. V, 121.

ܡܲܙܓܽܘܬܳܐ mistura. XVII, 8. (ܙܓ miscuit.)

ܡܲܬܪܬܳܐ vectis, repagulum. III, 15.

ܡܲܘܠܕ nativitas, progenies. IX, 11. XIII, 3.

ܡܲܬܟܬܳܐ promissio. I, 20.

ܡܲܘܡ, ܡܘܡ (*μῶμος*), vitium, macula, labes. XVI, 11.

ܡܲܛܒܥܳܐ moneta. XVIII, 9.

ܡܲܢܒܲܬ germen. XVIII, 17. (rad. ܢܒܬ prodiit.)

(ܡܫܫ) ܡܫ (ܡܫ) 1) palpavit, angreifen; 2) scrutatus, perscrutatus est, erforschen, begreifen. XII, 6. XVII, 11. ܠܐ ܡܫܫ, non comprehensus, qui comprehendi nequit. X, 1.

ܡܘܬ mors. XIX, 9. pl. XV, 5.

ܡܲܬܝܳܢ, ܡܲܬܝܢܬܳܐ 1) ditans. 2) utilis, eommodus, *ὠφέλιμος*. XVI, 44. cll. Tit. 3, 8. (rad. ܬܝܢ, superfuit, profuit, lucratus est. Aph. reliquum, residuum fecit, lucrifecit. 2) juvit, profuit.)

ܟܗܦ acuit. XVIII, 15.

ܠܝܠܐ, ܠܠܝܐ, ܠܠܝ nox. pl. ܠܠܝܢ, ܠܠܝܟ, ܠܠܝܐ. ܠܠܝܟ ܐܦ, interdiu et noctu. XVI, 22.

ܠܐ (ܠ ܐܝ) non est, nihil est. XV, 52.

ܠܐ particula allegandi, citandi: *nempe, videlicet* etc. I, 10. XVIII, 23. — Particula frequentissima v. praeter ll. apud *Castellum* et *Michaelem*, Ephr. T. III. pag. 213. 214. Dubitamus vero, an, quod *Michaelis* conjecit, orta sit compendio scriptionis e ܠܐܦ.

ܠܝܡܐ, ܠܝܡܬܐ portus. XVI, 4.

ܠܝܚܐ et ܠܝܚܝܬܐ lampas, fax. III, 12.

ܠܠ locutus est. XVIII, 16.

ܠܦܕܠ adversarius, contrarius. XVIII, 11. (a ܦܕܐ accusavit).

ܠܟܗ legit, collegit, part.

ܠܟܝܐ colligens, alliciens (aves esca). XV, 45.

ܠܫ, ܠܫܢܐ lingua. X, 4. (*Bened.* penicillus).

ܡ.

ܡ quod, quid. ܠܡ et ܠܡ? 1) num, numquid. III, 11. (Ephr. T. III. 220. B.) 2) ne, ne forte. I, 5. it. ܠܡ?? (Ephr. T. I. 6. et 278.). ? ܡ, si, quum, quando, quantum, in quantum. XI, 9. XV, 6. 26. XVI, 2. 46. ܡ? id. XIV, 16. XVI, 35. 46. ܡ ܐ o quam! quantopere. XI, 1. XVII, 4.

ܡܐ centum. XIX, 5.

ܡܐܠܐ piger. XVI, 25.

ܡܐܠܬܐ pigritia, socordia. XVI, 25.

ל.

ל (quae nota Dativi et Accusativi esse solet) contra, adversus. XI, 11.

לא non. לית et לך absque, sine. IV, 5. 9. XV, 12.

לאה, לאא lassus, fatigatus, defessus. XVI, 19. (rad. לא (לָאָה) defatigatus est, laboravit, aegre, moleste tulit.)

לבא cor.

לבר tenuit, prehendit, concepit, assecutus est (mente, oculo). X, 11.

לבשא vestis, indumentum. III, 1. XII, 2. XV, 40. 54.

לבש induit, vestivit se, indutus est. III, 2. 4. XV, 49. XVI, 44. (c. c. accus. v. c. בעא dolore = doluit: Pa. induit. XVIII. Aph. id. XV, 34. (aliquem: ל aliqua re: accus.) voces dolore = vocibus dolorem miscuit.

(לחש) Aph. אלחש inflammavit. Ethpa. exarsit (siti, cupiditate), ardenter concupivit c. c. בעא. cf. חשק.

לה non.

לוה, לוא adhaesit, comitatus est, deduxit. XV, 56. 57. Ethpa. id. ibid. 55.

לוטפא indignatio, comminatio, castigatio. XVI, 19.

(לוט) לוט maledixit, execratus est. part. pass. לוט, לוטא maledictus, execrabilis. III, 2. XIX, 9.

לוט utinam. XV, 2.

לוטפאל contra. XVIII, 14.

לוטפאמ ante, antea, primum, prius. I, 6.

לחוד tantum, solum, seorsim, (Ephr. T. II. p. 454. C. vulgo: בלחוד. XIV, 15.

ܐܬܰܪ contristavit. IX, 11. XVI, 1. neutr. doluit. ib. 43.

ܥܝ Ethpe. ܐܬܥܝ debilis, infirmus factus est, aegrotavit, doluit, senio mortuus est. XV, 9. adj. part. ܥܝ, ܐܥܝ aegrotus, debilis, infirmus. XII, 9.

ܟܪܙ praedicavit. Aph. proclamavit, promulgavit, indicavit, descripsit. X, 6. XI, 2. XIII, 2.

ܟܪܙܐ praedicator, praeco. XVIII, 14.

ܟܪܙܘܬܐ praedicatio. XIX, 10.

ܟܪܡ (*subst.*) cumulus *spec.* frumenti. XI, 4. (*adj. part.* a ܟܪ: tristis, brevis.)

ܟܪܝܡܘܬܐ moestitia, moeror. XV, 6. 23.

ܟܪܫ, ܟܪܣ f. venter. III, 11. (cf. Ephr. T. I. p. 3.: „Sara risit ܒܟܪܫܗ = in corde suo.“ cll. p. 246.)

ܟܣ struxit, congessit, accumulavit. XVI, 17.

ܟܣܣ. Ethpa. ܐܬܟܣܣ supplicavit, deprecatus est. XVI, 38.

ܟܫܪ prosperatus est. Pa. prosperavit, fortunavit. Ethpa. strenuus, alacris factus est. XVI, 25.

ܟܫܝܪ, ܟܫܝܪܐ prosper, fortunatus, generosus. XVI, 11.

ܟܫܝܪܘܬܐ prosperitas, solertia, alacritas. XVI, 25.

ܟܬܒ scripsit. XVIII, 1. 12.

ܟܬܒܐ liber, scriptum. IV, 7. XIII, 5.

ܟܬܡ cicatrices impressit, maculavit, foedavit. XVIII, 13. (part. Peil.)

ܟܬܫ certavit, altercatus est. Ethpe. et Ethpa. id. XVI, 42. c. c. ܟ. ܟܠܐ. ܟܡ.

ܚܒܠܐ insidiae. XIX, 7.

ܚܒܠ tristatus, moestus fuit. Aph. tristem, moestum fecit. IX, 5.

ܚܒܘܫܐ coetus, congregatio, synagoga V. pl.

ܚܒܒ cognominavit, cognomine s. titulo appellavit. Ethpa. V.

(ܚܒܪ) ܚܒܝܒܐ humilis, mansuetus, modestus. XVI, 22.

ܚܒܫ collegit, congregavit, part. XV, 6. — ܪܘܚܐ ܚܒܝܫܐ animus praesens, immotus (gesammelt, gefasst). XIII, 6. — Pa. id. IV, 8. V.

ܚܘܫܐ coetus, synagoga. V. XV, 7.

ܚܒܐ socius, sodalis, conservus. XVI, 10. plur. ܚܒܘܬܐ.

ܚܦ abscondidit, operuit, induit (Pa.) III, 1. XII, 3. omisit, misit (unterlassen) I, 24. (Pe.) Part. ܚܦܝܐ, ܚܦ, ܚܦܐ. XIV, 5. XVI, 30. pl. ܚܦܝܬܐ (= ܐܠ) arcana, mysteria. I, 4. IV, 4. 8. 10.

ܚܦܝܪܐ clam, abscondite. XVI, 31.

ܚܦܝܬܐ absconsio. ܒܥܝ ܕ natura absconsionis: abscondita. XII, 4.

(ܚܫܫ) Ethpe: ܐܬܚܫܫ reprehensus, redargutus est. XVIII, 23. Aph. ܐܚܫ arguit, redarguit, refutavit, reprehendit. XVI, 24. XXIII, 18. part. X, 7.

ܚܫܚܐ argentum. XVIII, 10.

ܚܟ incurcavit, incurvatus est. XVI, 38.

ܚܛܐ manipulus, fasciculus. XVIII, 2.

ܚܛ abscondidit, celavit, prostravit. part. ܚܛ, prostratus, provolutus (humi). VII, 2. XV, 19.

ܚܛܝܐ infidelis, incredulus, perfidus. XVIII, 13.

ܚܝ negavit, abnegavit, abjecit c. c. ܕ. II, 8. IV, 1. V.

ܚܠ doluit, debilitatus, contristatus est. XVI, 1. 51. Aph.

ـبـ in servitutem redegit, junxit, alligavit jugo. XV, 48. XVI, 28.

ـهـ sacerdotio functus est. XVIII, 18.

ـهـا spina. XVIII, 2.

ـهـم arca. XIII, 1. 5.

(حلا) Aph. أحلا mensus est, mensuravit. I, 14. XI, 3.

ـحـ arguit, reprehendit, increpuit. XVI, 40.

(حـز) ـحـز pudefecit, elusit. V. X, 12. Ethpa. XV, 48.

ـحـز fornax, catinus. XVIII, 5.

ـحـف Aethiopia. III, 3.

ـحـفـا Aethiops. III, 3.

ـح particula interrogativa et dubitativa, respondens Lat. *ne*: II, 1. 3. V.

ـحـم mensura. XVIII, 1.

ـحـسـا natura. XVII, 8.

ـحـا partic. *interpret. conclud. exhortandi:* scilicet, nimirum, igitur. IV, 4. ergo, atqui. V. XIX, 6.

ـحـا, ـحـم omnis, universus, universum. ـحـا ـحـ omnino, omni modo, penitus. X, 3.

ـحـ cohibuit, prohibuit, arcuit, V, 104. XVI, 35. XVII, 2. 18.

ـحـدا canis. XVIII, 15.

ـحـكـمـتـا disciplina Chaldaeorum, astrologia etc. XVIII, 22.

(حلا) Pa. حلا coronavit. Ethpa. XVI, 9. Hinc

ـحـلا (coronata) sponsa, nurus. plur. ـحـلـا, ـحـلـا VIII, 2.

ـحـدا (حا et د), quantus, quanto, quantum. XVIII, 9. tantopere II, 6. XI, 3. XIV, 9. (cf. *Ephr.* T. III. 221. B.) ? ـحـدا sicut IV, 1. V, 103., quum, quamdiu, donec XVIII, 11.

ܢܚܠ, ܢܚܠ haereditavit, possedit. Aph. ܐܢܚܠ haeredem fecit, instituit, haereditate reliquit (aliquid alicui) IV, 10.

ܢܚܠܬܐ haereditas, possessio haereditaria. XV, 35. XVI, 32.

ܐܦ essentia. pronomini *ipse* circumscribendo inservit. e. g. ܗܘ ܐܦ ipse, ܗܝ ܐܦ ipsa. XVII, 10.

ܝܬܒ sedit, habitavit, versatus est. XIV, 12. Aph. ܐܘܬܒ collocavit. Ethtaph. sedere factus est, sedit, peregrinatus est. III, 9.

ܒܪܝܬܐ pupillus. pl. IX, 7. XV, 31.

ܬܪ superfuit, reliquum fuit, lucratus est, lucrifecit. XV, 38.

ܝܬܪ superfluum, abundans. XVIII, 1.

ג.

ܓܥܪ, increpavit, objurgavit, admonuit c. c. ב. XIV, 4. compescuit XIX, 10. (imperat. ܓܥܪ). Aph. (quasi a ܥܪ) infecit. futur. ܢܓܥܪ XI, 7.

ܓܥܪ dolor. V, 108. XI, 7. XV, 14.

ܐܓܥ nempe, utpote, quippe. XII, 4. (cf. *Ephr.* T. III. p. 364. et corrige *Michaëlem* ad Castellum.)

ܙܕܝܩ justus, probus. pl. (justi s. beati in coelis). VI, 8. XV, 59. XVI, 8.

ܙܕܩܬܐ justitia. XVIII, 19. ܒܙܕ juste. XIV, 1.

ܙܓܓ lapis. II, 9. XV, 22.

ܟܒܫ subjecit, subjugavit, domuit. Pa. id. XVI, 42.

ܟܕ quum, quando, dum, etsi, quamquam, quamvis, licet. II, 3. V. X, 3. XII, 8. — Ante participia et adjectiva nobis saepe redundat.

ܝܠܕܐ partus, nativitas, generatio, natales. XI, 3. XIV, 4. XVII, 3.

ܝܠܘܕܐ parvulus, infans, pubescens, juvenis. XIII, 2.

ܝܠܘܕܐ genitor, pater. XIII, 6.

ܝܕܥ didicit. I, 5. XIV, 11.

ܝܡܐ juravit. Aph. ܐܝܬܝ obtestatus est (deum). XIII, 13. ܒܝܡܡܐ cum per deum jurat.

ܝܡܐ mare. III, 8.

ܝܡܝܢܐ dexter, a, um. XIV, 12.

ܝܣܦ Aph. ܐܝܣܦ addidit. XVIII, 2. 4.

ܝܥܢܐ vepres, spina, dumus. XVIII, 17.

(ܝܥܐ) ܐܦܣ vulgo: defecit, evanuit, consumtus est. XIX, 4. it. potuit, suffecit, par fuit. (id. q. ܫܟܚ) V, 105. XVIII, 16. (cll. Ephr. T. II. p. 442. B.)

ܡܨܝܦܐ curam gerens, provisor. XVI, 8.

ܡܨܝܦܘܬܐ cura, providentia, sollicitudo. XV, 20.

ܨܦ anxius, sollicitus fuit, sollicite perpendit, inquisivit.

ܩܛ, ܩܛܛ arsit, exarsit, combustus est. XVIII, 9. Aph. incendit, combussit. XV, 33.

ܩܛܝܪ gravis, ponderosus, honestus, nobilis, venerabilis (ut hebr. כָּבֵד). XIII, 1.

ܩܛ gravis, gravatus, oneratus fuit. Pa. honoravit, veneratus est; XI, 2. XIV, 4. part. ܡܟܒܕ, ܡܟܒܕܢܐ celeber, gloriosus. XIX, 2.

ܪܒ magnus, praestans fuit s. factus est, crevit. III, 8. fut. ܢܪܒ XVI, 22. Aph. ܐܪܒ magnificavit, extulit. XVII, 8.

ܪܒܘܬܐ haeres. pl. IX, 11. a verbo:

ܐܬܪ expulit, depulit, fugavit. XV, 24.

ܦܬܐ folium, (etiam auricula), ramus. III, 11.

ܦܬܝ immaculatus, praeclarus, excellens. XVI, 10. 21.

ب.

ܒܐ, ܒܝ (part. verbi ܐܝ quod non in usu esse videtur) pulcher, decorus; decet, convenit. XII, 1.

(ܝܗܒ) Pa. ܒܗܒ detulit, deduxit, adduxit, tradidit (docendo). XIX, 1. Aph. ܐܝܬܐ tulit, duxit, deduxit. XV, 38.

ܒܫ aruit, exaruit. Aph. arefecit. XV, 44.

ܒܫܬܐ arida (terra), continens. XIII, 3.

ܒܝ, ܐܝܕܐ manus. ܒܝ per, ad, secundum. I, 20. ܟܠ ܒܝ juxta. XIX, 7.

(ܒܝܐ) ܐܘܕܐ laudavit, confessus est, concessit, statuit. I, 23. V, 119. XIV, 6. XVII, 14. XIX, 4.

ܒܥ novit, scivit. XI, 3. v. ܝܕܥ. Aph. ܐܘܕܥ indicavit, ostendit. XVII, 14.

ܒܝܬܐ scientia, cognitio, intellectus. XI, 3. XVII, 16.

ܒܨ dedit, promisit, tradidit, attulit. imp. ܗܒ XVI, 32. XVII, 19.

ܗܘܕܝܬܐ (a ܝܗܒ) deductio, derivatio, cursus. XIII, 3. traditio. XVIII, 19.

ܗܘܕܝܢܐ doctrina, institutio. VI, 5. XVI, 18. 49. doctrinae (in spec. haereticae) auctor s. assecla. XIX, 8.

ܝܘܢܐ columba. XV, 45.

ܗܘܝܐ et ܗܘܝܢܐ εἰκών, imago, effigies. XVI, 24.

ܗܘܢ, ܗܘܢܐ utilitas, lucrum, commodum, opes. XVI, 22.

ܛܘܦܣ τύπος, figura. IV, 8. X, 1. XIII, 2. modus. pl. typi. XIX, 10.

ܛܘܪ mons. XI, 4. XVII, 3.

ܛܘܡܣ occultum. XVIII, 9. (a ܛܡܣ latuit)

ܛܒ paravit, praeparavit. IX, 3. XV, 36. XIX, 2. (rex *praeparatus*, cui omnia parata s. praeparata sunt.)

ܛܒܬ et ܛܒܘܬܐ gratia, beneficentia. V, 110. XV, 59.

ܛܕܐ caula. ovile, septum. V, 106.

ܛܐ fortassis, jam, nunc. XV, 2.

ܛܟܫ ordinavit, bene composuit. VI, 2. Ethpa. VII, 2.

ܛܟܣ et ܛܣܕܐ (τάξις) ordo, ordinatio, dispositio, ornatus. VII, 2. XV, 22. 41.

ܛܠ, ܛܠܝ infans, parvulus, puer, adolescens. XII, 1. recens. XVIII, 17.

ܛܠܘܬܐ infantia, adolescentia, juventus. XV, 45. 47. 50.

ܛܟ rejecit, sprevit. V, 100. XVIII, 18. negavit. XVII, 10. (cf. Ephr. T. II. p. 471. B. T. III. 224. A.

ܛܢ, ܛ (ܛܢܐ chald.) invidit, aemulatus est, zelotypus fuit.

ܛܢܐ et ܛܢܘܬܐ invidia, aemulatio, zelus. XVI, 12.

ܛܥ erravit, aberravit, oblitus est. VI, 3. XVIII, 4. ܛܥ ܥܠ inhiare, insano studio insequi. XV, 51. Aph. seduxit, fefellit, damnum attulit. constr. c. ܒ. XV, 41. 43. sine ܒ. XIX, 8.

ܛܥܐ, ܛܥܝ errans, in spec. de haereticis et impostoribus. V. pl. emph. ܛܥܝܐ.

ܛܥܡܐ esculenta, cibi. XVI, 40.

ܛܥܝܢ ferens, portans et portatus. II, 10.

ܛܥ gustavit.

ܥܕܝܬܐ annulus. (Siegelring) III, 15.

ܥܕܝ sponsus. VIII, 2. XV, 18.

ܥܕܐ. Part. ܥܕܝ, ܥܕܝܐ inflatus, tumidus, superbus. XV, 48. Pa. ܥܕܐ inflavit, superbum reddidit. Aph. id. XV, 50.

ܛ.

ܛܒ bonus. ܛܒܐ absolute, pro Deo. XVIII, 2. ܛܒ bene, valde, multum, admodum.

ܛܒ. Aph. ܐܛܒ s. ܐܝܛܒ famam sparsit, divulgavit.

ܛܒܐ s. ܝܛܒܐ fama. XVI, 1.

ܛܒ impressit, signavit. XVIII, 9. Ethpe. impressus, obsignatus est. X, 2. mersus est. XIII, 1. 6.

ܛܒܥܐ signaculum, nota. XVIII, 10.

ܛܘܒܐ beatitudo, salus. V, 78. (Heil!) IX, 2. XIII, 6. ܛܘܒܝ beatus ille! XIV. plur. beatitudines, bona. XVI, 17.

ܛܘܟܣܐ praeparatio. XIX, 5.

ܛܘܒ m. et ܛܘܒܝܬܐ f. beatus, a, um. III, 7.

ܛܘܢܐ domus, familia, genus. XV, 53. unde ܒܪ ܛܘܢܐ et ܒܪ congener, cognatus. II, 7. XVII, 4.

ܛܘܟܣܐ ordo. XIII, 19. XIX, 8.

ܛܘܟܣܐ dissipatio, dissolutio, abitus, interitus. XVII, 6.

ܛܦ, ܛܦ volavit. XIII, 3.

ܛܘܦܐ pavo. II, 10.

ܛܘܥܝܬܐ error, fallacia. XVIII, 16. XIX, 8.

ܛܦ, ܛܦ redundavit, supernatavit. XIII, 6.

ܛܘܦܐ inundatio. XIII, 1. 3.

ܬܫܡܫ studiose sectatus est. XVIII, 22.

ܬܫܫ defuit, defecit, detrimentum passus est. IX, 8. XIII, 1. seq. ܕ.

ܬܒܪ vastavit, destruxit, occidit.

ܬܕܝܢ, ܬܕܝܢܐ lis, contentio, jurgium. I, 11. 17. XVII, 2. pl. XIX, 10. ܒܠܐ ܬܕܝܢ absque ulla dubitatione. XIX, 5.

ܐܬܚܪܡ, ܬܚܪܡ (הֶחֱרִים) anathemate affecit, ejecit, abjecit, relegavit. V, 80. XVIII, 16.

ܬܚܘܡܐ excommunicatus, anathemate percussus, homo abominabilis et sceleratus. XVIII, 16.

ܬܟܡ obmutuit, obsurduit. Aph. surdum reddidit. XV, 33.

ܬܟܝܡ mutus. XVII, 12.

ܬܟܠ, ܬܟܠ passus est, dolore affectus est, doluit. futur. ܢܬܟܠ XVI, 43. 44. constr. c. ܥܠ coll. 44. Aph. ܐܬܟܠ dolore affecit. XV, 2. 8. commovit. 30.

ܬܟܠܐ passio, dolor, moestitia. VII, 3. XV, 5. 34. 56. XVI, 1. 2. XVIII, 6.

ܬܟܣ cogitavit, reputavit, aestimavit. XV, 30.

ܬܟܣ aptus fuit, profuit. XI, 1. Ethpa. usus est. seq. ܕ. XVII, 19. Part. Peal. fem. plur. ܡܬܟܣܢܝ et ܡܬܟܣܢܬܐ commoda, utilitates, res s. merces utiles. I, 6.

ܬܟܡ obscurus, obscuratus fuit. III, 6. Aph. obtenebravit, caliginem offudit, tenebras sparsit. XV, 33.

ܬܟܠ conflavit, fabricavit (in spec. de fabro.) I, 21.

ܬܟܣܬܐ aurificium, ornamentum, ex auro argentove conflatum, muraenula. XV, 40. 49.

ܐܚܬ soror. pl. ܐܚܘܬ. XV, 6.

ܬܒܥ signavit, obsignavit. III, 15. IV, 7. XI, 5. Pa. id. XIII, 2.

ܚܡܡ caluit, incaluit, calefactus est.

ܐܚܡܡ incaluit, aruit, marcuit prae calore, periit. Aph. arescere, marcescere, perire fecit, arefecit, siccavit. VIII, 5.

ܐܚܡܡܬܐ calor, ardor. XVII, 6.

ܚܡܪܐ vinum. XVI, 41.

ܚܢܢ, ܚܢ (חָנַן) misertus est, gratiosus fuit. VI, 1.

ܚܢܚ suspiravit, ingemuit.

ܐܚܢܚܐ, ܐܚܢܝܐ, ܐܚܝܐ, gemitus, suspirium. XV, 8. 58. XVI, 46.

ܚܢܝܢ suspirans, gemens, flebilis, lacrymabilis. XV, 4. 8.

ܚܢܝܐ gemebunde, blande. XVI, 3.

ܚܢܢܐ gratia, clementia, misericordia. VI, 3. XV, 58.

ܚܢܦ, Aph. ܐܚܢܦ apostata, gentilis factus est s. fuit. III, 6.

ܚܢܩ strangulavit, suffocavit. IV, 10.

ܚܣܐ, ܚܣܦ expiavit, purgavit, condonavit. XV, 59.

ܚܣܝ irrisit, contumelia affecit. Pa. exprobravit, vituperavit, excitavit (a sopore, afflicto statu) XVI, 26. (nisi forte est: *misertus est, succurrit*).

ܚܣܝ probrum, opprobrium, contumelia, exprobratio. III, 14. VI, 26.

ܐܚܣܝܬܐ puritas, sanctitas, pietas. XVI, 27.

ܚܣܝܠ ablactatus, exclusus, relictus, abjectus, orbatus. IX, 7.

ܐܚܣܝܐ vacuus, deficieus, egens, inops, debilis, imbecillis. XI, 6. XVIII, 1.

ܚܣܪ cohibuit, continuit, probibuit, immunem fecit. XVIII, 22.

ܚܣܠ ablactavit, cohibuit, continuit, prohibuit, arcuit aliquem, ܠܟ. XIV, 2. XVI, 41.

ܬܩܦ roboravit, confortavit, confirmavit. XVI, 26.

ܩܪܒ cognationem seu affinitatem contraxit. partic. passiv. ܩܪܝܒ, ܩܪܝܒܐ c. c. ܠ. 1) affinis, cognatus. II, 8. (nisi cum P. Benedicto *salutaris* vertere et a ܚܝܐ derivare velis, unde et ܡܚܝܢܐ vivificator, servator.) 2) congruus, congruens (entsprechend). X, 14. cf. Ephr. T. I. p. 8. — Occurrit XIX, 8. etiam part. act. in *Peal* ܩܪܒ cum significatione: affinis, cognatus.

ܒܗܡܬܐ bestia, animal. seq. ܕܚܝܐ bestia viva, animata. IV, 9. *P. Benedictus* consueta quidem libertate usus in versione sua *vitam* recte intellexisse videtur; rectius autem verteris *vis vitalis*, etsi hujus significationis nullibi praeter hunc locum nobis occurrit exemplum.

ܒܟܡ sapiens fuit, cognovit. Pa. id. Ethpa. eruditus, institutus est. III, 10.

ܒܟܝܡ, ܒܟܝܡܐ sapiens, peritus. XI, 2. 2) perite factus, aptus. (structura domus.) II, 2.

ܒܟܠܐ nuptiae, coena nuptialis, convivium. VIII, 2. IX, 3.

ܒܟܟ miscuit, conjunxit. VI, 7. XV, 61. Pa. commiscuit, immiscuit. XVIII, 22.

ܒܟܝܠ, ܒܟܝܠܐ sanus, salvus, valens, integer. ܡܠܐ ܒܟܝܠ verba sana, bona, sancta. XI, 2.

ܒܠܠ luit, abluit, purificavit. XVIII, 16.

ܒܠܡܐ somnium. XVII, 9.

ܒܡ pro. XVII, 1. a partibus alicujus II, 1. quasi, instar. XI, 11. XIII, 4.

ܒܡܟ mutavit, alternavit, permutavit aliquid aliqua re, vendidit, constr. c. ܒ. III, 14.

ܒܟܝܐ debilis, vilis, contemtus. V, 119. VIII, 3. XI, 6.

ܒܟܝܘܬܐ debilitas, imbecillitas. XIII, 6. XVII, 11.

ܚܙܐ, ܚܙܝ vidit, intuitus est, respexit, spectavit; cum ל constr. III, 11. X, 1. XV, 17. (ܚܙܐ ܠܐܢܫ i. q. ܢܫܬ) 38. (imp.) XVI, 25.

ܡܚܙܐ forma, exemplum, exemplar. X, 2.

ܚܘܪ albus, candidus. III, 5.

ܡܫܬܐ vastatio, desolatio. XV, 23.

ܡܚܫܒܐ cogitatio, mens. X, 9.

ܡܬܪܙܐ sigillum. I, 22. (ܐ ܚܬܪ signavit.)

ܚܙܐ vidit, consideravit. XV, 38. aestimavit (aliquid ex al. re ל). III, 14. XV, 12. 17. Ethpe. Part. adspectabilis. XVI, 31.

ܚܙܝܐ videns, spectator. XVI, 19.

ܚܙܘ visus, conspectus, intuitio, intuendi actus et facultas. I, 15. XV, 33.

ܚܙܐ abiit, cinxit, accinxit. Pa. part. pass. accinctus, praeditus, imbutus. XVI, 15.

ܚܛܐ erravit, peccavit.

ܚܛܝܬܐ peccatum, scelus. XV, 12. pl. 39.

ܚܛܝ, ܚܛܝܐ peccator. XI, 1. XVIII, 11.

ܚܛܝܬܐ peccatum. XVIII, 17. XIX, 9.

ܚܛܦ rapuit, abripuit. VII, 6. XV, 46. XVI, 50. sibi arrogavit. XVIII, 17.

ܚܝܐ vivit. Apb. ܐܚܝ vivificavit, conservavit. part. ܡܚܝܐ IV, 2. XVII, 1.

ܚܝ vivus, vivens. IV, 4., ubi per eminentiam Christus ita vocatur, (quemadmodum ζωή apud Johannem: vitae fons, auctor.) XVIII, 10.

ܚܝܝܬܐ vita.

ܚܝܠ, ܚܝܠܐ vis, virtus, potentia. VIII, 6. exercitus. XVIII, 9. XIX, 2. 6.

ܚܘܕܪܢܐ societas, amicitia, conjugium. XV, 3.

ܚܕܪ inclusit, conclusit, constrinxit v. c. carcere, reti. XV, 45. coercuit (hostes catholicae fidei.) XVII, 20. 21.

ܚܕ unus, quidam. XVIII, 7.

ܚܕܐ gavisus, exhilaratus est. XV, 11. XVI, 20. Pa. exhilaravit, laetificavit. VI, 2.

ܚܕܘ XVI, 22. et ܚܕܘܬܐ gaudium, laetitia. pl. XVI, 4. 47.

ܚܕܪ, ܚܕܪܐ et ܚܕܪܢܐ ambitus, circuitus. adverb. circum, circa. ܟܚܕܪܢܝܗܘܢ circum se, circumquaque (um sich herum.). XV, 7. 17.

ܚܕܬ renovavit, instauravit. VII, 7. XVII, 1.

ܚܕܬ m. ܚܕܬܐ f. novus, a, um. III, 7. XVI, 28.

ܚܘܐ Heva, s. Eva. XV.

ܚܘܒܐ amor, charitas. IV, 3. XIV, 1. XV, 9. XIX, 1.

ܚܘܒܠܐ corruptio. XV, 50. (inchoata, e Castelli sententia, quae h. l. confirmatur.)

ܚܘܒܐ id. q. ܚܘܒܐ. pl. XV, 35.

ܚܘܒܐ debitum, conveniens, jus, poena. XVI, 28.

ܚܘܦ, ܚܦ circumivit, se vertit, in spec. de oculis. (pudore attonitus est. ap. Castell.) XIV, 5.

ܚܘܛܪܐ virga, baculus. V, 114. VIII, 6.

ܚܘܫ indicavit, adnunciavit. XVIII, 14. XIX, 10.

ܚܘܝܐ serpens. XIX, 8. III, 2. XI, 11.

ܚܘܠܐ virtus, auxilium. XVI, 18.

ܚܘܡܐ aestus, calor. XV, 44. XVI, 35.

ܚܘܣ, ܚܣ pepercit, ignovit; constr. c. ܠ. II, 6. XV, 32.

ܚܘܛܐ et ܚܘܛܐ detersio, lotura. ܚܘܛܐ ܒܝܬ lavacrum. III, 4.

ܙܡܪܬܐ cantus, canticum, psalmus. plur. XVI, 42.

ܙܡܰܥ invitavit. XIII, 2.

ܙܡܪ cecinit, psallit. XV, 61.

ܙܢܳܐ, ܙܢܳܝܳܐ scortator, fornicator.

ܙܥܘܪ, ܙܥܘܪܳܐ parvus. III, 8. XII, 8. XVIII, 15. ܙܥܘܪܶܐ. XI, 3.

ܙܥܘܪܘܬܳܐ parvitas, paucitas. III, 8. XVII, 17.

ܙܥܰܪ parvus, exiguus, minutus, imminutus fuit. IX, 8. XII, 8. Aph. ܐܰܙܥܰܪ diminuit, parvum habuit, s. aestimavit. XVII, 8.

ܙܦܳܐ foetidus, nidorem redolens. V, 88.

ܙܪܰܥ seminavit, dispersit, impressit. XIX, 9. (notas s. vestigia mortis.)

ܙܪܥܳܐ semen, satio. XVI, 35.

ח.

ܚܪܳܐ fem. ܚܪܬܳܐ liber, ingenuus, nobilis. III, 14.

ܚܛ reus fuit. Pa. ܚܰܛܶܐ damnavit, confutavit, convicit XIX, 4.

ܚܰܒܺܝܒܳܐ dilectus. XIV, 1. XV, 4. 7. 53. XIX, 5.

ܚܒܠ corrupit, destruxit, perdidit. XV, 32. Ethpa. in corruptionem, putredinem abiit, periit, evanuit. VII, 5. XV, 46. 50.

ܚܒܠܳܐ funis, restis. IV, 10. debitum, foenus. XV, 13.

ܚܘܒܳܠ corruptio (absoluta, e Castelli sententia, quae confirmatur. XV, 51.)

ܚܒܺܝܪ, ܚܒܺܝܪܳܐ socius, alius. XVIII, 7. fem. ܚܒܺܝܪܬܳܐ socia. VII, 4. XI, 8. XV, 6. 26.

ܫܘܦܪܐ splendor, gloria, praestantia. XVI, 24.

ܫܘܦܚܐ foetor. V, 87.

ܫܦܪ splenduit, fulsit. part. pass. III, 10.

ܫܘܦܪܢܐ lux, splendor, scintilla. III, 7.

ܫܘܡܥܐ, ܫܘܡܥܬܐ admonitio. XVI, 18.

ܫܘܠܡܐ conjugium, matrimonium. XV, 12.

ܫܠܡ, ܫܠܡ motus est, occurrit, advenit. XIX, 6. Pa. ܫܘܠܡ gestavit, extulit, celebravit, laudavit. Ethpa ܐܫܬܘܠܡ gestatus, vectus est. XIX, 2.

ܫܘܠܡܢܐ gestatio, commendatio, laudatio. XVI, 3.

ܙܥ, ܙܐ movit, commovit se, commotus est, tremuit, timuit, seq. ܡܢ. XVIII, 12. Pa. et Aph. movit, concussit, conturbavit, terruit. V, 109.

ܙܘܥܐ, ܙܘܥܬܐ agitatio, commotio, motio, tumultus. XVII, 1.

ܙܗܪܐ splendor, fulgor, decor. III, 1. X, 10. XII, 3.

ܙܘܙܢܐ zizania. XVIII, 2. 17.

ܙܝܢ armavit. Ethpa. XII, 9. XVI, 42.

ܙܝܢܐ arma, armatura, gladius. V, 116. XII, 9. XIII, 1. XV, 57.

ܙܘܥ vid. ܐܬܙܘܥ.

ܙܟܐ vicit, impunis fuit, justificatus est. XIII, 1. XVI, 5. Ethpe. victus est, condonatum, remissum est (peccatum). V, 110.

ܚܣܪ defecit, deminutus est, caruit. constr. c. ܡ. XIII, 1. Ethpa. ܐܬܚܟܐ illectus est, gravioribus implicatus est obscoenitatibus. XVIII, 4.

ܚܟܝܟܐ fulgor, splendor, scintilla. III, 7. plur. radii (solis. Ephr. T. III. p. 210. inf.) lucis. III, 3.

ܚܟܐ hausit. XVIII, 16.

٥.

ٮ et, atque, inservit quoque, ut hebr. ו apodosi significandae. XIX, 7. in voce ٮٮٮٮ.

ٮٮ, ٮٮ interj. vae, heu, eheu. subst. luctus, plaga. VII, 1. XV, 34. (cf. Ephr. T. II. p. 550. D. et plur.)

ٮٮٮ (a ٮٮٮ pollicitus est) pactum, coetus. ٮٮٮ prope, juxta, prope ad. seq. ?. XIX, 7.

ا.

ٮٮٮ fraus, dolus. 2) id. q. ٮٮٮ et ٮٮٮ error, commentum, doctrina falsa et haeretica. V, 86. XVIII, 2.

ٮٮٮ tempus. VIII, 1. saeculum, aetas. XVIII, 17. rerum terrenarum brevitas et fragilitas. (Zeitlichkeit.) III, 4.

ٮٮٮ justus. XV, 59.

ٮٮٮ justitia. XVI, 6.

ٮٮ justus, aequus, aptus, conveniens fuit, debetur. XV, 61. ٮٮ ٮٮ seq. ? et fut. licet, par est, convenit. I, 10. (cf. Ephr. T. III. p. 365. inf.)

ٮٮٮ justitia, eleemosyna. plur. XV, 57. bona opera. XVI, 29.

ٮٮ superbus, magnificus fuit, gloriatus est. Pa. et Aph. illustravit. Ethpa. ٮٮٮ illustratus est, splendidus factus est. V. (de facie Mosis e monte descendentis.)

ٮٮ, ٮٮ illustris, splendidus, gloriosus. VI, 7. XVI, 36. plur. ٮٮٮ ib. et XIII, 1. XVI, 10. 45.

ٮٮٮ gloriose, alacriter. XVI, 42.

ܐܝܕܝܘܬܐ ἰδιώτης, imperitus. V, 111.

ܐܝܬܝ decorus, generosus, excellens. IV, 7.

ܐܝܒܪܐ membrum. II, 9. 10. III, 13. XVIII, 1.

ܝܩܪ, ܐܝܩܪ honor, decus. XII, 1.

ܗ et ܐ saepe redundat v. c. III, 11. 12. IV, 9. IX, 3. XVII, 3. v. Michael. gram. §. 133.

ܗܘܐ fuit. fut. ܢܗܘܐ et ܢܗܘ. XIII, 6.

ܐܗܘܐ flatus. XVII, 6.

ܐܗܝܡܢܘܬܐ fides (ab ܐܡܢ, ܗܝܡܢ credidit) I, 9. 16. XV, XV, 57. XVII, 1.

ܗܫܐ nunc, quidem. XVII, 13.

ܗܟܢ ita, pariter.

ܗܠܟ ambulavit, incessit, ivit. XIX, 10.

ܐܗܠܟܬܐ gressus, incessus, iter, via. plur. XV, 24.

ܗܓܝܬ meditatus est, cogitavit, scrutatus est. constr. c. ܒ. XI, 3. XVII, 16.

ܢܦܩ commodum, utilitatem attulit, percepit. Aph. ܐܗܦܩ id. profecit. XV, 56.

ܗܢܕܝ Indus, Indicus. II, 3. Sed Indi illi, Cuschaeis seu Aethiopibus oppositi sunt Arabes e parte Arabiae australi s. Jemen. cf. Castelli lex. ed. Mich. s. h. v.

ܗܦܟ vertit, evertit, rediit. Inservit verbis cum *re* compositis exprimendis v. c. ܚܕܬ ܗܦܟ renovavit. VII, 7. XVI, 35. XVIII, 5.

ܗܝܟܐ hîc.

ܗܫ, ܗܫܐ nunc. XV, 11, 15. XVI, 31.

ܟܡܪ dormivit, sopitus est, jacuit, quievit, piger fuit. XVI, 34.

ܟܡܝܕܐ, ܟܡܕܐ, ܟܡܝܕܐ dormiens, sopitus, jacens, piger. XVI, 38.

ܟܡܝܠ lacrymatus est. VI, 3.

ܟܡܠܐ lacryma. plur. ܟܡܝܢ. VII, 11.

ܟܡ Ethpa. ܐܬܬܟܡ miratus, admiratus est, obstupuit. XIV, 12.

ܕܝܢ (דון) judicavit.

ܢܗܪܐ lux, splendor, proprie sol oriens. III, 7.

ܟܡܪ exstinctus est. part. pass. ܟܝܡܐ exstinctus. XVI, 7. Pa. exstinxit. VIII, 5. XVI, 49.

ܕܘܪܐ generatio, aetas. VII, 5. XIII, 1. XVI, 54.

ܕܪܓܐ gradus, dignitas. XV, 10. plur. 55.

ܕܘܫ calcavit, conculcavit. 2) assequutus est, deprehendit, comprehendit (mente). X, 8. Ethp. XVII, 13.

ܕܘܫܦܐ explorator, disputator. XVII, 9. V, 116. XI, 8.

ܕܘܫ trivit, calcavit, calcandum tradidit, descripsit, significavit, munivit (viam). XV, 3. XIX, 12. 3. 8. 10. inquisivit, disputavit (contra ܟܬܒܐ) XVII, 10.

ܕܘܫܦܐ inquisitio, quaestio, disputatio. I, 12. XI, 11.

ס.

ܐܣ ecce! saepe superfluum est. IV, 2.

ܣܘܟܐ flos, caliculus. XV, 44.

ܣܟܠ meditatus est, cogitavit, scrutatus est. constr. c. ל. XI, 1.

ܣܝܪܐ (a ܣܪܪ direxit, duxit) dux. XIX, 8.

ܕܘܫ, ܕܫ calcavit, conculcavit. XV, 34.

ܕܘܫܝ pulvis exiguus, pulvis omnino. I, 18. VII, 5.

ܕܚܝܠ, ܕܚܠ terribilis, formidabilis. XII, 3. XIII, 6.

ܕܚܠ timuit, veritus est. V.

ܕ particula, quae cum suffixis pronomina possessiva efficit, ܕܝ meus, ܕܗ suus, ejus. cf. Michaelis gramm. §. 91.

ܕܝܢ, ܕܝܢܐ judicium. XV, 59.

ܕܟ autem.

ܕܝܪ habitaculum, tugurium, stabulum. XVIII, 4.

ܕܝܪܐ habitans, incola, civis. XIII, 4.

ܕܝܬܝܩܐ διαθήκη, testamentum. V.

ܕܟܐ. Pa. ܕܟܐ purificavit, mundavit, expurgavit, renunciavit, abstinere jussit. XVI, 40. (ell. v. 12. subst.)

ܕܟܘܬܐ puritas, mundities, castimonia. XVI, 12.

ܕܟܪ (זָכַר) meminit, mentionem fecit. part. pass. ܕܟܝܪ omni recordatione dignus, nobilis, illustris. XVIII, 20. ܡܠܟܐ ? laudetur imperator!) Ethpe. recordatus est, memor fuit. XIV, 8. 13.

ܕܠ tenuis, submissus fuit; facilis, benignus fuit. XVIII, 13. (cf. דַּלַּל et דָּלַל.

ܕܠܝ, ܕܠܝܠ facilis. XII, 8. liberalis, promptus, benignus. ibid. 11.

ܕܠܩ arsit, flagravit. VI, 5.

ܕܡ num, numquid? ne forte. IV, 4.

ܕܡ sanguis. XVII, 6.

ܕܡܐ similis fuit. part. III, 2. Pa. assimilavit, comparavit. XII, 8. se assimilavit, imitatus est. XVI, 19. XIX, 9. Ethpa. similis fuit. XII, 8. imitatus est. XVI, 20.

ﭘﻌ palpavit, contrectavit, sensit, exploravit, investigavit. XII, 4. Ethpa. part. X, 15.

ﭘﻌﻌﻌ, ﭘﻌﻌﻌ corpus. IX, 6. XVI, 33.

ʔ.

ʔ notae genitivi; pronom. relativum; praeponitur, ubi locus aliquis aut sermo citatur et a nobis omittitur.

ʔﭘﻌ lupus. III, 6. V, 104.

ʔﭘﻌﻌ dux. VI, 1.

ʔﭘ duxit. III, 4. abduxit, rapuit. XV, 8. 9. 23. 29. XVI, 5, 51.

ʔﭘ liquatus est. Pa. mentitus est, decepit, fraudavit, frustratus est. Ethpa. Pass. mendacii loco habitus, a, um est. XIX, 9. ﭘﻌﻌﻌ ﭘﻌﻌﻌ qui erroris convinci, refelli (s. qui mentiri) nequit. IV, 6.

ʔﭘﻌ aurum. III, 14.

ʔﭘﻌﻌ ductus, regimen, gubernatio, institutio. I, 16. (institutionibus fidei i. e. duce fide.) IV, 7. (plur.) ubi sunt opera, actiones bonae et piae, (ut Benedict. vertit: operationes sanctae.) coll. stroph. 9. (ubi idem quod ﭘﻌﻌﻌ significat) et XIV, 16.

ʔﭘﻌ turbavit, perturbavit, agitavit. I, 10. (cll. Ephr. Opp. II. p. 502. med.) V, 102. XIX, 9.

ʔﭘﻌﻌ (a ʔﭘﻌ anxit) miseria, aerumna, infelicitas, moestitia. VII, 3.

ʔﭘﻌ, ʔﭘﻌ, ʔﭘﻌ locus, hospitium. XV, 28. XVI, 50.

ʔﭘﻌﻌ et ʔﭘﻌﻌ similitudo, species, figura, forma, typus, imago. I, 7. coll. Ephr. Opp. II. p. 554. supr. I. p. 128.) III, 8. X, 14. plur. ʔﭘﻌﻌ et ʔﭘﻌﻌ. ﭘﻌﻌ instar, quemadmodum. XII, 6. XV, 12.

ܫܠܡ defecit. Pa. ܫܠܡ perfecit. XIX, 2. Sed XIX, 3. etiam in *Peal:* perfecit, absolvit.

ܫܠܡܐ perfectio. ܟܠܫܠܡ prorsus, omnino. i. q. ܟܠܗ et ܟܠܐ. X, 11.

ܫܬܐ 1) incubuit, innixus est. 2) contumelia affecit. Pa. accusavit, vituperavit. II, 2. Ethpa. vituperatus, contumelia affectus est. XVI, 27. correctus est. XVI, 25. se abscondidit. III, 1.

ܓܢܒ furatus est. XVIII, 3. decepit. (de Juda Iscariota.)

ܓܢܒܐ fur. (Jud. Iscar.) IV, 10.

ܓܢܒܬܐ furtum. XIX, 7.

ܡܫܟܢܐ tabernaculum, habitatio, sedes coelestis. VI, 2. VIII, 4. XVI, 9. 51. XV, 36. thalamus. IX, 3.

ܟܢܐ abscondit, occultavit, texit. Part. Pe. ܟܐܢܐ. X, 15.

ܬܢܫ Ethp. commotus, perculsus est animo. XV, 1.

ܓܢܒܝ furtivus, subreptitius. XIX, 8.

ܐܟܠ Aph. obtexit, obumbravit. — supervenire, descendere fecit, demisit. XVIII, 19.

ܡܫܟ, ܡܫܟܐ γένος, genus, familia, stemma. XV, 53.

ܙܥܩ clamavit, vociferatus est. XV, 22.

ܦܩܕ commendavit, deposuit in fidem alicujus. Aph. id. XV, 60.

ܨܦܢ aquilo, boreas, septemtrio. XIII, 3.

ܩܛܪ provocavit, incitavit, sollicitavit, hortatus est. IX, delectavit, sublevavit. XII, 11. XV, 46.

ܥܨܐ os, ossis. pl. II, 10.

ܪܡܫ se vertit, volutus, agitatus est. XVII, 11. Pa. vertit, traxit.

(domum). ܒܝܬ ܒ intra. III, 15. XII, 5. ܒ ܒܝܬ e; ex. XV, 23. XVI, 6. ܒ ܒܝܬ in. XV, 37.

ܒܝܬܘܬܐ communitas. ܒܝܬܝ communis. XVIII, 3.

ܒܝܬܘܬܐ turma, congregatio, chorus. XV, 61. XVI, 45.

ܒܝܬܘܬܐ blasphemia. XVIII, 15.

ܒܥܪ inflammavit. ܒܥܪ exarsit. XVIII, 15.

ܒܥܘܬܐ risus. XVI, 22.

ܒܪ ܒܪܬܐ color, species. X, 11. XV, 33. 47.

ܓܙܐ gaza, thesaurus. I, 18. ܓܙܐ ܕ gazophylacium. ibid. 21.

ܓܙܙ amputavit, totondit, orbavit. Ethp. orbatus, ablatus est. IX, 9. XV, 28. XVI, 8.

ܓܙܐ grex. (a ܓܙ abscidit.) V, 52.

ܓܚܟ risit, irrisit, derisit.

ܓܚܘܬܐ latro, sicarius (a ܓܚ latrocinatus est.) XVIII, 8. XIX, 7.

ܓܠ misertus est. Aph. abjecit, rejecit. XVIII, 2.

ܓܠ convolvit, convolutus est.

ܓܠ fluctus, unda. XIV, 10. XIX, 10. plur. ܓܠܐ

ܓܠ revelavît, detexit. XVII, 2.

ܓܠ, ܓܠܐ fem. ܓܠܬܐ plur. ܓܠܐ revelatus, apertus. VI, 2.

ܓܠܐ abstulit, orbavit. XV, 9, 24.

ܓܠܐ ܕ publice, aperte, palam. XV, 48.

ܓܠܝܬܐ revelatio, manifestatio. XVIII, 22.

ܓܠܝܬܐ revelatio, detectio, claritas. XII, 17.

ܓܡܪ, ܓܡܪ perfectus, absolutus, consummatus. XVI, 10. 18. (adultus.)

ܒܪܐ creavit. Pa. id. II, 1.

ܒܪܝܐ creator. XIV, 14.

ܒܪܠܐ beryllus, crystallus, margarita, gemma. II, 10.

ܒܪܟ genua flexit, procubuit. Pa. benedixit.

ܒܪܝܟ benedictus. XVI, 52.

ܒܬܘܠ, ܒܬܘܠܬܐ virgo. III, 12, XV, 10.

ܒܬܘܠܬܘܬܐ virginitas. II, 10.

ܒܬܪ post. XV, 57.

ܓ

ܓܘܪܐ telum, sagitta. I, 3. XVII. 3. XVI, 36. pl. XVI, 17.

ܓܕ pars, latus. XI, 5. XIII, 2. (hominum) genus, species. XVI, 22. manipulus. XVIII, 13.

ܓܕ elegit, voluit, amavit. II, 3. XIII, 2. XIV, 11. per conseq. insignivit, distinxit (nomine) XVIII, 10.

ܓܕܝܠ fictus, formatus. subst. figmentum, plasma, massa. XI, 5.

ܓܒܠ finxit, formavit. II, 2.

ܓܓܘܠܬܐ cranium, mons calvariae, Golgatha. XIX, 2.

ܓܕܘܪ puer, juvenis. VIII, 4.

ܓܕܠ contorsit, implicavit, plexuit.

ܓܕܠܐ implicatio, intorsio (crinium), cincinni. XV, 41.

ܓܕܦ blasphemavit, maledictis insectatus est. II, 6.

ܓܙܐ evasit, elapsus est. Aph. id. et cessavit, requievit. XVI, 7.

ܓܚܐ caligavit. XI, 12.

ܓܘ medium, pars intima. III, 11. ܒܓܘ in. XV, 22.

ڂڪڪ absque, sine, contra. c. suff. plur. II, 8.

ڂڈ aedificavit. XV, 36.

ڂڈڈ aedificator, fabricator, architectus. II, 2.

ڂڈڈڈ aedificium, structura. II, 2.

ڂڪڪڪ suavis, blandus, hilaris. XV, 20. a verbo:

ڂڪڪ suavis, hilaris fuit. Ethpa. gavisus, laetatus est. XV, 29. XVI, 30. 51.

ڂڪڪڪ, ڂڪڪڪ caro. XVI, 40. corpus. III, 11.

ڂڈ quaesivit. XV, 21. 26. petiit, rogavit, requisivit, inquisivit, studuit. XI, 1. XIV, 14, XV, 17. (desideravit.)

ڂڈڈڈ investigator, scrutator. XVII, 4.

ڂڈڈڈ petitio, precatio, oratio. XV, 30. 61.

ڂڪڪڪڪڪ et ڂڪڪڪڪڪ (a ڂڪڪ dominus et ڂڪڪ s. ڂڪڪ lucta, bellum.) luctator, adversarius. XVI, 32. (ut ڂڪڪڪڪڪ)

ڂڈڈڈ quaestio, investigatio, disputatio. I, 24.

ڂڪڪ pervestigavit, scrutatus est, comprehendit. I, 10. XI, 3. XIV, 11.

ڂڪڪڪ scrutator, investigator. I, 4.

ڂڪڪ defecit, diminutus est. Part. ڂڪڪڪ diminutus, parvus, levis. XVIII, 14. Pa. diminuit. XVIII, 1.

ڂڪڪڪ pars, particula. XVII, 6.

ڂڪڪڪڪ investigatio, perscrutatio (mente instituta), quaestio, disceptatio. I, 15. XI, 5. 10. XVIII, 22.

ڂڪڪ tentavit, probavit, exploravit. Ethpa. consideravit, contemplatus est. XI, 10. constr. c. ڈ. XIV, 6. XVI, 47.

ڂڪڪ, ڂڪڪ filius. plur. ڂڪڪڪ, ڂڪڪڪ, ڂڪڪڪڪ.

ڂڪڪ, ڂڪڪ et ڂڪڪڪ foris, extra. III, 10. XII, 5.

ܚܒܫ illusit. Ethpa. illusus est. XIX, 2.

ܒܛܠܐ otium, quo vacare alicui rei possis, cura, diligentia. XVIII. 2.

ܒܛܠ otiosus, ignavus, inutilis. II, 8. XVI, 19. 25.

ܒܛܠ cessavit, intermisit. Pa. abolevit, irritum fecit, abrogavit. IX, 3.

ܒܛܠܬܐ otium, vacatio, feriae. XVI, 36.

ܒܛܢ (בֶּטֶן uterus.) concepit, parturivit. XV, 14.

ܒܝܬܢ, ܒܬܐ inter. contr. ܒܬ. ܒܬ ܚܢܢ a nobis. XV, 16.

ܒܟܐ consolatus est. VII, 1. VIII, 1. IX, 1. XV, 25. Ethpa. consolationem accepit, admisit. IX, 2. XV, 21. XVI, 3.

ܒܝܫ, ܒܫ, fem. ܒܫܬܐ malus, a, um. XV, 13.

ܒܝܫܬܐ malitia. XVIII, 22.

ܒܝܬ, ܒܝܬܐ domus. In circumscriptionibus frequentissimus est hujus vocis usus: Locus, coetus, copia quaevis.

ܒܟܐ flevit. XVIII, 6. XV, 7. 25. Pa. plorare fecit. IX, 5.

ܒܟܝܐ fletus, luctus. II, 10. IX, 2. XV, 30. 56. XVI, 1.

ܒܪܥ praematura exortus est. XVIII, 17.

ܒܟܝܬܐ fletus, luctus. VII, 3. IX, 1.

ܒܠܐ et ܒܠܐ inveteravit, attritus, serio confectus est, marcuit, consumtus est, periit. IV, 5.

ܒܠܒܠ confudit, commiscuit.

ܒܠܒܠ, ܒܠܒܠ confusus, inordinatus, commistus. XV, 41.

ܒܠܒܠܬܐ confusio, commixtio, ἀταξία, mutatio. XV, 42. XVIII, 18.

ܒܠܥ absorpsit, devoravit. VII, 5. (de orco; sed ܒܠܥܬܐ videtur substantivum esse: *vorago; locus, qui absorbet, devorat.*) XI, 7. (de membro morbido reliquum corpus corrumpente.)

ܐܘܦܠܘ ὄφελον, utinam. XV, 43.

ܐܬܐ venit. imper. ܬܐ agitedum! XVII, 10. Aph. ܐܝܬܝ adduxit, attulit. XVII, 17.

ܐܬܘܬܐ litera. XVIII, 1.

ܐܬܪܟܠ nudius tertius. XVIII, 14.

ܐܪܥܐ locus, regio, terra, solum. III, 6. 7. XV, 21. XIX, 1.

ד.

ܕ quare, ideo, quia. XVIII, 2.

ܗܟܝܠ itaque. XVIII, 19.

ܕܒܪ restituit, sparsit, investigavit. Pa. indicavit, promulgavit, praenunciavit. XVIII, 23. XIX, 1

ܙܪܥ sparsit, dispersit, proposuit. (semina, escam.) XV, 45.

ܫܬܩ quievit, cessavit. part. ܫܬܝܩ quietus, tranquillus, beatus. VI, 1.

ܚܦܪ erubuit, pudefactus est. part. ܟܫܝܦ pudefactus XV, 39.

ܟܣܦܐ pudor, confusio, erubescentia. XVIII, 18.

ܒܪܝܬܐ et ܒܪܝܬܐ (XVI, 45.) consolatio, solatium. VII, 3.

ܒܟܪ primogenitus, unigenitus. XVIII, 17. XIX, 10.

ܒܟܘܪܬܐ jus primogeniturae. XVIII, 17.

(ܒܝܢ) ܐܬܒܢܝ intellexit, consideravit, recogitavit. XIV, 8. XIX, 9.

ܒܣܡܬܐ suavitas, jucunditas, laetitia, felicitas, beatitudo. IX, 4.

ܚܛܝܬܐ defectus, delictum, peccatum. XV, 60.

ܛܦܫ expers alicujus rei; *spec.* eruditionis, literarum: idiota, imperitus. V, 111.

ܐܡܝܢ Aph. ܐܗܡܝܢ credidit, fidem habuit. XIV, 3. part. *πιστός, πιστεύων.* Ethpa. ܐܬܬܗܡܝܢ confirmatus, certus fuit. XVII, 4.

ܐܡܪ dixit, cogitavit, reputavit. (dixit animae suae, s. in anima sua.) XV, 44.

ܐܡܪܐ agnus, ovis. III, 4.

ܐܡܬܐ ancilla, famula. XV, 58.

ܐܡܬܝ quando. X, 6.

ܐ *ἤν*, si.

ܐܢܐ si ipse. ? ܐܢܐ quodsi, si, si vero. IV, 1. X, 15. XV, 22. XVII, 15. 16.

ܐܢܫ homo ܒܪ ܐܢܫ filius hominis, homo. XI, 1.

ܐܢܫܘܬܐ humanitas, natura humana. XI, 1. XII, 2. XVII, 3.

ܐܣܐ Pa. ܐܰܣّܶܐ sanavit, curavit. XI, 7. Ethpa. ibid.

ܐܣܐ paries. VII, 3.

ܐܣܝܐ medicus.

ܐܣܛܠܐ, ܐܣܛܠܝܐ *σχῆμα*, figura, forma, species, habitus. X, 13. XII, 8. ritus. XVIII, 21.

ܐܣܪ vinxit, ligavit, conjunxit. IV, 3. Ethpe. vinctus fuit. IX, 10.

ܐܦ etiam; saepe pro simplice ο *et* ponitur. XVI, 44. et saep.

ܐܦܢ etiamsi. XIII, 6.

ܐܦܐ, ܐܦܝ (hebr. אַפַּיִם Genes. 19, 1. 42, 6.) facies. XV, 22.

ܐܪܥܐ terra.

ܐܪܥܝ et ܐܪܥܢܝܐ terrestris, terrenus plur. XVI, 48.

ܐܪܘܢܐ arca.

ܐܫܕ fudit, effudit. part. Ethpe. II, 9. ܐܫܝܕ projectus. VII, 2.

ܟܒܘܕܐ honor, decus. (ab ܟܒܕ gravavit.)

ܐܝܬܘܬܐ essentia, substantia; essentia aeterna. X, 13. XIV, 13. divinitas, numen.

ܐܝܬܝ aeternus. *subst.* ens, substantia. XVII, 8.

ܐܟܠ edax, helluo. XVI, 40.

ܐܟܡܐ sicut. XIX, 8.

ܐܟܠ edit, comedit.

ܐܠ i. q. ܠܟ. deinde, postea. I, 5. 6. XVIII, 14.

ܐܟܣܢܝܐ ξένος, hospes, peregrinus. VI, 5.

ܐܠܐ εἰ μή, ἀλλά, sed, nisi, profecto, immo, nonnisi, XV, 39.

ܐܠܗܐ (hebr. אֱלוֹהַּ) Deus.

ܐܠܗܘܬܐ divinitas, numen divinum. XVIII, 15.

ܐܠܗܝ divinus, Deo similis. XIV, 16.

ܐܠܘ si, utinam. XV, 14.

ܐܡܪܐ dux. XIX, 8.

ܐܢܕܐ costa, latus. IX, 9. (ubi alluditur ad Genes. 2, 21.)

ܐܢܟ didicit. Pa. docuit, informavit. III, 5. XII, 1. part. ܡܐܢܟ XVII, 1.

ܐܢܐ navis. IV, 8. XIII, 3.

ܐܢܟ ܐܒܓܕ Alphabethum. XVIII, 1.

ܐܢܣ coëgit, afflixit, oppressit. XII, 8. ܐܢܣ ܕ cogit hoc, s. efficit, ut, i. e. necessarium est, sequitur. (seq. ? cum fut.) V, 72.

ܐܡ mater.

ܐܡܐ et ܐܡܬܐ cubitus. III, 8.

ܐܘܢܓܠܝܘܢ *εὐαγγέλιον.* XVIII, 1.

ܐܘܪܚܐ via, semita. XV, 37. plur. ܐܘܪܚܬܐ. (hebr. אֹרַח.)

ܐܘܪܚܬܐ Genesis, Pentateuchus et totum V. T. XIII, 5. XIX, 3.

ܐܙܕܚ (ܐܙܚ) fraudulentus, vafer, dolosus fuit. XVIII, 4.

ܐܙܠ ivit, abiit. XV, 21. 48. 56.

ܐܚܐ frater.

ܐܚܕ tenuit, apprehendit. X, 3. XV, 1. part. ܐܚܝܕ tenens. Ethpa. apprehensus est. XIX, 7. Aph. tenere, accipere fecit, jussit, h. e. tradidit. V, 113. X, 3.

ܐܚܝܡ, ܐܚܝܕܐ propinquus, cognatus. IX, 6.

(ܐܚܪ) ܐܘܚܪ distulit, cunctatus est. XVIII, 14.

ܐܚܪܢܐ postremus, ultimus, novissimus. XII, 2.

ܐܚܪܝܡ alius. XVII, 7. fem. ܐܚܪܝܬܐ XVIII, 1.

ܐܚܫܐ v. ܐܬܐ.

ܐܝܕ manus.

ܐܝܓܪܐ nuncius. XIX, 1.

ܐܝܟ sicut, ut, quomodo. II, 6. (coll. Ephr. Opp. III. p. 365 inf.)

ܐܝܟܐ ubi? ܠܐܝܟܐ quo? XV, 21. ܡܢ ܐܝܟܐ unde?

ܐܝܟܢ, ܠܐܝܟܢܐ quomodo. II, 4. X, 14. sequente ?: ita ut, ut, *quo sensu forma longior vulgaris est; brevior* (ܐܝܟ ?) *poëtica tantum* v. X, 1. *Sed* ? ܐܝܟ *est etiam:* quemadmodum, *sequente* ܕ sic. it. ? ܐܝܟܐ XVIII, 23.

ܐܝܠ, ܐܝܠܢܐ arbor. III, 11.

ܐܝܡܡܐ dies, imprimis ea diei pars, qua sol lucet. XVI, 34.

ܐܝܢܐ qui, quis, qualis? X, 10. Sequente ? non interrogat, sed significat: qui, quisquis, quicunque. XI, 1. fem. ܐܝܢܐ XVII, 1. plur. ܐܝܠܝܢ XVI, 3.

ا.

ܐܐ aër. h. IV, 5. XVII, 6.

ܐܒ pater. plur. ܐܒܗ̈ et ܐܒܘܬܐ.

ܐܒܕ periit, amissus est. VII, 2.

ܐܒܝܕ perditus. XI, 8. XVII, 13.

ܐܒܠ tristatus est. part. ܐܒܝܠ tristis, lugens.

ܐܒܠܐ luctus, tristitia. VII, 1. 4. XV, 6. 23. 49. XVI, 1.

ܐܓܘܢ ἀγών, certamen, bellum. XVI, 2. 37.

ܐܓܪ mercede contraxit, conduxit. IV, 10.

ܐܕܢ auris. III, 9. VII, I. XV, 33.

ܐܕܘܢ et ܐܘܕܘܢ (hebr. אֲדֹנָי) Deus. XIV, 8.

ܐܘ aequavit, amicus, benevolus fuit, concors fuit. XVIII, 12. (partic.)

ܐܘܕ (hebr. תּוֹדָה) gratias egit, laudavit, confessus est. constr. c. ܕ.

ܐܘܐ concors, unanimis, bene conjunctus. IX, 6.

ܐܘܬܐ concordia, unanimitas, consensus. IX, 10. XVII, 2.

ܐܘܟܡܐ niger (ܐܟܡ nigruit. III, 3.

ܐܘܟܕܢܐ afflictio, oppressio. VII, 4.

ܐܘܠܠܐ (ܐܠ ululavit.) lamentum, ululatus. XV, 30. 56. plur. ܐܘܠܠ̈ܐ. IX, I. XV, 7.

ܐܘܡܕ mansio, diversorium. (*Vocabulum Michaëli falso suspectum, quod saepius in Ephraemi libris legitur, ut*) XVIII, 8. XIX, 1.

LEXIDION SYRIACVM.

ܕܟܟܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܢܐ.
ܘܠܐ ܕܐܝ ܕܢܫܬܥܐ.
ܡܢܗ ܕܡܫܝܚܐ ܟܠ ܡܢܐ.
ܕܐܦ ܕܢܫܬܥܐ ܐܢ ܕܐܝ ܕܟܐ.
ܡܢܗ ܟܬܒ ܐܢܐ ܕܡܫܗ ✣

terae, sequentibus simillimae, excidere. — Versionem subjungimus *Benedicti*: „Unigenitus, qui ambulavit super aquas, suoque discipulo similem viam patefecit, eidem arcana delineavit et proposuit: in undis descripta emicuere symbola, in profluente semitam instauravit descripsitque in mari continentis imaginem, significavit Apostolis, apertas fuisse vias ad promulgandas Evangelii leges per universum orbem, quem calcatum mare designabat. Tua, rogo, vox, quae fluctus increpuit, et super aquas novum stravit callem, discordias componat, ut olim tempestatem compescuit, viamque veritatis famulis tuis expediat.“

ܐ ܗ ܐܕܐ ܬܘܡܦ.
ܚܝ ܚܘ ܕܐܘܢܐ ܐܙܚܒ.
ܘܢܦܘ ܦܘܬܐ ܕܐܙܚܦ.
ܘܠ ܬܚܝ ܡ ܫܡܐ ܟܐ.
ܠܐܘܢܐ ܫܬܐ ܢܦܐ ܬܦ ✣

10. ܚܘܐ ܗܟ ܠܐ ܦܬܐ.
ܘܙܦ ܐܘܢܐ ܟܘ ܙܟܕ.
ܘ ܢܩܦ ܟܘ ܐܐ ܚܙܠ.
ܘܘ ܦܘܫܐ ܘ ܦܩܘ.
ܠܐ ܩܕܐ ܘܠ ܙܡ.
ܘܢܦ ܬܩܐ ܙܚ ܚܩ.
ܙܘܕ ܙܦ ܟܘܬܫ.
ܐܘܢܐ ܙܘܐ.

— *Benedictus:* (Peccati repertor v. 4.) *veritatis larvâ texit mendacium, ut vel repelleretur verum vel falsum admitteretur.*

Str. 10. v. *Matth.* 14, 22 — 36. et ll. parallelos. — Tres hujus strophae loci depravati restitutionem flagitant.

v. 2. pro ܟ ܙ ܘܟ legendum esse putamus ܟ ̣ ̣ ̣

ܕܚܕܥܬܐ ܕܫܘ ܕܛܥܘܬܐ.
ܡܟܟܘܬܐ ܕܟܬܒܐ ܐܡܝܢܐ.
ܐܟܬܐ ܕܥܒܕ ܐܒܕܢ ܟܘ.
ܐܒܠܐ ܫܒܝܠܐ ܕܐܡܬܐ.
ܐܟܬܐ ܕܙܢܝ ܠܟܬܒܐ ܕܒܟܬܒ.
ܕܢܐ ܐܢ ܟܕ ܟܬܒܢܐ ✣

9. ܕܐܡܒܟܒ ܠܟܐ ܐܡܝܢܐ.
ܒܟܒܐ ܐܒ ܕܒܙܐ ܐܒ.
ܕܠܙܢܒܐ ܟܘ ܒܟܒ ܐܚܐ.
ܒܒܒܐ ܕܒ ܒܡܝܢܐ ܕܒܝܐ.
ܟܒܒܐ ܕܒܙܐ ܐܙܟ.
ܟܒܕܙܐ ܟܟܒ ܒܡܐ.
ܕܒܐ ܐܚܐ ܟܒܙܐ.
ܕܐ ܐܢ ܒܒܒܐ ܒܒܠ.

et rectum quemque sua imbutum disciplina pervertunt, ut conveniat cum iis in ipsorum viis.“ ܒܟܬܐ respondent τοῖς ἀκτῆς scil. ܕܟܬܒ? = *duces, auctores s. suasores errorum. Benedictus* quoque vertit: *haeresium inventores.* Exemplum hujus metonymiae occurrit in hymn. proxime praecedente p. 493. F. (Opp. T. II.), ubi *Secta* Cynicorum vocatur ܕܟܬܐ ܕܐܡܬܐ. Huc pertinet quoque ܕܟܬ in primo hujus str. versu.

Str. 9, 1—3. „Quae iis esse videtur via plana s. recta et tuta, ista est via defectionis; juncti sunt enim ei tramites erroris.“

v. 7—9. „Error veritatis larvam induit, ut vel veritas mendacii loco habeatur, vel error credatur tanquam veritas.“

ܗܘ ܕܐܬܥܒܕ ܗܘ ܒܟܠܗ ܡܢ ܐܘܢܝܐ.
ܐܦ ܐܢܫ ܕܐܬ ܕܐܫܬܩ.
ܟܕ ܥܒܕ ܗܘ ܥܘܠܐ ܐܚܪ.
ܟܬܒܐ ܙܕܩ ܟܠ ܙܒܢܐ.
ܘܐܡܪ ܒܪܗ ܕܢܥܒܕ.
ܡܬܚܫܒ ܗܘ ܟܬܒܐ ܕܝܠܗ.
ܕܐܢܫ ܙܕܝܩ ܫܪܝܪ ܒܗ.
ܟܬܒ ܢܚܫ ܐܦ ܫܒܩ.
ܗܘ ܕܚܫܒ ܙܒܢ ܕܢܚܫ.
ܗܘ ܫܟܝܚ ܡܚܫܒܬܗ.
ܘܐܝܟ ܕܒܪ ܕܥܒܕ ܠܐ ܢܥܒܕ ✤

8. ܠܐ ܬܬܚܫܒ ܐܢܫ ܕܫܠܡ.
ܡܛܠ ܕܐܬܬ ܕܢܗ ܐܬܬ.
ܡܢ ܫܘܟܗ ܕܐܘܢܝܐ ܒܫܬ.
ܘܟܠ ܫܘܟܗ ܚܫܝܟܗ.
ܫܢܬ ܫܡܐ ܡܪܘܚܐ.
ܘܐܝܟ ܕܫܠܡ ܕܐܠܗܐ ܙܕܝ.
ܒܫܢ ܫܟܚ ܐܚܪ.

Str. 8, 6. 7. (cognati serpentis antiqui) „ducis callidi, qui rectos seduxit, cujus consilium turpissimum fuit, qualis ipse, qui dedit.“ *Bened.*

v. 8—13. „Hujus vestigia secuti sunt errorum auctores, qui perverterunt viam, qui simplicem quemque induunt odiosis mysteriorum suorum involucris

6. ܐܘܕܝ ܗܘ ܕܒܪܗ ܕܡܫܝܚܐ.
ܕܡܢ ܕܡܬܚܙܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܐܡܪ.
ܕܩܕܡ ܕܢܗܘܐ ܐܝܟ ܩܕܡܐܝ.
ܒܕ ܒܝܬ ܟܢܫ ܕܫܘܥ.
ܟܠ ܫܥܬܐ ܒܕܟܝ.
ܘܐ ܫܥܟܐ ܒܕ ܢܫܘܕ.
ܕܐ ܩܕܡ ܡ̈ ܟܪ̈ܘ.
ܒܟܘܬܗ ܐܠܐ ܟܝ.
ܐܡܪ ܟܝ ܕܐ ܟܒܘܬ.
ܐܘܕܝ ܩܕܡܝ ܐܡܪ ܒܟܕ.
ܕܐ ܫܟܚ ܐܢ ܢܩܨ.
ܒ ܟܘܬܟܝ ܟܬܒܗ.
ܫܩܠܘ ܐܘܕܝ ܩܘܫܝ ܐܘܕܝ ✣

7. ܠܐ ܟܝ ܐܡܪ ܐܢܐ.
ܩܕܡ ܕܝ ܐܘܕܝ ܒܟܕ ܕܗ.

jure vocari non possit, et praeparationem viae a Joanne coeptam et absolutam fuisse in gratiam Filii Regis secuturi, atque Prophetis ejusdem adventum annunciantibus imposuisse silentium solam ejus praesentiam."

Str. 6. v. 12. 13. *Benedictus:* „Sic Increduli dum callide in alieno solo peregrinari malunt, viam certâ viae Domini notâ signarunt." Non satis recte! Nos interpretamur: *Dum fraude doloque* (Christum) *removere* (via sua regnoque depellere) *studuerunt, viam ipso domino viae tanquam rectam signarunt.* Scilicet dolose et injuste agentes demonstrarunt, non se in recta via incedere sed Eum, qui piorum Patrum vestigia premeret.

ܐܦܘ ܟܕ ܐܢܢ ܚܕܝܢ.
ܕܐ ܐܝܬܝ ܠܝ ܡܫܬܘܬܦ.
ܗܠܝܢ ܕܐܡܪܝܢ ܒܥܡܕܢ.
ܕܐܦ ܐܢܢ ܒܥܡܕܢ ܐܬܝ ✣

5. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܫ ܕܐ ܐܝܬ.
ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܐܠܐ ܡܘܬܐ.
ܟܕ ܐܬܝ ܐܝܟ ܕܐ ܐܡܪ.
ܐܢ ܒܥܐ ܐܢܐ ܐܬܥܒܕ.
ܐܦ ܐܢܐ ܒܥܐ ܐܬܟܚܕ.
ܠܐ ܐܢܐ ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ.
ܐܢ ܬܟܠ ܐܢܐ ܐܡܪ ܡܘܬܐ.
ܠܡܫܝܚܐ ܐܦ ܐܢܐ ܒܥܐ ܐܬܟܚܕ.
ܐܝܟ ܕܐ ܐܡܪ ܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ.
ܟܠ ܡܢ ܕܡܐܡܢ ܒܗ ܐܝܟ ܕܐ ܐܬܒܗܬ.
ܐܦ ܗܘ ܐܢܫ ܐܝܟ ܕܐ ܐܡܪ ✣

hannes, cui discipulus adhaesit Simon. Tum conticuerunt buccinae prophetarum, sonuerunt tubae Apostolorum.

Str. 5, 3. „Ad praeparandam secuturo Messiae viam, ut ipsi (Judaei) fatentur“ *Benedict.* *Fassi* potius *fuerunt*, quum eum adirent, fidem verbis haberent, baptizarentur et quae sunt alia.

Versuum 10 — 13. sententiam recte descripsit *Benedict.*: „Constat itaque, ut in dubium

paremus sic, ut aliis expediti curis monstratum salutis iter persequamur“ — neque tamen adversatur lectioni ܒܥܝܢ̈ܝ (pro ܒܥܝ̈ܐ), qua omnem difficultatem tolli putamus vertentes: „pro terris cupiditatum (*curas* dixit *Benedict.*) persequamur, fratres, viam vitae.“

Str. 4, 4 — 6. Vertimus: „videamus vero, anne hic sit rerum ordo, legatos Regis praecursores discedere et evanescere, quando advenerit rex.“

v. 9. cf. h. v. 48 — 52.

v. 10 — 13. *Johannes* prophetarum agmen clausit, *Simon* (quem Johannes non vidit solum (v. 9.), sed Christo adduxit Joh. 1, 35 — 42.), discipulorum et apostolorum Christi princeps exstitit. Inter utrumque quasi constitit *Christus*, cui discipulos adduxit Jo-

IV.

HYMNVS VNDEVICESIMVS.

(E genere διχώλων h. e. carminum, quorum strophae versibus duplicis metri constant*)

VIA VERITATIS VIA VITAE.

Hymn. 25. *adv. haereses* Opp. T. II. p. 495 — 497. — Versus 3. 6. et 12. 13. cujusque strophae sunt *octosyllabi* et referendi ad metrum tetrasyllabum, reliqui *heptasyllabi*.

1.

ܢܕܫ ܒܝ ܒܟܝ ܐܠܗܐ.
ܘܐܬܪܐ ܕܚܝܐ ܐܬܐ ܒܝ.
ܒܝ ܫܡܥ ܠܝ ܘܐܬܪ ܚܝܐ ܢܬܬܐ.
ܐܢܐ ܒܬܘܠܬܐ ܒܥܐ ܢܫܡܪ.

*) Hymnos esse, quorum strophae variis metris aptatae sint, jam indicavimus in *Bardes.* p. 46. 5.). Ex iis vero, quos ibi allegavimus, noluimus hîc aliquem describere, quod metra sive librariorum sive editorum negligentiâ turbatiora sunt. Quam etsi noster quoque expertus est negligentiam, fere tamen integer mansit. Eodem metro etiam compositus est proxime sequens (h. 26. *advers. haereses* p. 497 — 499.), male tamen nonnullis locis affectus; prae ceteris medela egent strophae 5. 6. 7. 9. (p. 498. E. F. 499. A — C. E. F.).

ܘܐܡܪܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ.
ܐܢ ܐܝܬ ܒܝ ܐܡܢܐ ܟܠܗ.
ܠܡܐ ܕܗܐ ܥܡ ܫܡܐ.
ܕܒܪ ܫܡܥ ܥܠ ܥܡܐ ✣

23. ܐܡܪ ܐܢܐ ܐܡܢ ܕܐܬܝ.
ܠܐ ܟܡ ܕܒܥܐ ܐܚܪ ܥܢܝ.
ܥܡ ܐܠܗܐ ܕܐܒܝ.
ܥܒܕܬܡ ܐܚܪ ܐܢ ܐܡܪ.
ܥܒܕܐ ܕܐܝܬ ܒܝ ܟܠ.
ܐܡܪ ܠܗ ܡܫܝܚܐ.
ܐܢ ܐܝܬ ܒܝ ܟܠ.
ܥܒܕ ܐܠܗܐ ܕܐܒܝ.
ܟܠ ܡܢ ܕܫܡܥ ܠܐ.
ܕܒܪ ܒܝ ܠܐ ܫܡܥ ✣

stituendum erit ܐ̈ܢ, quod saepius in doxologiis legitur vid. str. 6. 9. 10.

Str. 23, 2. pro ܕܒܥܐ scripsimus ܥܒܕ. et v. 6. ܥܒܕܐ pro singulari.

v. 3. 4. bene reddidit *Benedictus:* „quorum temeritatem olim redarguet futurus eiusdem adventus.“ *Adventu futuro*, ubi judicem eum experientur, de quo vaticinatos esse prophetas negaverunt, *convincentur de praeterito.* — Tangit Marcionitas.

21. ܕܫܒܚܘ ܥܠ ܟܢܫܝܗܘ ܕܗܪܛܩܝܐ.
ܘܐܝܬ ܕܓܡܝܥܘ ܐܢܘܢ ܠܗܘ ܕܢܛܪܝܣ.
ܐܝܬ ܕܫܚܠܦ ܠܗ ܒܣܕܪ ܛܘܣ.
ܘܐܝܬ ܕܫܢܐ ܠܗ ܒܣܕܪ ܛܘܣ.
ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܬ ܠܗ ܒܢܝ ܐܢܫ

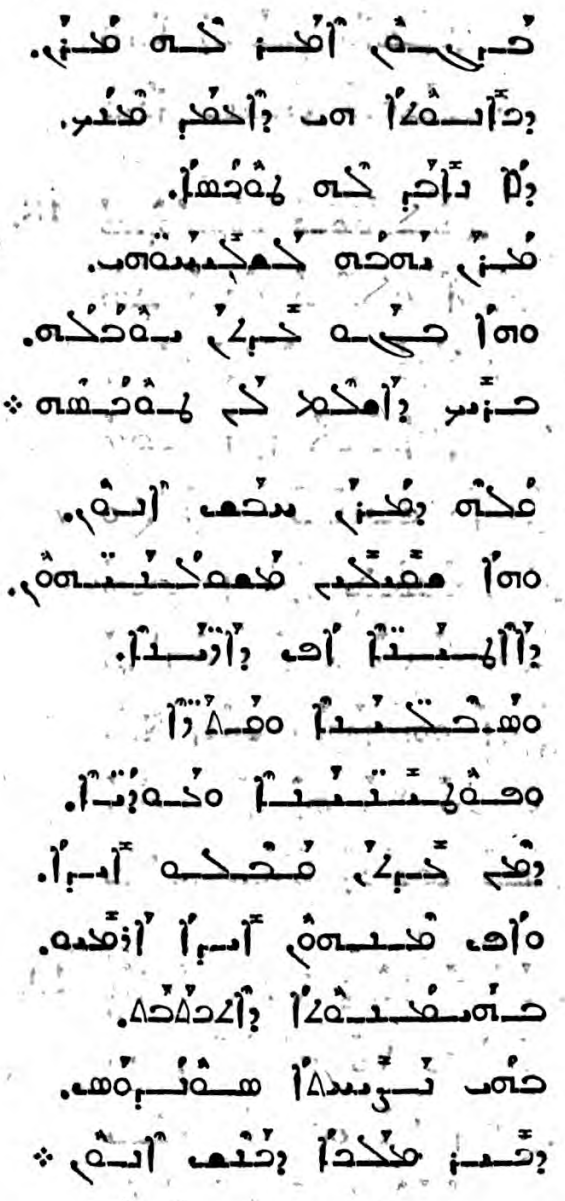

nuum impositio propagata, transducta est ad Joannem usque.

v. 5. 6. v. Matth. 3, 15.

Stropham 20. *P. Benedict.* his verbis descripsit: „Jam vero Domini vox hostes suos coërcuit, sustulitque assumtiones Aëtianorum et Arianorum, Sabellianorm et Catharorum, Photinianorum et Audianorum, qui ab Ecclesia nostra manus impositionem suscepisse visi sunt, ut, quod quidam illorum fecerunt, eo petulantius impiam manum injicerent orthodoxae Fidei a celeberrima illa Synodo traditae, cujus congregandae auctor fuit Imperator aeterna dignus recordatione.“ Ultimus

ܐܐܝܕܐ ܒܚܛܝ ܘܐܚܙܠ.
ܕܐܝܕܐ ܢܦܨܝ ܟܘܟܒܐ ✧

18. ܚܙܘܗܝ ܕܐ ܢܚܐܟܦ.
ܒܟ ܟܕܐ ܦܛܟܗ ܐܒܐ.
ܐ ܟܕܐ ܦܛܟܗ ܘܟܟܗ.
ܫܚܐ ܘܙܐ ܟܚܙܐ.
ܘܐ ܕܢܦ ܚܫܐ ܘܐܚܙܐ.
ܫܚܐ ܘܙܐ ܟܦܚܗ.
ܒܐ ܕܘ ܘܙܐ ܟܚܫܙܘ.
ܒܐ ܐܟ ܚܟܐ ܘܘ ܐ ܙܐ.
ܒܫܡܟ ܐܒܘ ܐ ܙܐ.
ܕܟܚܐ ܒܚܦ ܫܚܙܐ ✧

19. ܠ ܙܐ ܐ ܐ ܠܟ ܫܚ.
ܘܐ ܐܒܘ ܐ ܟܐ.
ܟܦ ܫܦܟ ܐ ܟܐ ܐܘ.
ܘܐܟܦܟ ܒ ܦܫ.

natu majorem se praedicet? Atqui minor est natu maximis.“ Rectius sequentia: „Marcion quippe fuit illa spina omnium prima et velut primogenitus dumeti, quod est peccatum, lolium praecox ac temporaneum.“

Str. 18, 5. „Quodsi vero sacerdotum munus sibi arrogarunt.“

v. 10. *Benedictus*: „Videri confusionem desperatissimam?“ Est potius exclamatio.

Str. 19, 4. sc. ܐܝܕܐ manus ordinans *extensa est.* = ma-

ܠ ܗ ܕܝܬܗ ܚܕ ܬܠܬ.
ܐܝܟ ܐ ܒ ܡܫܟܚ ܕܚܕ ܟܕ.
ܘܗܘ ܕܠܗ ܡܟܟܠ.
ܕܐܬܐ ܐܢ ܕܟܠ.
ܘܒ ܐܢܐ ܠ ܒܪ.
ܠܒ ܠܠ ܕܬܟܠ ܐܢ.
ܫܒܚ ܠ ܗ ܫܬܐ.
ܡܟܠ ܐܢ ܕܠ ܟ ✣

17. ܬܠܐܟ ܠ ܐܬܬ.
ܕܐ ܒܫ ܠ ܡܕ.
ܕܬܫܚ ܠܐ ܚܒ.
ܒ ܠ ܗ ܟ ܕ.
ܒ ܠ ܗ ܕ.
ܠ ܐ ܗ ܠ ܒ.
ܚ ܐ ܕ ܒ ܐ.
ܚ ܕ ܒ ܐ.

l. verbum ܟܕ, quod, etsi Ephraemo quoque in bonam, imo optimam partem accipiatur v. c. T. I. p. 2. B., *barbarum* ideoque sermonem *malum* et *profanum* significare consuevit. cf. לעז dial. *hebr.* et *rabbin.*

Str. 17. „Jam interrogentur de ipsorum aetate, quinam major sit altero; arrogabit enim sibi Manes primogeniturae jura.“

v. 5. et 6. „Sed ut antiquum se praedicet Bardesanes, recens tamen est aetas ejus inter antiquos.“ (ܠ h. l. non facit comparativum) *P. Bened.* non bene: „Hicne (Bardes.)

ortum.“ — v. 10. *Benedict.*: „Laudem illi dicito, qui immanem feram tam diu toleravit captamque demum oppressit.“

Str. 15, 1 sqq.: „Sciamus, ista levia visa ei, qui ausus sit nec gravatus blasphemiae aperire os suum“ et rel.

Str. 16, 3. 4. „Quodsi igitur uno spiritu aguntur, unus error per eos loquitur.“ Non sine ratione elegisse videtur h.

ܐܠܐ ܚܫܝܢ ܐܢܫ ܐܚܕ.
ܐܡܪ ܠܐ ܡܫܠ ܚܫܘܟ ܢܫ.
ܘܐܡܪ ܠܐ ܕܡܟܦܝ ܢܫ.
ܚܕ ܘܚܕ ܡܢ ܟܠܗܘܢ.

14. ܚܫܒ ܘܐܡܪ ܐܢܐ ܐܚܕ.
ܒܟܠ ܙܒܢ ܗܘܐ ܕܚܕ ܢܫ.
ܘܥܠ ܟܠ ܡܕܡ ܕܟܦܝ ܢܫ.
ܘܟܕ ܐܬܐ ܚܕ ܡܢ ܐܠܝܢ.
ܘܫܟ ܐܢܐ ܚܫܒ ܠܗ.
ܘܗܘ ܡܢ ܚܫܡ ܠܐ ܡܢ.

v. 6. e Marc. 14, 45., qui locus Ephraemo haud dubie obversatus est, ܙܕ bis ponendum esse conjicimus, quod metrum etiam flagitat: *Rabi, Rabi 'mar hvo leh.* v. 7. *Benedict.:* „quid animo coqueret, publicavere cohortes militum a tergo subsequentes.“

v. 8. pro ܠ punctavimus ܠ. Hujus et sequentium vv. *sensum Benedictus* expressit his verbis: „O quam submisse Jesus illic se gessit, quando coram aggressoribus cum suis solus discipulis stetit! Quam bonus ille fuit, qui turpissimo homini osculum petenti dedit!“

Strophas 14. et 15. de *Manete* agere vix dubitari potest; nihilominus mirum nobis visum est, quod *Benedictus* nomen ejus, quod in textu edito non legitur, in versione ponere non dubitavit. Nisi alibi saepissime simili licentia usus fuisset, suspicaremur, ܐܢܐ esse glossam loco nominis ܚܕ insertam. Quum enim vertendus sit textus typis exscriptus: „Christum qui temere se vocavit, inflavit spiritum erroris (opp. ܕܫܪܐ ܕܫܪܪ Joh. 14, 17.) prophetis suis et rel. — *Benedictus* habet: „*Idem Manes* Christi personam induit, nomenque sibi arrogavit“ et rel.

v. 6—9. „Et quum persuasisset, quasi non decipere posset, palam coram multis *Apostolum* se vocavit, *Paracletum*, hesterno demum die

12. ܕܐܬ ܙܒܢܐ ܗܘ ܕܠܐ ܡܬܟܪ.
ܒܥܐܘܗܝ ܐܝܟ ܚܕܐ ܠܟ.
ܟܠ ܡܬܟܪ ܐܬܬܐ ܥܒܕ.
ܐܢܐ ܐܢܫ ܥܒܕ ܠܟ ܙܒܢ.
ܐܠ ܡܠܟܐ ܒܫܡ ܐܢܫ.
ܕܗܘ ܚܫܒܗ ܒܡܟܪܬܐ.
ܒܫ ܗܘܐ ܐ ܢܫܬܐ.
ܠܐ ܥܒܕ ܗܘ ܟܫܘܬܐ.
ܒܫܡ ܐܢܐ ܬܫܡܫ.

— — — — — — —

13. ܟܫܦܐ ܐܚܐ ܡܢ ܡܢ.
ܒܚܫܒܗ ܫܐܠ ܒܟܐ.
ܡܟܫܘ ܐܢܘܢ ܒܫܘ.
ܡܢ ܥܡܐ ܡܢ ܐܢܫ ܗܘ.
ܫܘ ܡܟܫܘ ܐܝܟ ܐܟ.
ܕܡ ܐܢܐ ܗܘ ܡܢ ܟܐ.

tionem partis facit, sodalis ei est inimicus. Cujus imaginem ecce in Iscariota!

Str. 12, 1—3. cf. Luc. 14, 31. — v. 7—9. Hinc (veritus ne, horum regum et Judae str. 11. instar, *inimici sodales* pugnas et seditionem moverent) commotus est (Apostoli) zelus, neque concessit Corinthiis, ut hominis nomine appellarentur v. ll. ad str. 5. citatos.

Str. 13, 4. pro ܐܢܐ, quod vel scribae vel typographi errore invectum videtur, scripsimus ܐܢܫ.

ܘܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܩܘܡ ܐܙܠ ܒܫܠܡ ܘܚܙܝ ܠܟ ܡܪܝܐ ܕܥܡܐ ܗܢܐ ܕܐܬܘ ܠܟ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܕܐܬܘ ܠܟ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܕܐܬܘ ܠܟ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܕܐܬܘ ܠܟ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܕܐܬܘ ܠܟ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܕܐܬܘ ܠܟ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ❖

11. ܘܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܩܘܡ ܐܙܠ ܒܫܠܡ ܘܚܙܝ ܠܟ ܡܪܝܐ ܕܥܡܐ ܗܢܐ ܕܐܬܘ ܠܟ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ❖

Str. 11, 1. 2. cf. Joh. 12, 4. 6.

v. 3. 4. ܙܥܐ ܕܣܗܕܐ, *caput impiae turbae* ad laevam domini aliquando constituendae, dicendi formula e Matth. 25, 33. repetenda, cf. *Acta S. Ephr.* (ante Tom. III. Opp. ejus). p. LII., ubi ܟܢܫܐ ܕܣܗܕܐ turba adversariorum verae religionis. — „Cujus," ita disputat Ephraemus, „quum dux factus esset Judas, Dominus noster eum vocavit *sodalem* (Matth. 26, 50.), quo doceret, discipulum, quamvis peccatorem, quamdiu se non segreget, discipulum esse (discipuli loco non excidere). Quodsi vero sollicitando sedi-

ܕܚܦܘܬܐ ܐܝܟ ܟܣܦܐ.
ܗܘ ܐܝܬ ܠܡܠܟܢ ܕܚܘܝ.
ܒܟ ܗܝܟܠ ܠܐ ܟܬܒ.
ܕܡܝܢ ܕܡܬܩܪܒ ܠܡܫܝܚܐ ׃

9. ܗܘ ܐܝܬ ܕܒܟܦܐ ܕܡܟܟ.
ܢܦܫܗ ܟܟܐ ܚܫܝܚܐ.
ܠܐ ܚܙܐ ܕܒ ܣܟܐ ܕܐ.
ܕܡܚܫܐ ܟܒܟܦܐ ܫܗܠ.
ܒܟ ܒܟܐ ܕܡܟܟ ܗܠ.
ܐ ܒ ܕܐ ܕܗܚܫܐ ܗܠ.
ܐ ܫܒ ܐ ܐܚܟܐ.
ܟܐ ܫ ܐܚܙܐ ܕ ܗܠ.
ܣܟܐ ܒܙ ܒܟܐ ܕܒܐ.
ܕܡܝܢ ܕ ܒܟܐ ܗܠ ׃

10. ܗܠ ܒܣܟ ܕܐ ܟܒܟ.
ܕܒܟܐ ܟܐ ܗܠ.
ܟܕܢܐ ܐ ܕܒ ܒ ܠ.
ܗܠ ܚܒܐ ܐ ܕܢ.

Str. 10, 1—4. „Vile admodum aurum est regi nostro, qui suam imaginem argento non imprimit; in homine, omnium rerum praestantissimo, pulchram suam imaginem describit redemtor noster.“

7. ܡܟܟܝܢ ܐܢܐ ܒܢܝ.
ܒܢܝ ܡܗܢ ܠܐ ܡܗܗܟ.
ܟܠ ܡܟܟܬܗ ܒܥܝܢ.
ܥܝܢ ܐܢ ܠܟܬܝܡ.
ܐ ܡܗܗܟ ܐܐ ܡܟܠ.
ܡܟ ܟܗ ܗܟ ܒܥܝܢ.
ܡܟܗܟ ܒܟܗ ܒܐܢ.
ܡܟܬܒ ܐܟ ܠܟܬܝܡ.
ܒܐܐ ܟܗܗ ܠܐ ܡܟ.
ܚܢ ܒܐܟ ❖

8. ܡܐ ܐ ܐܢ ܟܬ.
ܐ ܒܐܬ ܡܟܬܗ.
ܒܐ ܡܬ ܡܟܬ.
ܡ ܒܢ ܒܐ.
ܒܟ ܐ ܡ ܟ.
ܡ ܐ ܡ ܟ.

discipulus fuit Apostoli, qui doluit et rel.

Str. 8. *Benedict.* hujus strophae sensum assecutus vertit: „Plana patet via simplicibus et haec fides est, eademque ampla aperuit diversoria et milliaria distinxit directo tramite a Paradiso ad Paradisum, quoniam Adamus exitum, reditum post Latro monstravit (Luc. 23, 40 — 43.): disceptationum aestus, velut intercurrentia aestuaria, divinorum arcanorum scrutatores a vado ad scopulos impegeruut (rectius: e via plana in aspera loca dejecerunt s. dejiciunt). Illum proinde laudare justum est, qui simplices et ingenuos tuetur.“

ܡܟܬܒܐ ܗܠܝܢ ܕܐܦܠܝܢܣ.
ܬܪܝܗܘܢ ܫܪܒܐ ܟܠ ܐܝܟ.
ܕܐܦܠܝܢܣ ܐܝܬ ܠܗ ܬܪܝܢ.
ܐܠܐ ܕܚܕ ܕܡܬܚܫܒ.
ܕܐܝܬ ܫܪܒܐ ܕܚܫ ܐܢܫ.
ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܐ ܐܡܪ.
ܕܫܪ ܕܡܬܪܓܡ ܐܬܚܙܝ ❊

6. ܐܠܐ ܐܡܪ ܐܢܐ ܐܡܪ.
ܕܚܕ ܐܢܫ ܬܠܬܐ.
ܡܟܬܒ ܫܪ ܐܡܪ ܟܠ ܐܝܟ.
ܕܐܦܠܝܢܣ ܐܡܪ ܐܡܪ.
ܕܐܦܠܝܢܣ ܐܡܪ ܕܡܬܚܫܒ.
ܕܐܦܠܝܢܣ ܐܡܪ ܕܡܬܪܓܡ.
ܕܐܦܠܝܢܣ ܐܡܪ ܕܡܬܚܙܐ.
ܕܐܦܠܝܢܣ ܐܡܪ ܕܡܬܦܫܩ.
ܕܐܦܠܝܢܣ ܐܡܪ ܕܡܬܝܠܕ.
ܕܐܦܠܝܢܣ ܐܡܪ ܕܡܬܚܙܐ.
ܕܫܪ ܐܡܪ ܕܐܬ ܟܕ ܐܡܪ ❊

clas *Apollinaris utriusque*, Syrorum, quos recte cum *Apollo* Alexandrino comparare potuit, eosdem ἄνδρας λογίους καὶ δυνατοὺς ὄντας ἐν ταῖς γραφαῖς (Act. l. l.).

v. 8. 9. „Anathematis caminus detexit eos, quod proprio errori anathema dicere noluerunt.“ Ita fere *Benedictus* etiam vertit. v. 8. loco ܕܚܫ scripsimus ܕܚܫ.

Str. 6, 4. 5. „Propterea vero diceret anathema, quia

ܡܫܟܚܬܢܝܐ ܘܐܠܟܣܝܣ.
ܡܫܟܚܬܢܝܐ ܘܐܘܪܒܢܝ.
ܡܫܘܡܬܢܝܐ ܘܐܒܝܕܣ.
ܡܦܪܫܬܢܝܐ ܘܐܦܟܛܟ.
ܡܥܕܝܐ ܟܠ ܘܐܘܪܒܟ.
ܡܟܣܝܬܐ ܟܠ ܘܐܣܕܝܟ.
ܡܛܝܟܬܢܝܐ ܘܐܒܝܟ.
ܗܕܐ ܟܝܬܐ ܒܥܬܐ ܐܦ ✣

5. ܐܦ ܡܟܣ ܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܟܠ.
ܡܟܣ ܙܐܕܐ ܟܕܒܝ ܗܘ.
ܡܘܣ ܒܝ ܡܘܗܝ ܐܣܘܟܬ.
ܡܒܛܠܐ ܐܢ ܒܣ ܐܣܘܟ.

quum subtiles esse vellent, et *Pauliniani* (*Pauli Samosateni* asseclae haud dubie) quum perverse agerent — s. s. vel pervertentes et torquentes vel prorsus ab ea deflectentes. — v. 6. 7. „*Borboriani* (a *coeno* s. *luto*; *βόρβορος*, dicti), quod se contaminarunt, *Cathari*, quod puri sibi videntur.“ — Horum memoriam prae illis prodere maluit antiquitas. — v. 8. *Audianos* (v. str. 20, 3.) h. 24. p. 493. F. deridens ܚܘܕܝܐ vocat, nomine ab ܚܘܕܐ, *noctua*, formato.

Str. 5, 1. 2. *P. Benedict.*: „Nunc vero miseros omnis destituit salutis spes, nec firmum ac stabile quidquam se offert, quo apprehenso se a casu sustineant.“

v. 3 — 5. „Rursus vero inclamant nos *Apolliani*, qui grex est *Apollo* (1 Cor. 1, 12, 3, 4 sq. 22. coll. Act. 18, 24 — 19, 1.). Hunc quoque fugimus rejicimusque.“ — Illam tamen aevi apostolici sectam denuo exstitisse medio saec. 4. neque ullibi narrant scriptores eccl., neque probabile est. Haud dubie simili notat asse-

ܗܘܐ ܕܢܫܬܩܘܢ ܒܥܕܐ ܐܦ.
ܥܡ ܩܘܡܐ ܟܠܗ ܡܫܟܚܐ.
ܕܢܫ ܙܕܩܐ ܟܐ ܠܐ ܚܛܐ ✣

3. ܒܟ ܕܐ ܡܟܪܗܛܦܗ.
ܡܝ ܚܒܐ ܡܢܐ ܩܗܩܐ.
ܕܝܗ ܩܗܩܐ ܩܫܡܐ.
ܒܢܩܗ ܘܛܐ ܩܙܝܪ.
ܐܣ ܟܐ ܒܗ ܚܒܩܐ.
ܡܙܡܝ ܕܪܩܐ ܩܫܢ ܐ
ܥܐ ܡܐܛ ܩܐ ܩܛܗ.
ܩܢܐ ܟܩܢܐ ܒܟ ܐ
ܡܐ ܟܐ ܩܩܒܛܗܝ.
ܕܢ ܙܐ ܐܦ ܡܝ ܩܗܩ ✣

4. ܙܐܗܩܗ ܡܟܗ ܐܛܐ.
ܐܐܗܛܛܐ ܙܐܩܗܗ.

scilicet amphoras reddidit vacuas par doctrinam suam.“ — Nusquam praeter hos locos de hac secta legere nos meminimus.

Str. 4, 1 — 3. Quum de suis adderent doctrinae S. S. errarunt *Ariani*, *Aëtiani* (contra quos iisque cognatas haereticorum familias *hymni adv. Scrutatores* compositi sunt),

ܐܝ ܩܘܡ ܟܩܩܛܐ.
ܙܐ ܐ ܐ

ܚܕ ܕܥܒܕ ܠ ܢܫܬ
ܢܫܡܥ ܐ ܢܫܬ.

* — — — — — — —

2. ܚ ܐܡܪ ܐܕ ܒܪܡܢ.
ܐܝܟ ܚܙ ܡܙ.
ܡܟܬܒ ܒܥ ܠ ܙܗ.
ܐܡܪ ܡܕܟ ܡܡ.
ܙܕ ܐܕ ܚܙ.
ܡܐ ܘ ܙܚ ܐܡܪ.
ܚ ܙܡܪ ܘܐ.

Str. 2, 1. 2. „Quia addidit commentum Marcion, relegatum expulit ecclesia.“ Nisi cogitamus de erroribus et commentis, quibus *Antitheses* Marcionis scatent, quas evangelio suo praestruxit, fatendum est, Marcionem ipsum, qui *mutilando* potius *adulteravit*, paucis assumentis evangelium depravasse, longe tamen pluribus ejus asseclas. — Caeterum v. 2. per *synaeresin* pronuntiandum est: *Idthov' schdotheh.*

v. 3. 4.: „Valentinus quia deflexit (ab evangelio) etiam proculcavit (evang.) *Cucojo*,“ quem *Cucum* reddit Benedictus; recte quidem, nam h. l. pag. 440. E. vocatur ܩܘܩ. E loco nostro claret, *Valentini* vestigia pressisse *Cucum*, novam tamen scholam condidisse, ulterius, ut videtur, ipso magistro progressum. Idem intelligimus e str. 3, 1 — 3.: „Furatus est gregem Valentinus ex Ecclesia eumque vocavit *nomine suo*. Appellavit eum *nomine suo* Cucojo.“ Bis praeter hos locos, ab Ephraemo, quod nos quidem sciamus, *Cucus* cum secta sua commemoratur. H. 24. p. 493. F. post *Arianos* recensentur ܩܘܩܝܬܐ, quos „*Cuchitas*“ vocat Benedictus. Neque etiam h. 2. p. 440. E. quidquam prodit praeter paronomasiam, qua nomen cavillatur catholicae fidei acerrimus propugnator:

HYMNVS DVODEVICESIMVS.

(e δεκαστίχοις.)

*Adversus omnes haereticos.**) Hymn. 22. *adv. haereses* Opp. T. II. p. 485—489. *Decimus* quisque versus est ἔφυμνος et vel *doxologiam* vel *votum* (str. 4. 16. 17.), vel *exclamationem* (str. 18.) continet, praeter strophas 1. et 12., ubi excidit.

1.

ܐܢ ܒܗܕܐ ܟܠܟ ܫܠܡ.
ܒܗܠܟܝ ܘ ܫܒ̈ܚ ܘܫܒ̈ܚ.
ܡܠܐ ܟܗܝܢ ܐܠܗܐ.
ܐܝܟ ܐܢܬܐ ܟܕܡܗܘܢ.
ܘܟ ܡܠܐ ܒܗ ܙܕܩ.
ܟܐܒܝ ܒܟܝ ܒܢ.
ܟܐܠܗܐ ܟܠܟ ܫܠܡ.

*) Cognatus est h. v.

Str. 1. Cf. *Das Evangel. Marcions* p. 32 sq. — v. 9. 10. *P. Benedict.* vertit: „perfecta mensura est, cui quidpiam addere aut detrahere nefas et crimen est.“ Supplevisse videtur, post ܠܐ vocem ܐܢ *ita ut nemo auferat mancum* (deficiens) *aut superfluum* (= auferre possit). — Veremur tamen, ut satis recte. Nihil nos supplendum et verba simpliciter accipienda esse putamus: „Mensura perfecta, quae neque defectum fert neque abundantiam (in qua nihil deest, nihil superfluum).“

ولا أزيدك عذابا.
أدلّ أعدّ عبادا.
كلف عطكلا بحزنا.
وأعدا عدا بحزعدا *

cursum, cui haud par est (عصدا str. 17. — Ad بحعا, qnae subjectum totius carminis est, ob genus non potest referri.) *et tene silentium, quod ipsum decet!*

Str. 19. cf. h. I, 24.

ܚܒܝܐ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܠܐ ܡܒܠ.
ܐܦ ܒܝܐ ܕܚܒܪܬܐ ❊

17. ܥܡܐ ܐܝܬ ܠܗ ܡܕܡܐ.
ܐܠܦܟܐ ܗܘ ܕܠ ܫܦܬܗ.
ܫܦܪ ܒܝܬ ܒܪܟܐ.
ܟܠ ܐܫܬ ܠܗ ܫܦܪܟܐ.
ܟܪܚܬܐ ܫܪܐ ܟܡ.
ܒܟܬܫܐ ܠܐ ܫܦܪ ❊

18. ܟܠ ܐܡܐ ܒܗ ܒܝܬ ܟܡ.
ܒܢܝܐ ܢܫܬ ܟܠܐ.
ܒܝܘ ܐܟ ܡܢ ܚܫܒܬ.
ܡܢ ܡܢ ܒܚܪܬ ܢܫܬ ܡܢ.
ܟܟ ܒܢܐ ܠܐ ܫܦܪ ܟܡ.
ܡܟܬ ܫܪܐ ܒܐܐ ܟܡ ❊

19. ܡܢ ܟܟ ܡܢ ܒܕܪܒܢܗ.
ܐܠܥܒܕ ܚܟܡܐ.

Str. 17. Est natura magna, quam omnia ora nunquam enarrare possunt. Os illud, quod effari conatur ineffabilem, majestati ejus haud par, deminuit eam.

Str. 18. 19. *Epilogus:* Hominem sapientem decet, ut vel praedicet Dei magni gloriam immensam, quo ipse crescit, vel silentio colat.

Str. 18, 5. 6. *Cohibe dis-*

ܘܕܢܚܣܐ ܠܐ ܡܢܗ ܒܥܐ.
ܢܫܐ ܒܚܝ ܕܡܫܘܚ.
ܟܠ ܫܢܐ ܫܘܝܐ ܒܝܘ.
ܐܡܪ ܒܐܡܘܪ ܗܢܐ ܐܡܐ ❖

15. ܗܐ ܡܢ ܒܥܠ ܒܚܦܨܐ.
ܒܡܫܘܚ ܗܟ ܢܫܐ.
ܟܦܢܐ ܚܝ ܚܝܐ.
ܟܦܢܐ ܒܝܬ ܚܟܡ.
ܐܠ ܡܢ ܫܢܐ ܢܫܡܥ.
ܐܡܪ ܚܟܐ ܒܡ ܚܫܐ ❖

16. ܐܢܐ ܗܘܐ ܒܡܟ.
ܡܢ ܟܡ ܒܝܬ ܠܐ ܡܪܟ.
ܐܡܪ ܚܟܡܐ ܚܘܫܒ ܚ.
ܚܦܫܟ ܒܗ ܘܐ ܢܪܐ ܠܐ.

tur hominis animus, qui suam ipsius naturam et dignitatem aliarum rerum remotarum, nedum Filii Dei, sui Creatoris, perscrutabitur, quin aliquid de majestate ejus detrahat?

Str. 14, l. 2. ad verba: „*Quodsi igitur illud omne negat animus — veritatem essentiae suae* (imo veritatem). — *P. Bened.:* „Jam si sua sic animam latent ornamenta" — non omnino recte.

Str. 15, l. 2. ad verba: „*Quodsi a perscrutatione* (de pleonasmo *suffixi* et *Dolath* sequentis pluraque hujus constructionis exempla vide in *Michael.* Gramm. Syr. §. CXXV. p. 268 sq.) *sui ipsius aberrat animus*" = si se ipsum scrutando non assequitur et rel.

ܗܵܝ ܕܵܐܵܢ ܒܵܪ ܐܵܢ ܫܵܘ.
ܒܵܥ ܐ̈ ܠ̈ ܟ̈ ܡ̈ ܦ̈ ܫ̈.
ܐ̈ ܕ ܐ̈ ܒ̈ ܐ̈ ܐ̈ ܐ

ܗܘ ܕܒܥܝ ܠܡܫܬܘܝ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ❖

10. ܐܦ ܗܫܐ ܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܐ ܠܟ ܐܠܐ ܐܢ ܐܬ ܥܡܝ ܐܢܐ ܐܬ ܠܟ ܐܠܐ ܐܢ ܐܬ ܥܡܝ ܐܢܐ ܐܬ ܠܟ ܐܠܐ ܐܢ ܐܬ ܥܡܝ ❖

11. ܐܢܐ ܐܬ ܠܟ ܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܐ ܐܬ ܠܟ ܐܠܐ ܐܢ ܐܬ ܥܡܝ ❖

12. ܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܐ ܐܬ ܠܟ ܐܠܐ ܐܢ ܐܬ ܥܡܝ

Str. 10. *Jam* ipsam, Ephraemus innuit, *disputationis rationem* satis probare, quam *ineptus* sit animus humanus ad illas quaestiones instituendas str. 10—17. *Se ipsum* enim, quo *nihil ipsi propius* esse potest, *non assequitur*, imo negat, se esse str. 10. 11.

Str. 11, 4. ad verba: „*Cujus os circum eam volvitur*, *P. Bened.*: „sed agitur obvolviturque se circum trusatilis ad instar molae.“ Pingitur profecto impotentia, se ipsum in summa propinquitate assequendi.

ܐܠܐ ܗܘ ܕܫܡܥ ܟܠ ܡܠܐ ܕܐܡܪ ܠܗ.
ܘܐܠܐ ܕܥܒܕ ܙܕܩܬܐ ܐܝܬ ܠܗ ܐܓܪܐ ܒܫܡܝܐ ✤

7. ܡܢ ܕܒܪ ܡܫܬܟܚ ܠܗ.
ܠܐ ܫܩܠ ܐܦ ܕܐܡܪ ܠܗ.
ܐܢ ܬܒܪ ܕܒܪ ܢܦܫܗ ܠܐ ܐܫܟܚ ܠܗ.
ܠܐ ܢܦܠ ܫܐܠ ܕܢܦܠ.
ܡܢ ܚܙܐ ܠܐ ܡܬܟܠ.
ܘܐܢ ܬܫܬܟܚ ܠܗ ܡܫܬܟܚ ✤

8. ܐܠܐ ܕܠܐ ܐܡܪ ܫܐܠ ܟܠ.
ܘܐܠܐ ܕܠܐ ܐܡܪ ܫܬܩ.
ܐܠܐ ܕܠܐ ܡܢ ܦܘܠ ܕܒܪ.
ܘܐܠܐ ܕܠܐ ܥܒܕ ܒܐܓܪ.
ܐܠܐ ܕܐܢܫ ܘܐܫܬ ܕܢܦܩ.
ܘܐܠܐ ܕܠܐ ܥܒܕ ܘܐܓܪ ✤

9. ܐ ܕܡ ܩܒܠ ܡܠܐ.
ܘܠ ܕܐ ܬܟܠ ܒܒܝܬ ܟܠ.
ܘܒ ܒܝܬ ܒܪ ܒܝܬ.
ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܠܐ.

tat interitum, aëris flatum putat.“

Str. 8, 2. v. c. *Bardesanes* v. Commentat. de hoc Gnost. saepius cit. §. 5. cll. 2. et 3.

ܕܐܬܝܗ ܡܢ ܒܪ ܫܡܝܐ.
ܐܝܟ ܕܡܐ ܠܐ ܫܘܝܐ.
ܒܗܝܟܠܗ ܩܕܫ ܚܫܘܟ ܀

5. ܡܢ ܒܪ ܫܡܝܐ ܐܬܐ ܘܐܬܝܗ.
ܘܐܫܬܕܝ ܐܦ ܠܐ ܐܬܝܗ.
ܡܢ ܗܘ ܟܕ ܫܪܝ ܚܫܘܟ.
ܘܐܬܝܗ ܟܠܐ ܒܗ ܚܫܘܟ.
ܡܢ ܟܠ ܟܕ ܒܗ ܡܐ.
ܘܐܫܬܕܝ ܒܗ ܠܐ ܡܐ ܀

6. ܐܡܪ ܐܢܐ ܫܪܝܬ ܚܟܡܬܐ.
ܘܒܝܬ ܟܠ ܒܗ ܐܬܐ.
ܘܐܡܪ ܐܢܐ ܠܡܠܟܗ.
ܡܐ ܟܠ ܒܗ ܐܬܐ.

est str. 4 — 17. Et *primum* quidem de ipsius animi humani, quo homini nihil propius esse potest, *naturâ* et *existentiâ* diversissimae, ait, disputantium Scrutatorum sunt sententiae str. 4 — 9. Str. 4, 2. legere malimus ܟܕܡܘܬܗ: *Proponatur tibi signum* (scopus) *cognatum, simile illi remoto* (naturae Filii Dei), *ut testimonio propinqui fides praestruatur remoto.* „Age itaque, speculationi tuae scopum figito animam et vide, quantum ab eo aberravere rerum investigatores.“ *P. Bened.* — Nisi nostram lectionem probes, *Vau* ante ܡܕܡܘܬܗ restituendum erit: „*simile illi* (spirituale) *sed propinquum.*“

Str. 5. 5. *P. Benedictus* recte: „Quidam ex aliquo praeexistente fieri docent.“

Str. 6, 1 — 4. *P. Bened.*: „Qui ejus dignitatem considerat, parvam rei maximae partem aestimat, et qui ejus cogi-

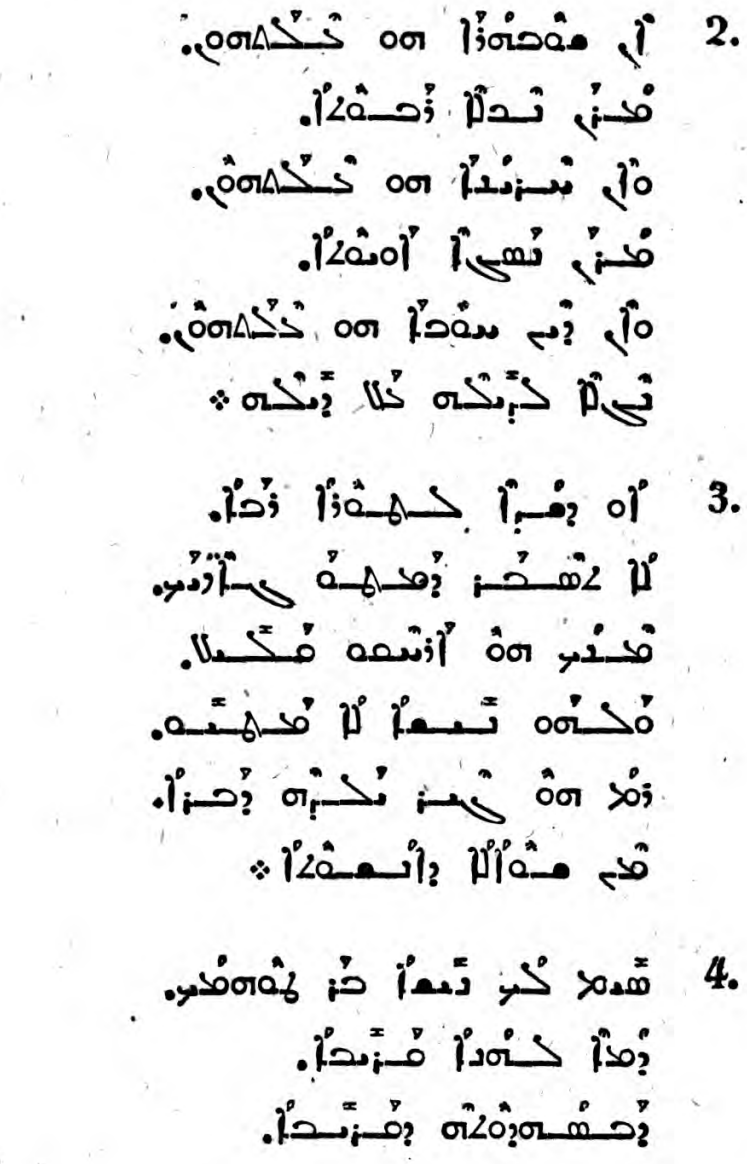

Str. 2, 6. ܠܝܬ haud dubie referendum est ad ܒܢܝ, quum praecedentia futura ab hoc subjecto pendeant: *suum* (amorem) *revelet super illo* h. e. suum infundat isti hominum perverso amori, ut vere divinus divina spiret. — Non liquet, quid sibi voluerit *P. Bened.* vertens v. 5. et 6.: „*Sin autem* (contentionum causa fuit) *caritas, in suis ipse sua prodat.*“

Str. 3, 5. 6. Generatio enim Fiiii Dei sublimior et altior est, quam ut humana mens eam penetrare possit.

Str. 4. Sententiam modo pronunciatam exemplo probat, quod ab *animo humano* repetitum

HYMNVS SEPTIMVS DECIMVS.

(ex ἑξαστίχοις.)

DE FILII DEI NATVRAM ET GENERATIONEM PERSCRVTANTIVM TEMERITATE.*)

Est *primus* hymnorum de fide *adversus Scrutatores. Opp. S. Ephr.* T. III. p. 1 sq.

---

1. ܡܠܟܐ ܕܥܠ ܫܘܐ ܚܝܐ ܗܒ ܠܢ ܠܐ
ܡܫܬܟܚ ܟܡ ܕܥܠ ܡܠܟܐ ܠܐ.
ܕܡܫܬܟܚ ܠܗ ܡܢ ܟܡ.
ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܐ ܠܐ.
ܕܠܐ ܡܢ ܟܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܐ ܠܐ.
ܐܝܟ ܕܥܠ ܡܠܟܐ ܕܐܬܪܡܡ ❊

*) Cf. hymn. 10.

Str. 1, 1. Sub *signo* vitam impertiente veram quidem h. e. catholicae ecclesiae *fidem* intelligit, quod sequentia docent, denominatione vero alludere videtur ad serpentem aeneam, a Mose, jubente Jehova, positam, cujus adspectus Israelitas sanavit. vid. Num. 21, 8. 9. coll. Ioh. 3, 14 sq. — „Pro illa fidei regula cunctis impertiente vitam, quam ille condidit, a quo omnes docti sumus, novam nobis invexit disciplinam aetas nostra, audax hominum genus. Quid istos civerit motus, haud ignorat, qui cuncta novit.“ *P. Bened.*

53. ܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܡܠܟܐ.
ܕܒܥܘ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ.
ܕܡܬܩܪܒ ܠܐܒܘܗܝ ܕܒܫܡܝܐ.
ܕܐܬܟܚܕ ܥܡ ܫܪܒܝܐ ❊

54. ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܓܠܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ.
ܗܘ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ.
ܗܘ ܕܐܬܬܠܝ ܥܡ ܟܠ ܒܢܝ ܐܢܫܐ.
ܕܢܦܪܩ ܠܢ ܡܢ ܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ❊

Str. 53. En intercessionis a Sanctis demortuis expetitae exemplum!

ܒܬܗ ܕܡܐ ܟܬܚܫܘܗܝ.
ܥܠ ܥܡܩܐ ܕܐܪܥܐ ✣

49. ܒܪܬ ܒܫܐ ܐܢ ܐܢܝܗ.
ܘܒܟܐ ܟܬܘܙܐ ܥܠ ܟܬܦܐ.
ܒܬܗ ܫܡܝ ܟܥܩܘܕܐ.
ܕܡܟܘܐ ܕܒܝ ܡܘܒܐ ✣

50. ܕܠܐ ܗܐ ܐܡܪ ܐܢ ܐܢ.
ܚܙܐ ܟܟܐ ܕܩܬܘܕܐ.
ܥܠ ܢܚܟܪ ܥܠ ܙܒܢ ܟܐ.
ܘܐܒܕ ܕܐܡܪ ܥܠ ܟܐ ✣

51. ܠܐ ܙܝܐ ܟܪ ܟܠ ܕܩܘܐ.
ܒܟܝܬܘܐ ܕܝܪ ܒܝܪ.
ܙܩܘܪ ܕܝܐ ܒܬܐ.
ܥܠܟܡܟܐ ܥܟܟܘܙ ✣

52. ܐܢ ܐܡ ܕܩܟܪ ܥܠ ܟܐ.
ܘܐܬܒܪ ܥܠ ܙܟܘܐ.

— — — — — — —

✣ — — — — — — —

Str. 50, 3. 4. *P. Bened.:* „Quis te populi coronam rapuit | et locum tuum ex improviso vacuum reliquit?“

ܒܟ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܒܟ ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗ ܐܒܐ ܕܝ ܐܢܐ ܝܠܕܬܟ ❊ ܐܠ ܬܫܐܠ ܡܢܝ ܘܐܬܠ ܐܢܐ ܐܬܝܗܒ ܠܟ ܥܡܡܐ ܠܝܪܬܐ ܠܟ ܘܐܚܘܬܐ ܠܟ ܐܦ ܐܠ ܐܬܝ ܠܟ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ❊ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܡܫܡܥ ܠܐ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ❊ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ❊ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ❊ ❊ ❊

ܗܘܘܡ ܕܗܟܐ ܙܘܟ ܡܢ ܡܢܢ.

✣ — — — — — — —

42. ܦ ܢ ܕܟܗ ܐܡܝܐ.
ܒܠ ܙܙܕܐ ܟܡܘܡ.
ܐܢܐ ܙܘܟ ܡܟܗܗܘܙ.
ܟܡܕܢܙܐ ܒܙܢ ܡܘܒ ✣

43. ܐܡܐ ܒܡܟ ܬܒܢܢ.
ܐܟ ܕܚܒ ܢܚܚ.
ܐܡܐ ܒܡܟ ܗܢܘܐ.
ܡ ܬܢ ܟܐ ܬܒܢ ✣

44. ܕܐ ܡܘܡ ܐ ܬܢ.
ܢܟܟ ܐܐ ܟܐ ܡܙ.

rum magnam rationem habuit, hanc et seq. stropham reddidit ita: „Carnes appetentium intemperantiam simul et maledicentiam reprehendebas, ut qui carnes comederent et dictis amicos morderent. Vini usum et caetera sensuum oblectamenta fugiens, ori injeceras fraenum, tanquam domesticae pacis et quietis firmamentum, labia insuper canticis, Spiritu S. dictante, scriptis obarmasti.“ Haec, magna licet, verbositas nihil nobis offert, e quo versum deperditum, certe non excusum, restituere conemur.

Str. 42, 1. 2. ad verba: „Corpus tuum domuisti gloriose, ne pugnares contra votum tuum.“ ܡܘܡܐ est votum, quo quis se sanctae, quae dicitur, vitae ascetarum s. monachorum obstrinxit. vid. *Acta S. Ephr.* ante Opp. T. III. p. LII. med. ubi ܒܢܬ ܡܘܡܐ, *filiae s. virgines foederis* vocantur, quae virginitatem Deo voverant.

ܟܡܬܪ ܟܬܒ ܡܢ ܠܐ ܥܕܠ.
ܟܡ ܥܕܐ ܕܥܡܐ ܘܐܡܪ.

38. ܟܬܝܒ ܗܘܐ ܒܐܝܕ ܕܐ ܢܩܕ.
ܟܐ ܕܟܡܪ ܒܝ ܢܩܕ.
ܘܡܪ ܕܐܒܐ ܡܢ ܙܟܥܐ.
ܢܒܥܟܝ ܡܢ ܥܡ ܡܥܢܛܪ ❖

39. ܐܡܐ ܟܪ ܒܪ ܐܢ ܐܕ ܥܒܕ.
ܒܥܐ ܕܢܐ ܐܟܐ.
ܥܒܕ ܘܡ ܡܢ ܒܝ ܟܬܒ.
ܒܟܪ ܘܡ ܡܢ ܒܝ ܟܠ ❖

40. ܘܐܡ ܐܕ ܟܪ ܢܥܒܕ.
ܢܘܡ ܥܒܕ ܐܝ ܟܪ.
ܢܟܥܒ ܢܐ ܠܐ.
ܒ ܡܢ ܟܬܒ ܢܐ ❖

41. ܡܢ ܒܥ ܕܐܟܪ ܚܢ.
ܒܟܕ ܐܢ.

Str. 1. 2. „Insomnes angelos imitatus es inter dormientes (quando dormiebas s. dormire videbaris), angelus excitabit te e dormientibus.“

Str. 40, 1. ܢܥܒܕ ܐܡ, jejunium propriae electionis = jej. spontaneum s. liberum.

v. 3. 4.: „Ciborum sapores et condimenta gulosis renunciasti lugentium victu contentus“ — *P. Bened.*

Str. 41, 1. Enallage personae, Syris quidem, ut Hebraeis, frequens h. l. male habet. — *P. Benedictus*, qui tamen neque verborum neque stropha-

33. ܫܡܫ ܐܘܢ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝܠܝ.
ܟܠ ܡܕܡ ܕܙܪܥ ܘܙܒܢ.
ܘܠܐ ܫܟܚ ܠܗ ܒܪ ܡܛܪ.
ܗܢܘ ܕܙܪܥ ܒܪ ܘܠܐ ✣

34. ܡܛܪ ܚܕܬ ܒܫ ܐܘܢ.
ܐܝ ܙܒܢ ܫܬܛܠ.
ܕܐܡܛܠ ܒܟܝ ܡܕ.
ܙܒܢ ܐܝܟ ܡܛܪ ܐܘܢ ✣

35. ܠܐ ܟܡ ܒܟܐ ܒܪ ܐܕܐ.
ܠܐ ܫܩܛ ܒܪ ܕܬܘܕܐ.
ܕܐ ܐܢܐ ܕܒܘ ܘܡܛܪ.
ܒܪ ܐܫܟ ܕܐܕ ܡܛܪ ✣

36. ܡܕܐ ܕܟܟܐ ܕܒܪ.
ܠܐ ܐܡܪܐ ܐܝ ܐܘܢ.
ܡܕܐ ܕܐ ܠܐ ܛܠ ܒܪ ܒܐ.
ܒܪ ܠܐ ܙܕܐ ܒܪ ܫܛܪ ✣

37. ܟܡ ܠܐ ܐܒܝ ܕܝܢ ܡܛܪ.
ܟܡ ܠܐ ܐܫܟ ܚܕܪ.

Str. 35, 3. 4. *P. Benedictus* sensum bene expressit: „Semina, quae terrae commiserat jejunium, vigilia mox lacrymis rigabat.“

29. ܗܘ ܕܐܬ ܐܡܪ ܒܥܝܬ ܕܬܥܒܕ.
ܘܫܡܥ ܐܬ ܐܡܪ ܒܥܝܬ ܕܬܥܒܕ.
ܐܝܬ ܠܟ ܡܢ ܕܟܪ ܘܐܬ ܕܟܪ.
ܐܝ ܚܠܐ ܒܡ ܕܐܡܪܬ ܐܢܐ ❊

30. ܐܝ ܕܐ ܒܥܐ ܕܐܬܚܢܢ.
ܡܢ ܕܐ ܕܐܬܚܢܢ ܐܢܐ ܕܐܬܚܢܢ.
ܘܟܪ ܐ ܕܐ ܒܥܐ ܕܐ.
ܕܐ ܐܢܐ ܕܐ ܒܥܐ ❊

31. ܐ ܐܟܢ ܐܬ ܕܐ ܕܐܬܐ.
ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܐ ܕܐܬܐ.
ܐ ܐܬ ܐܬ ܐ ܠܐ ܕܐܬܐ.
ܐܠܐ ܐ ܒ ܐ ❊

32. ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ.
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ.
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ.
ܐ ❊

Str. 29. Audivisti, ut ageres, egisti, *ut coepta perficeres* (sic *Benedictus*). Misericordiae tuae et religionis monumenta (sic bene *Benedict.*; ad verba: *eleemosynae et preces*) en ubique locorum prostant.

Str. 30, 3. 4. Bene vocat *orationem* currum spiritualem media inter coelum et terram loca pervolantem.

ܒܪ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܬ.
ܐܠܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ❖

26. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܡܘܬ.
ܘܠܐ ܕܐܡܪ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܩܘܡ.
ܐܠܐ ܕܐܡܪ ܕܐܢܐ ܐܬܐ ܐܢܐ.
ܘܐܢܐ ܐܩܝܡ ܠܗ ❖

27. ܐܠܗܐ ܠܐ ܐܠܗ ܐܢܫ.
ܐܠܐ ܐܠܗ ܚܝ ܗܘ.
ܘܐܢ ܐܡܪ ܐܢܫ ܕܐܢܐ ܐܠܗ ܐܢܐ.
ܘܐܢ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ❖

28. ܐܝܟ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܫ ܕܐܠܗܐ.
ܐܠܐ ܐܠܗ ܐܢܫ ܐܢܐ.
ܐܠܐ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܫ ܠܐ ܐܠܗ.
ܐܠܐ ܐܠܗ ܐܢܫ ❖

Str. 27, 3 — 28. *P. Benedictus*: „Magna illa duo mandata [v. Matth. 22, 26 — 40.]: *Diliges Dominum Deum tuum et proximum*, ad normam novae legis [v. Joh. 13, 34.] indivisa observasti; ambo pari caritatis ardore complexus sua utrique jura integre cumulateque reddidisti.“

Str. 28, 3. 4. ad verba: „Inter hominem et Deum (ܐܠܗ — ܐܢܫ v. *Michaël.* Gramm. §. CXLI.) pulchra officia distribuisti.“

22. ܐܟܝ ܟܠܗܘܢ ܕܡܬܚܙܐ ܟܐܦܐ.
ܘܡܟܝܢ ܐܦ ܐܢܐ ܟܐܦ ܐܬܟܠܡ.
ܗܐ ܐܢܬ ܫܦܝܪ ܒܥܝܢ ܟܠ ܒܪܢܫ.
ܟܕ ܐܬܟܠܡ ܐܢܬ ܒܟ ܐܢܐ ✣

23. ܒܝܕ ܡܢ ܕܒܥܐ ܒܥܐ ܟܦܐ.
ܘܡܝ ܕܢܚܐ ܒܗ ܫܩܘܠ.
ܒܥܐ ܙܒܢ ܫܬܟܚ ܐܗܢܐ.
ܟܙܒܢ ܕܐܬܟܠܡ ܒܗ ✣

24. ܟܠ ܕܡܬܐ ܐܢܐ ܟܐܦ.
ܘܡܫܬܐ ܐܢܐ ܫܩܠ.
ܟܝ ܐܢܐ ܐܢܐ ܠܐ ܐܢܐ ܢܦܫ.
ܟܝ ܐܢܐ ܘܡܫܬܐ ܠܐ ܐܢܐ ✣

25. ܐܢܐ ܐܢܐ ܟܝ ܐܢܐ ܟܐܦ ܟܠ.
ܟܕ ܐܬܟܠܡ ܐܢܬ ܒܟ ܐܢܐ.

Str. 23, 3. 4. *P. Bened.* bene: „Sic e duplici thesauro duplici hominum generi divinas opes dispensabas" — *duobus hominum generibus* scil. et quibus flendum erat et quibus ridendum, cum his laetatus, cum illis lugens.

Str. 24 coll. str. 6, 16. — v. 2.: „Imago plena splendore = omnium virtutum gloriâ insignis. — v. 3. 4. *Petr. Benedictus:* „In te quisque se inspiciebat respectansque ipse se tibi dissimilem accusabat."

Str. 25. *P. Bened.:* „Consuluere (te, ceu speculum) desidiosi tuosque labores admirati suam correxerunt inertiam, suum languorem damnavere socordes." ܐܬܟܠܡ, *vituperati*, et per consequens *correcti, emendati sunt*, quod membrorum parallelismus suadere videtur.

18. ܟܗܕ ܐ ܟ ܐ ܐ ܐ

ᏣᏓ ᎠᏂᏍᎪᎯ ᏧᏁᎳᏅᏎᏗ.
ᏅᏓᏳᏂᎶᏍᏗ ᎠᏂᏍᎪᎯ ᏧᏁᎳᏅᏎᏗ ❖

14. ᏧᏁᎳᏅᏎᏗ ᎠᏂᏍᎪᎯ ᏣᏓ ᎤᏁᏨᏗ.
ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ ᏣᏓ ᎤᏁᏨᏗ.
ᏣᏓ ᎤᏁᏨᏗ ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ ᏣᏓ ᎤᏁᏨᏗ.
ᏣᏓ ᎤᏁᏨᏗ ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ ᏣᏓ ᎤᏁᏨᏗ ❖

15. ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ ᏣᏓ ᎤᏁᏨᏗ ᎠᏂᏍᎪᎯ.
ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ ᏣᏓ ᎤᏁᏨᏗ ᎠᏂᏍᎪᎯ.
ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ ᏣᏓ ᎤᏁᏨᏗ ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ.
ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ ᏣᏓ ᎤᏁᏨᏗ ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ ❖

16. ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ ᏣᏓ ᎤᏁᏨᏗ ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ.
ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ ᏣᏓ ᎤᏁᏨᏗ ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ.
ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ ᏣᏓ ᎤᏁᏨᏗ ᎠᏂᏍᎪᎯ.
ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ ᏣᏓ ᎤᏁᏨᏗ ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ ❖

17. ᏣᏓ ᎤᏁᏨᏗ ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ.
ᏣᏓ ᎤᏁᏨᏗ ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ.
ᏣᏓ ᎤᏁᏨᏗ ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ ᏣᏓ ᎤᏁᏨᏗ.
ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ ᏣᏓ ᎤᏁᏨᏗ ᎤᏂᎬᏫᏳᎯ ❖

Str. 16, 4. cf. str. 6.

10. ܚܢܘܢܝܐ ܒܪ ܐܠܝܐ ܐܡܪ.
ܚܝܪܘܬܐ ܚܕܐ ܡܢ ܚܕܐ.
ܚܫܘܟܐ ܐܡܪ ܠܡܫܐ.
ܚܟܝܡܘܬܐ ܕܟܠܗܝ ܒܕܐ ✣

11. ܚܟܝܡܐ ܠܐ ܚܫܟ ܐܡܪ.
ܥܙܝܙܘܬܐ ܕܚܕܐ.
ܚܫܚܕܘܬܐ ܕܟܠܐ.
ܕܚܫܚܘܬܐ ܐܡܪ ܕܟܠܗ ✣

12. ܒܢܘܬܐ ܐܡܪ ܕܚܕܐ.
ܕܡܘܬܐ ܚܝܚܘܬ ܡܫܫ.
ܚܚܢܝܚܘܬܐ ܐܡܪ ܚܫܐ.
✣ — — — — — — —

13. ܚܟܝܡܐ ܕܢܫܐ ܢܒܐ ܡܫ.
ܚܢܝܢܐ ܐܦ ܚܟܝܡܐ.

Str. 11, 2 — 12, 3. *P. Benedict.* vertit: „Samuelis constantiam, Eliae caducarum rerum despicientiam, Elisei modestiam, Mathathiae zelum, castimoniam Josephi et mitissimi Mosis mansuetudinem.“ Probamus praeter versionem str. 11, 4. *Modestia* enim quomodo prae ceteris virtutibus Elisae propria fuerit, ex historia non intelligimus. Neque *castitatem*, quae est vulgaris vocabuli vis, vertere licet, quia str. 12, 2. et 14, 3. ܕܚܫܘܬܐ discernitur a ܕܚܫܚܘܬܐ. Est haec profecto illi maxime cognata: *animi integritas nullis muneribus venalis, imo omne pretium respuens.* Hanc virtutem Ephraemus cum S. S. in Eliseo laudat in *Comment.* ad 2 Reg. 5, 15 sqq. T. I. p. 532. sq. E. F. A. et 8, 8 sq. ibid. p. 538 sq. F. A.

ܕܝܢ ܟܕ ܡܛܠ ܕܐܢܫ ܚܛܝܐ ܗܘ.
ܘܡܬܚܙܐ ܠܗ ܒܚܠܡ ❊

7. ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܐ ܐܝܟܢܐ.
ܐܙܠ ܐܙܠ ܘܬܬܝܗܒ ܠܟ.
ܘܢܬܚܙܐ ܠܟ ܒܥܝܢ ܕܒܪ ܐܢܫ ❊
ܕܐܬܐ ܥܠ ܥܢܢܝ ܕܫܡܝܐ ❊

8. ܟܕ ܟܠ ܕܐܬܐ ܒܫܠܡ.
ܐܫܬܘܕܥ ܠܗ ܕܗܘ ܐܢܫ.
ܟܠ ܕܒܪ ܐܝܬ ܠܗ ❊
ܕܐܬܐ ܥܠ ܥܢܢܝ ❊

9. ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܒܪ ܐܢܫ ܠܡܐ ܗܟܢܐ.
ܕܥܒܕ ܐܢܐ ܠܟ ❊
ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ❊
ܕܐܬ ܐܢܫ ❊

Str. 7, 2. e verbo ܐܙܠ aut Olaph ejiciendum est (*ut* (= qua?) *collustrarentur exstincti*) — sed tum rectius dictum fuisset: ܡܢ ܐܙܠ — aut, quod consultius videtur, *Vau* rescindendum (*lucem, quae illustravit exstinctos*: homines tenebricosos).

Str. 9. *P. Benedict.* περιφράζων· „Et sane quidni te beatum praedicemus, qui vigiliis et jejuniis perpetuoque precandi studio hostem prostrasti et coronam adeptus es, coelestibus mox sedibus locandus et regalibus ornandus insignibus?“ Talis esse solet ejus versio, in qua vix agnoscas Ephraemum.

3. ܚܢܟܣ ܐܕܠ ܕܐܚܐ.
ܫܥܐ ܐܙܐ ܟܘܡܪ.
ܡܢ ܗܘܐ ܠܐ ܢܬܬܪ.
ܐܙܠ ܗܟܐ ܫܥܝܐ ❊

4. ܐܘ ܙܐܝܢ ܗܘܝܢ.
ܐܙܙܝܢ ܚܙܐ ܟܡܐ.
ܣܗܝ ܣܥܐ ܒܐ ܟܡܐ.
ܟܟܗܐ ܫܐ ܣܒܘܐ ❊

5. ܟܗ ܗܐ ܐܙܢ ܒܐ.
ܗܗܝܢ ܐܡ ܐܟܠ ܐܒ.
ܐܠ ܟܗ ܐܐ ܠ.
ܗܟܣܗ ܟܗܐ ܗܐ ❊

6. ܐܠ ܗܗ ܒܝܗ ܟܡ.
ܗܣܐܠ ܐܐ ܟܙ.

Str. 3, 2. Coetus, qui convenit tibi parentaturus. *P. Benedict.*: „Populus ad tui funeris pompam excitus.“ — Caeterum cf. str. 46.

Str. 4. Eandem imaginem expressit Ephraemus in *Madroscho adv. Judaeos* T. III. p. 209. B. C. *P. Benedictus:* „O coelestem Negotiatorem, ait lacrymans (coetus, qui ad exequias cohonestandas convenit), qui dum nobiscum versaretur, animum a rerum caducarum studio ad vera lucra convertit, et hinc tandem bene opulentus discessit ad Beatorum semperque viventium regionem profecturus.“

Str. 6, 3. 4. „Quo (speculo) consulto populus noster disceret se ornare operibus justitiae.“ cf. str. 16. 24.

HYMNVS SEXTVS DECIMVS.

(ejusdem metri.)

CARMEN EXEQVIALE IN FVNERE MONACHORVM. *)

Est carmen 15. sylloges l. et reperitur p. 251 — 255.

1.

ܐܘ ܚܕܐ ܕܢܫ ܚܕܝܬܝ.
ܕܐܬܐ ܐܬܒ ܕܡܡܕܐ.
ܐܟܐ ܐܡܕ ܚܙܘܟ.
ܕܥܡ ܚܕܐ ܙܕܐ ܟ ❊

2.

ܐܘ ܕܡܥܝ ܕܢ ܕܝܚܕܐ.
ܚܐ ܕܥܬܪ ܕܟܬܘܒܬܪ.
ܕܐ ܙܥ ܐܬܒ ܟ ܕܥܪ.
ܐܟ ܚܘܒ ܟ ܕܘܒܬܪ ❊

*) Hanc saltem rubricam in margine exhibuit *P. Benedictus*, sed dubitamus, an rectam. *Ascetam* quidem fuisse mortuum, in cujus funus hic hymnus compositus est, suadent str. 26. 33. 39. 40. 41. 42.; sed multa simul indicia probant, eum *coetus* (profecto Edesseni) *praefectum et doctorem* insignem fuisse, sive episcopum sive presbyterum cogites; vid. str. 18. 21 — 29. 36. 44. 45. 48 — 50.

Str. 1, 4. legendumne ܚܕܐ?

ܐܠܐ ܢܗܝܡ ܟܘܟܒܐ.
ܒܥܠܡ ܕܥܒܪ ܟܕ ܒܪܢܫ ✣

61. ܟܬܝܒ ܐܦܣܠܐ ܠܐ ܟܚܫܒ.
ܕܟܚܫܒ ܟܝ ܐܢܐ ܒܛܠܐ.
ܘܐܦ ܒܟ ܥܕܝ ܐܢܐ ܟܬܝܒ.
ܒܟܠ ܝܘ ܐܢܐ ܚܫܒܐ.
ܡܢ ܛܒܐ ܐܘ ܡܢ ܒܝܫ.
ܟܠ ܟܝ ܐܬܝ ܐܦܣܠ ✣

Str. 61, 4—6. Longior doxologia metrumque supergrediens eum non movebit, qui reputat, doxologiam, uno versu expressam, saepius profecto, bis terve repetitam fuisse. cf. *Bardes.* p. 35—37.

لا حصدا ولا امكحدا.
حدّبا بحضر كفي كه ❊
[وهفحبزوّوس الكيم خفده]

57. وكموّزا اف ازفدا.
الكيّ خفده اف ضدنه.
وصفحدوّزا وهبزا.
كموا كه وهفّوز امّا ❊

58. وبزلا ثكي حسبيدا.
للكوا تفكث سعا.
وفكحده فب حسنّبر.
كبهوا وامدهر حعكوا ❊

59. واهبه وهفيلا وبحفوّبر.
حسنده خاتا واوّتعا.
هدفه واحده ونهما نوّحده.
ولا تحفلا كبّدا خفده ❊

60. ولا ززوحبه كه حفوّنده.
وحامبّبر لي كحده كبهنده.

et a manu male sedula ex Apoc. 14, 13. confictus.

Str. 58 — 61. Ἐξόδιον, — *intercessio totius coetus pro mortua apud Deum.*

52. ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܒܪ ܐܠܗܐ.
ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܒܪ ܐܠܗܐ ܚܝܐ ܘܩܝܡܐ.
ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܒܪ ܐܠܗܐ ܕܝܢܐ ܘܕܝܢܐ.
ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܒܪ ܐܠܗܐ ܕܡܫܠܡ ܠܟܠ ܒܪ ܐܢܫ ✧

53. ܠܐ ܐܝܬ ܠܝ ܐܒ ܐܠܐ ܐܡܐ.
ܠܐ ܟܢܝܐ ܐܠܐ ܒܪܬܐ.
ܠܐ ܚܘܬܢܐ ܐܠܐ ܟܠܬܐ.
ܠܐ ܙܘܓܐ ܘܠܐ ܒܥܠܐ ✧

54. ܠܐ ܐܚܐ ܐܠܐ ܚܒܝܒܐ.
ܠܐ ܪܥܝܐ ܐܠܐ ܚܒܪܐ.
ܠܐ ܟܪܝܡܐ ܐܠܐ ܚܒܝܒܐ.
ܠܐ ܡܫܬܝܢܐ ܘܠܐ ܥܪܘܒܬܐ ✧

55. ܠܐ ܬܚܬܐ ܘܠܐ ܥܠܝܐ.
ܠܐ ܝܡܝܐ ܘܠܐ ܫܡܐܠܐ
ܒܝܡܐ ܟܝܡܝܢ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ.
ܘܟܠ ܚܟܡܬܟ ܐܢ ܢܫܬܡܫ ✧

56. ܟܕ ܐܫܬܝ ܠܝ ܒܝܬ ܟܢܫܐ ܟܕ.
ܠܐ ܚܙܝܬ ܐܠܐ ܢܫܐ.

Str. 53, 3. *P. Benedictus:* „Non familiae splendor, non generis claritas.“

Str. 56, 5. Versus, uncis inclusus, spurius profecto est

40. ܐܝܟ ܫܥܟܬܐ ܥܩܬܟ ܕܒܪ.
ܒܟܠ ܙܕܐ ܠܐ ܢܫܒܩ.
ܐܝܟ ܟܬܦܐ ܒܟܥܟܐ ܟܥܒ.
ܥܗܐ ܥܡܘ ܐܡܪ ܠܐ ܥܒܪ ✣

41. ܐܝܟ ܒܢܐ ܥܗܠܐ ܒܫܢܐ.
ܟܠܐ ܥܩܨ ܒܠ ܒܥܨܐ.
ܥܡ ܟܐ ܟܢܟܐ ܒܙܟܟ ܟ.
ܠܐ ܥܒܐ ܟܬܥܟܐ ✣

42. ܠܐ ܐܡܪ ܟ ܒ ܟܟܐ ܟܐ.
ܒܬܥܒܐ ܒܙܥܩ ܟܬܐ.
ܠܐ ܙܥܐ ܟܟܟܐ.
ܒܟܐ ܥܡܐ ܟܒ ܟܐ ✣

Str. 40, 1. *P. Benedictus* liberius: (ecce jacent) „armillae torques, et mundum omnem meum detraxit mihi mors.“ Legatur locus de ornatu foeminarum Syrarum insignis *Opp.* T. III. p. 215. (*Madroscho adv. Judaeos*) E. F., ubi quidem Ephraemus Synagogam, quasi foeminam, prostituit, quam, utpote perfidam, Deus cultu suo exuat, ita tamen pingit, ut Syrae adornatae mundum in Judaea agnoscas. Ibi vero *armillae* distinguuntur a ܫܥܟܐ quae collum ornaverunt:

ܥܠܐ ܫܥܟܐ ܥܠ ܙܘܙ.
ܘܙܡܪ ܥܟܟܐ ܥܟܟܐ

Illas Benedictus h. l. recte vertit *murenulas* (h. e. torques aureos a collo pendentes), hos (ܥܟܟܐ ܥܟܟܐ) *annulos* et et *inaures;* ܥܟܟ certe snnt *armillae.* conf. 2 Sam. 1, 10., ubi respondet: אֲשֶׁר אֲצָעָדָה עַל־זְרֹעוֹ.

36. ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ
ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ
ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ ✣

37. ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ
ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ
ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ ✣

38. ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ
ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ
ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ ✣

39. ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ
ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ
ܐܝܟ ܕܐܬܪ ܠܐ ܐܦ ܠܐ ✣

Str. 39. „Nihil sane praeter debita et peccata, ardentem rogum, tenebras (tenebricosum carcerem) et tormenta. En! ornatus recessit, quasi pudore suffusus, fucus constitit in stupore“ (h. e. perturbatus, quasi attonitus, ita, ut non laetam gratiam vultui affundat, sed horrorem).

ܠܐܡܐ ܗܘ̈ܐ ܒܟ ܡܟ̈ܝܬ.
ܥܡ̈ܐ ܡܫܬܐ ܒܟ ܙܘ̈ܪ ❊

32. ܠ ܢܬܐ ܟܠ ܩܛ̈ܝ.
ܐܟܠ ܡܟ̈ܬ ܠ ܒ̈ܝܢ.
ܟܐ̈ܐ ܐ̈ܐ ܒܢܛܠ ܟ.
ܡܟ̈ܒ ܟ ܗܢ ܩ̈ܐ ❊

33. ܟ̈ܐ ܙ̈ܝ ܡ̈ܐ ܟ.
ܐ̈ܒ ܒ ܟ ܒ̈ܐ.
ܟ̈ܙ ܒ̈ ܡ̈ ❊

34. ܟ̈ ܗܢ ܟ̈ ❊

35. ܐ ܡ̈ ❊

Str. 35. conf. str. 13.

28. ܐܝܟ ܐܢܬ ܒܬܪ ܡܢ ܐܬܪ ܠܢ ܒܝܬ ܡܬܒܢ ܗܘ ܐܢ ܐܝܟ ܐܢ ܐܬ ܒܬ ܡܬ ܒܢ ܗܘ ܐ ܐ ܐ

ܠܐܚܐ ܚܙܐ ܒܟ ܢܟܝܬܐ.
ܡܡܡܝ ܢܫܩܐ ܒܟ ܙܘܙܐ ✣

32. ܠܐ ܢܕܥ ܟܐ ܦܥܬܐ.
ܡܟܐ ܡܟܬܠ ܠܐ ܚܙܢܐ.
ܟܐܚܐ ܐܬܐ ܒܢܛܐ ܟܐ.
ܡܢܛ ܟܐ ܗܢܐ ܦܐܢܐ ✣

33. ܟܘܕܐ ܙܝܐ ܦܐܡ ܟܐ.
ܘܐܝܐ ܒܟ ܒܟ ܒܐܢܙܐ.
ܟܢܙܐ ܒܛܬܐ ܦܢܥ.
ܟܦܐܟ ܐܙܕܐ ܒܢܥ ܟܐ ✣

34. ܟܦܐ ܗܢܐ ܛܢ ܟܐ.
ܟܙܐܠ ܦܥܙܐ ܐܥ ܟܐ.
ܕܟܐ ܚܦܬ ܡܐ ܗܥܟ.
ܟܕܐ ܡܟܬ ܢܐ ܒܟܦ ✣

35. ܘܐ ܡܙܙܐ ܐܚܐ ܟ.
ܐܒ ܢܐ ܟܦܒܐ.
ܘܐ ܐܚܐ ܐܢܠܐ.
ܐܒܙܐ ܙܕܐ ܙܐܠ ✣

Str. 35. conf. str. 13.

28. ܐܝܟ ܐܢܬ ܒܗܠܝܢ ܡܛܠ ܕܝܠܝ ܐܬܪ ܠܡ ܐܬܝܬ ܒܗ ܠܡ ܐܬܝܬ ܐܝܟ ܐܢܬ ܒܗܠܝܢ ܡܛܠ ܕܝܠܝ ܐܬܪ ܠܡ ܐܬܝܬ ✣

29. ܠܐ ܬܗܘܐ ܒܟܝܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܐܝܟ ܐܢܬ ܒܗܠܝܢ ܡܛܠ ܕܝܠܝ ܐܬܪ ܠܡ ܐܬܝܬ ✣

30. ܠܐ ܬܗܘܐ ܒܟܝܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܐܝܟ ܐܢܬ ܒܗܠܝܢ ܡܛܠ ܕܝܠܝ ✣

31. ܠܐ ܬܗܘܐ ܒܟܝܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ✣

Str. 28, 1. *P. Benedict.*: „*Tuus ecce vacat in nostro consessu locus*, postquam ablata es e consuetudine nostra.

Jam *materfamilias* iterato (conf. str. 8, 3.) eoque multo longiori carmine (str. 28, 3—57.) lugentium choro respondet, cum suam suorumque funestam eamque immutabilem sortem deplorans, tum monens et hortans, ut mundi vanitatem et illecebras fugiant pietatique studeant nunquam intercidenti.

Str. 29, 3. pro vulgari punctatione metrum poscit ܒܟܝ, cf. XI, 9. et II, 6, 8., ubi *Benedictus* quoque edidit ܒܟܝܬܐ.

23. ꠀꠁꠂ ꠃꠄꠅ꠆ ꠇꠈ ꠉꠊꠋꠌ.
ꠍꠎꠏꠐ ꠑꠒꠓꠔ ꠕꠖ ꠗꠘꠙ.
ꠚꠛ ꠜꠝꠞ ꠟꠠ ꠡꠢꠣꠤꠥ.
ꠦꠧ꠨꠩ ꠪꠫꠬꠭ ꠮꠯꠰ ✧

24. ꠱꠲꠳ ꠴꠵꠶ ꠷꠸꠹꠺.
꠻꠼꠽ ꠾꠿ꡀꡁ ꡂꡃꡄ ꡅꡆꡇ.
ꡈꡉꡊ ꡋꡌꡍ ꡎꡏ ꡐꡑꡒ.
ꡓꡔ ꡕꡖꡗꡘ ꡙꡚ ꡛꡜꡝ ✧

25. ꡞꡟꡠ ꡡꡢ ꡣꡤ ꡥꡦ ꡧꡨ.
ꡩꡪꡫ ꡬꡭ ꡮꡯ ꡰꡱꡲ.
ꡳ꡴ ꡵꡶꡷꡸ ꡹꡺꡻꡼꡽.
꡾꡿ ꡯꡰꡱ ꡲꡳ꡴ ✧

26. ꡵꡶꡷ ꡸꡹ ꡺꡻꡼ ꡽꡾.
꡿ꢀꢁꢂ ꢃꢄꢅꢆ ꢇꢈꢉꢊ.
ꢋꢌ ꢍꢎꢏꢐ ꢑꢒꢓꢔ ꢕꢖꢗ.
ꢘ ꢙꢚꢛꢜ ꢝꢞꢟꢠ ✧

27. ꢡꢢꢣꢤ ꢥꢦꢧꢨ ꢩꢪꢫꢬ.
ꢭꢮꢯꢰꢱ ꢲꢳꢴꢵꢶ.
ꢷ ꢸꢹꢺꢻ ꢼꢽ ꢾꢿꣀ.
ꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ꣆ ꣇꣈ ꣉ꣀ꣫ ✧

19. ܗܘ ܐܡܪ ܠܐ ܫܡܥ ܠܝ ܐܡܝ ܐܡܝ.
ܗܐ ܫܡܝ ܐܢܐ ܡܫܒܚ ܠܟ ܐܡܝ
ܘܐܢ ܐܢܐ ܡܫܒܚ ܠܟ ܐܡܝ ܠܐ ܫܡܥ ܠܝ.
ܡܢ ܐܝ ܗܢ ܐܡܪ ܠܟ ܐܡܝ ✣

20. ܐܡܝ ܐܡܝ ܐܢܬ ܡܫܒܚ ܠܝ.
ܐܡܝ ܐܡܝ ܐܢܬ ܠܐ ܫܡܥ ܠܝ.
ܐܡܝ ܐܡܝ ܐܢܬ ܡܫܒܚ ܠܝ.
ܐܡܝ ܐܡܝ ܐܢܬ ܠܐ ܫܡܥ ܠܝ ✣

21. ܐܡܝ ܐܡܝ ܐܢܬ ܡܫܒܚ ܠܝ.
ܐܡܝ ܐܡܝ ܐܢܬ ܠܐ ܫܡܥ ܠܝ.
ܐܡܝ ܐܡܝ ܐܢܬ ܡܫܒܚ ܠܝ.
ܐܡܝ ܐܡܝ ܐܢܬ ܠܐ ܫܡܥ ܠܝ ✣

22. ܐܡܝ ܐܡܝ ܐܢܬ ܡܫܒܚ ܠܝ.
ܐܡܝ ܐܡܝ ܐܢܬ ܠܐ ܫܡܥ ܠܝ.
ܐܡܝ ܐܡܝ ܐܢܬ ܡܫܒܚ ܠܝ.
ܐܡܝ ܐܡܝ ܐܢܬ ܠܐ ܫܡܥ ܠܝ ✣

cumfusi lectulum ambiunt teque dolentes inclamant, uti sponsum extinctum thalamo viduata conjux. Quid obticuisti et nihil respondes, mater? An forte tibi loquendi facultatem ademit mors?

Str. 22, 3. 4. *P. Benedict.* *περιφράζει*: „Ipsi parietes dum tuas enarrant et laudant ordinationes, conceptam de tuo obitu moestitiam exaggerant.“

15. ܗܵܐ ܒܶܝ ܐ ܕܵܐܚܵܕ̈ܐ.
ܒܟ̈ܝܬ ܟܟܵܐ ܐ ܕܵܐܡ̈ܪ.
ܐ ܐܵܐ ܙܵܐ ܒܵܐ.
ܕܵܐܐ ܐ ܟ̈ ܗܵܐ ܒܵܐ ❖

16. ܐ ܕܵܟ̈ܬ ܕ̈ܐ ܟܬ̈ܬ.
ܕ̈ܬ ܟ ܬܵܐ ܒ̈ܬ̈ܐ.
ܐ ܙܵܐ ܒ̈ܬ̈ܬ.
ܕ̈ ܗ ܕ̈ ܕ̈ ❖

17. ܒ̈ ܕ̈ ܗ ܙ̈ ܒ̈ ❖

18. ܐ ܗ̈ ܟ̈ ❖

Str. 15, 3. *Μεσωδὸς* hujus strophae posteriores et sequentis priores versus (str. 15, 3 — 16, 2.) complectens, ab eadem fortassis persona, quae *προωδὸν* cecinit, cantata.

Str. 16, 3 — 28, 2. efficiunt *ἀντιστροφὰς*, verbis matris respondentes, quae a choro *juvenum et virginum*, qui liberos mortuae referrent, nobis cantatae esse visae sunt, conf. *diss. de cantu Syr.* l. c. p. 75. cll. p. 69. — Ipsi canentes se *chorum* (ܟ̈ܬ̈ܐ, ܐ̈ ❖ 17, 1. 4.) esse dicunt.

Str. 18. *P. Bened.*: „Cir-

11. ܘܐܡܪ ܐܝܟ ܐܢܬ ܕܐܡ ܫܡܝܢ.
ܘܐܡ ܐܢܐ ܐܒܐ ܕܫܡܝܢ ܘܐܡ ܐܢܐ ܐܡ ܕܫܡܝܢ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡ ܐܢܬ ܐܡ ܕܫܡܝܢ ܘܐܝܟ ܐܒܐ ܕܫܡܝܢ.
ܐܠܐ ܐܢܐ ܐܒܐ ܘܐܡ ܕܫܡܝܢ ✣

12. ܘܐܡ ܐܝܟ ܐܒܐ ܫܡܝܢ.
ܘܐܡ ܐܝܟ ܐܡ ܐܢܐ.
ܘܐܝܟ ܐܡ ܐܢܐ ܐܒܐ ܕܫܡܝܢ.
ܐܠܐ ܐܢܐ ܐܒܐ ܘܐܡ ܕܫܡܝܢ ✣

13. ܐܦ ܐܒܐ ܘܐܡ ܕܫܡܝܢ ܐܢܐ.
ܘܐܝܟ ܐܡ ܐܢܐ ܕܐܒܐ.
ܐܡ ܐܒܐ ܘܐܡ ܕܫܡܝܢ.
ܐܠܐ ܐܢܐ ܐܒܐ ܘܐܡ ܕܫܡܝܢ ✣

14. ܐܢ ܐܡ ܐܝܟ ܐܒܐ ܕܫܡܝܢ.
ܐܦ ܐܡ ܐܢܐ ܐܒܐ ܘܐܡ ܕܫܡܝܢ.
ܐܠܐ ܐܢܐ ܐܒܐ ܘܐܡ ܕܫܡܝܢ.
ܐܠܐ ܐܢܐ ܐܒܐ ܘܐܡ ܕܫܡܝܢ ✣

Str. 12, 4. Nomen matris, quae cum septem filiis ab Antiocho martyrium passa est sec. 2 Macc. 7. cf. *Barhebr.* Chron. Syr. Dyn. VII. pag. 43. fin.: „Deinde adducta est *Schamuni uxor Schalumi:* ܫܡܘܢܝ ܐܢܬ ܫܠܡܝ.“

Str. 13. *P. Bened.:* „Heva donum exitiale dedit, cujus syngrapha tanquam pro foenore reposcit suscipientis interitum; o vitae parentem, quae natis suis peperit interitum!“ conf. str. 35.

7. ܡܥܠ ܙܥܘܪ ܐܡܟܠ.
ܒ ܒܝܬ ܙܘܓܐ.
ܟܠ ܒܢܝ ܒܢܬ ܟܣܝ ܘܡ.
ܡܫܕ ܒܢܐ ܒܫܒܥܬ ❖

8. ܡܒܒܐ ܟܘ ܒܫܠ.
ܡܒܫܐ ܟܘ ܒܠ ܫܬܐ.
ܐ ܡܟܬ ܒܐ ܐܚܪ.
ܐ ܙܢ ܟ ܒܐ ❖

9. ܫܒܒ ܒܕ ܒܥܡ.
ܡܟ ܫܒܒ ܒܕ ܟܪ.
ܒܬܐ ܫܬܐ ܡܒܢ.
ܟ ܙܪ ܟ ܒܫܒ ❖

10. ܫܬܐ ܙܒ ܐܟܘ.
ܟ ܐܒܕ ܟ ܒܙܒ.
ܒܟܐ ܐܟ.
ܟ ܙ ܒܟܐ ❖

Str. 8, 3. — Str. 15, 2. *Ipsa materfamilias mortua*, cujus personam profecto *mulier quaedam*, forte e *praeficis*, ... (vid. *diss. de cantu Syr.* l. c. pag. 69 seq.), induit, sortem suam plangit et acerbis doloribus commota mediam stropham rumpit.

3. ܐܝܟ ܠܐ ܐܬܝ ܠܗ ܠܐܕܡ ܥܙܪܐ.
ܐܠܐ ܕܐܬܬ ܠܗ ܚܘܐ ܚܒܝܒܬܗ.
ܕܒܪܝܪܬ ܐܝܟ ܕܐܬܬ ܠܗ ܠܐܕܡ ܥܙܪܐ.
ܐܝܟ ܠܐ ܐܬܝ ܠܗ ܠܐܕܡ ܥܙܪܐ ❖

4. ܐܝܟ ܕܐܕܡ ܥܙܪܐ ܠܐ ܡܫܟܚ.
ܚܘܐ ܒܪܝܪܬ ܠܐ ܢܬܚܫܒ.
ܐܘ ܡܢ ܢܫܬܝ ܥܡ ܚܒܝܒܬܗ.
ܐܘ ܡܢ ܢܫܬܝ ܥܡ ܐܕܡ ܥܙܪܐ ❖

5. ܐܠܐ ܡܫܬܐ ܒܗ ܒܐܕܡ ܚܛܝܬܐ.
ܐܠܐ ܢܦܫ ܒܗ ܒܐܕܡ ܡܝܬܐ.
ܚܢܢܗ ܥܒܕ ܚܛܝܬܐ ܠܟ.
ܡܫܟܚ ܥܙܪܐ ܚܛܝܬܗ ܥܒܕ ❖

6. ܡܢ ܐܝܟ ܕܐܬܐ ܥܙܪܐ ܠܥܠܡ.
ܐܠܐ ܒܚܛܝܬܗ ܡܝܬ ܐܢܫ.
ܥܒܕ ܒܚܛܝܬܗ ܡܝܬ ܐܢܫ.
ܡܫܬܚܪ ܥܙܪܐ ❖

Str. 3, 3. 4. *P. Benedict.*: „Quid ergo profuit, quod Adae adjutorium data fuerit?“

Str. 6. Jam *recitative*, quod dicunt, canit praecentor de *matrefamilias*, quam, quum verbis non significet, oculorum, manuum totiusve corporis motu et gestu variato indicasse putandus est.

HYMNVS QVINTVS DECIMVS.

(ejusdem metri.)

CARMEN EXEQVIALE IN FVNERE MATRISFAMILIAS.*)

Est carmen 31. *e carminibus* 85. *exequialibus*, qua *Necrosima* appellavit *P. Benedictus*, et legitur in *Opp. S. Ephr.* T. III. p. 284 sqq. — Est canticum *ἀντίφωνον* e genere dramatico, de quo prolixius egimus in *diss. de cantu in eccl. Syr.* l. l. p. 71 sqq., ubi etiam hoc carmen nostro sermone redditum et in suas partes distinctum exhibetur.

1.

ܐܝܟ ܡܢ ܕܥܠ ܥܠܡܐ ܐܬܝ ܠܡܫܬܐ.
ܘܐܝܟ ܡܢ ܕܐܬܝ ܠܥܠܡ ܐܬܐ ܘܐܙܠ.
ܘܐܝܟ ܕܟܠ ܒܪܢܫܐ ܡܝܬ ܘܚܝ.
ܘܐܝܟ ܕܐܬܝ ܠܡܫܬܐ ܒܥܠ ܡܐ ܕܝܢ ܐܙܠ ✣

2.

ܘܐܝܟ ܕܐܬܝ ܠܥܠܡ ܒܥܠ ܡܐ ܐܙܠ.
ܒܟܠ ܫܥܬܐ ܘܫܥܬܐ ܒܥܠ ܡܐ ܕܝܢ ܐܙܠ.
ܘܐܝܟ ܕܐܙܠ ܠܐ ܐܬܐ ܐܙܠ.
ܘܐܝܟ ܕܐܬܐ ܠܐ ܐܙܠ ✣

*) Eandem rubricam habet *P. Benedictus*.

Προωδὸς, a viro quodam, ut videtur (v. str. 2, 2.), cantata, complectitur strophas 1 — 8, 2., et primum in universum de morte et miseria e. lapsu Evae ortis queritur (str. 1 — 5.), deinde speciatim *περιστάσεις* mortis matrisfam. exponit (str. 6 — 8, 2.).

16. ܡܛܘܒ ܗܘ ܓܒܪܐ ܕܐܬܥܒܕ
ܟܕܡܝܐ ܕܐܠܗܐ
ܒܥܒܕܘܗܝ ܕܩܕܝܫ ܠܗ
ܠܓܒܪܐ ܕܝܟܠ ܠܡܩܪܝ
ܠܐܠܗܐ ܐܠܐ ܠܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ✣

Str. 16. „Beatus est is, qui factus est Dei similis actionibus suis, ut, quum sanctum reddiderit animum suum, vocare te possit Deum, Filium Dei.“

13. ܡܢ ܕܠܐ ܚܙܐ ܐܒܐ ܒܪ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܬ ܒܛܢ ܐܡܗ ܘܝܠܕ ܠܗ ܒܪ ܘ

10.
ܒܝܬ ܠܒܐ ܕܝܡܐ ܣܓܝܐ ܐܝܟ ܕܐܡܐ ܒܥܝܢ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܚܕ ܡܢ ܟܠ ܗܢܘܢ ܕܒܥܐ ܠܗ ܒܠܒܗ ܘܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܟܠ ܗܢܘܢ ܕܒܥܐ ܠܗ ܒܠܒܗ ܘܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܟܠ ܗܢܘܢ ܕܒܥܐ ܠܗ ܒܠܒܗ ܘܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܟܠ

11.
ܒܝܬ ܠܒܐ ܕܝܡܐ ܣܓܝܐ ܐܝܟ ܕܐܡܐ ܒܥܝܢ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܚܕ ܡܢ ܟܠ ܗܢܘܢ ܕܒܥܐ ܠܗ ܒܠܒܗ ܘܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܟܠ ܗܢܘܢ ܕܒܥܐ ܠܗ ܒܠܒܗ ܘܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܟܠ

12.
ܒܝܬ ܠܒܐ ܕܝܡܐ ܣܓܝܐ ܐܝܟ ܕܐܡܐ ܒܥܝܢ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܚܕ ܡܢ ܟܠ ܗܢܘܢ ܕܒܥܐ ܠܗ ܒܠܒܗ ܘܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܟܠ ܗܢܘܢ ܕܒܥܐ ܠܗ ܒܠܒܗ ܘܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܟܠ

Str. 10, 4. Et „animum inter frementis polagi fluctus pacatum servat.“ *P. Bened.*

Str. 11. Versus uncis inclusus haud dubie est glossema (ex alio forsitan hymno repetitum), quo lector quidam explicare voluit participium ܫܠܝ (*et acquiescit*). *P. Benedict*, nondum stropham praegravatum purgasse haud miramur, quum metri securum saepissime cognoverimus.

Str. 12, 3. 4. *P. Bened.*: „Quis rursus hominem humi projectum conspicatus ejus non stupeat petulantiam, tua in suo sterquilinio pervestigantem arcana.“

6. ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܡܪܝ ܕܡܬܝܕܥ ܠܗ ܠܒܗ
ܘܡܬܓܠܐ ܠܗ ܪܘܙܐ ܕܝܠܗ ܡܢ ܒܪܝܬܐ
ܘܠܐ ܫܘܐ ܠܟ ܕܬܫܬܘܐ ܠܗ
ܐܠܐ ܒܝܕ ܥܠܡܐ ܕܐܬܝ ܘܢܬܝ ✧

7. ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܡܪܝ ܕܝܕܥ ܠܟ ܟܠ
ܡܢ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܗܘ
ܕܝܕܥ ܐܢܐ ܕܐܢܬ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ
ܘܡܢ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܒܐ ܠܒܪܗ ✧

8. ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܡܪܝ ܕܡܬܝܕܥ ܠܟ
ܘܡܬܓܠܐ ܠܟ ܪܘܙܐ ܕܝܠܟ
ܘܡܬܓܠܐ ܠܟ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܒܪܗ
ܕܐܠܗܐ ✧

9. ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܡܪܝ ܕܡܬܝܕܥ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܒܝܕܟ ܐܢܘܢ
ܘܟܠ ܡܠܟܐ ܒܪ ܐܢܫ
ܕܢܫܬܘܐ ܠܟ ✧

procefleret (procedat) hominum audacia.“

Str. 6. *P. Benedict.*: „Beatum dico, Domine, quisquis suam explicat mentem, tuamque speculatus magnitudinem intellexit, huic mentes creatas neutiquam esse pares, tibique gratiam se habere dixit, quod tuo illum dignatus fuisses illapsu.“ (*potius:* et grato animo laudat, quod dignus habitus sit, in quo tu habites.)

Str. 7, 3. „Et scit, cujusnam ipse sit filius.“

2. ܒܗܘ ܡܪܝ ܕܐܢܬ ܗܘ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ.
ܕܐܦ ܐܢܐ ܠܐ ܐܬܟܠܡ.
ܡܢ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܐܢܬ ܝܕܥ.
ܐܝ ܡܢ ܐܢܐ ܕܐܝܬ ܐܢܬ ܝܕܥ ✣

3. ܒܗܘ ܡܪܝ ܕܐܢܬ ܗܘ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ.
ܐܝ ܡܢ ܐܢܐ ܕܐܝܬ ܐܢܬ ܝܕܥ.
ܡܢ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܐܢܬ ܝܕܥ ܐܢܐ ܠܐ ܝܕܥ.
ܐܠܐ ܐܢܬ ܐܢ ܐܝ ✣

4. ܒܗܘ ܡܪܝ ܕܐܢܬ ܗܘ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ.
ܐܝ ܡܢ ܐܢܬ ܐܢ ܐܝ ✣

5. ܒܗܘ ܡܪܝ ܕܐܢܬ ܗܘ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ.
ܐܝ ܡܢ ܐܢܬ ܐܢ ܐܝ ✣

eo nomine, quo Te dilectum filium suum dixit ipse Deus Genitor tuus.“ ܐܝ, quod str. 6, 4. *dignus habitus* reddendum est h. l. videtur esse: *par* (*fähig*), *qui potest*, sicuti str. 3.

Str. 5. *P. Benedict.*: „Beatus, qui fidei oculum sibi, Domine, quaesivit, quo aspiceret, unde angeli ab aspectu tuo obtutum averterent, (*rectius:* quo cognoscat, quam venerabundi oculos a Te avertant angeli), quove (et quo) contra

III.

HYMNI METRO HEPTASYLLABO COMPOSITI. *)

HYMNVS QVARTVS DECIMVS.

(e τετραστίχοις.)

BEATVS EST, QVI ABSQVE PROCACI SCRVTATIONE FIDEM PONIT IN FILIO DEI.

Hymnus 3. *adv. Scrutatores* in *Opp. S. Ephraemi* Tom. III. pag. 4 sq.

1. ܡܢ ܕܐܬܝܗܒ ܠܗ ܒܪ ܡܪܝ ܒܚܘܒܐ ܣܓܝܐ ܐܦ ܠܡ ܡܫܐܠ ܠܗ ܡܕܡ ܕܢܫܐܠ ܠܗ ܡܕܡ ܕܢܫܐܠ ܠܗ ܡܕܡ ܕܢܫܐܠ ✣

*) Syri hoc metrum κατ' ἐξοχὴν vocant *Ephraemicum*: ܒܥܘܠ ܡܐܬܪ ܐܦܪܡ v. *Bardes.* p. 46. — Ibidem vero erravimus scribentes, hymnos 22. et 48. *adv. Haeres. Opp.* T. II. aequales habere versus, atque, veluti carmina Graecorum Latinorumque heroica, uno cursu defluere. Decepit nos editor *P. Benedictus* asteriscis, in ejusmodi carminibus pone singulos versus conspicuis, hîc falso positis. Uterque enim hymnus est e genere *odarum* et singulae strophae denis versibus constant.

Str. 1. *P. Benedict.*: „Beatus, qui dignus fuit, Domine, Te in magna caritate appellare,

III.

HYMNI
METRO HEPTASYLLABO
COMPOSITI.

6.

ܐܬܬ ܐܝܟ ܐܢ ܐܢ ܐ
ܐ ܐ ܐ

ܐܝܟ ܕܒܪ ܢܘܚ ܗܘ ܕܒܪ ܐܒܪܗܡ ܗܘ ܕܒܪ ܝܘܣܦ ܗܘ ܕܒܪ ܡܪܝܡ ܗܘ ܕܒܪ ܝܘܚܢܢ ܗܘ ܕܒܪ ܫܡܥܘܢ ܗܘ ܕܒܪ ܝܘܚܢܢ ܗܘ ܕܒܪ ܝܘܣܦ ܗܘ ܕܒܪ ܡܬܬܝܐ ܗܘ ܕܒܪ ܝܘܣܦ ܗܘ ܕܒܪ ܝܘܕܐ ܗܘ ܕܒܪ ܫܡܥܘܢ ܗܘ ܕܒܪ ܠܘܛ ܗܘ ܕܒܪ ܝܘܣܦ ܗܘ ܕܒܪ ܝܘܕܐ ܗܘ ܕܒܪ ܝܘܚܢܢ

ܘܟܠܗ ܫܒܚ ܠܗ.
ܟܠ ܕܡܐ ܕܝܠܗ.
ܘܟܝ ܐܬܐ ܘܫܒܚ
ܫܡܗ ܒܟܠ ܥܠܡ.
ܡܢ ܡܕܡ ܕܢܚܐ.
ܘܐܬܐ ܒܫܠܡ.
ܘܐܦ ܟܠ ܡܠܐ ܫܒܚ.
ܘܟܠ ܡܢ ܕܢܫܬܒܚ ܢܫܒܚ.
ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ.

4. ܗܘ ܕܐܬܐ ܒܫܡ
ܡܪܢ ܐܠܗܐ.
ܘܐܬܓܠܐ ܠܢ
ܘܢܗܘܐ ܠܢ ܠܡܚܝܐ.
ܘܢܫܪܐ ܒܢ ܚܝܐ
ܘܢܬܚܢܢ ܒܢ ܡܪܝܐ.
ܘܢܫܒܚ ܠܗ ܒܟܠ ܥܕܢ.
ܘܢܫܒܚ ܠܗ ܒܟܠ ܫܥܐ.
ܘܢܫܒܚ ܠܗ ܒܟܠ ܝܘܡ.
ܘܢܫܒܚ ܠܗ ܒܟܠ ܫܢܐ.
ܘܢܫܒܚ ܠܗ ܒܟܠ ܕܪ ܕܪܝܢ.
ܘܢܫܒܚ ܠܗ ܒܟܠ ܥܠܡ ܥܠܡܝܢ.

Str. 4, 1—4. *P. Bened.:* „*Suo illa cursu vexillum sui Tutoris descripsit; sui videlicet gubernatoris crucem, sui gubernaculum naucleri,*“ (v. 5 — 11.) *qui venturus esset, conditurus ecclesiam in aquis* (baptismatis) *et nomine triplici* (P. F. et Sp. S.) *ab interitu vindicaturus ejus cives. Spiritus vero S. per columbam adumbratus* (ܐܟ instar, sub specie) *significavit unctionem et mysterium redemtionis nostrae.*

2.

ܚܥܗ ܢܦܫ ܙܥܛܥܬ.
ܚܫܬ ܙܕܡ ܟܚ.
ܘܙܥܛ ܙܕܡ ܠܥܩܥܫ.
ܢܬܠ ܟܬ ܙܚܚ.
ܥܙܢ ܚܡ ܙܘ.
ܘܚܫܬ ܙܕܡ ܙܕ.
ܥܩܥ ܙܕܡ ܙܐ.
ܙܐܗ ܟܥܒܬ.
ܘܐܥ ܐ ܐܢ.
ܟܙ ܚܫ ܗܬ.
ܘܙܐ ܟܥܟܙ.
ܙܥܫ ܟܡ ܟܚ.

3.

ܚܙܬ ܗܥܩ.
ܟܥ ܙܗ ܐ ܕ.
ܡ ܟܒܐ ܙܥܩ.

Str. 2. v. 4. pro ܢܬܠ, quod *Petr. Benedictus* edidit, scripsimus ܟܬܠ, metri causa; conf. *Bardes.* p. 41 sqq., ubi plura exempla talium vitiorum ex edit. Rom. exhibuimus. — v. 1 — 9. *Sensus:* Duarum aetatum, quibus operam suam navavit, duas figuras signavit, dum praeteritam absolvit, praesentem i choavit, dum veteres dimisit, posteros invitavit, vetulam progeniem funerans, pubescentem educans. — ܥܩܥܫ et ܙܐܗ sunt synonyma cf. 5, 1. 2. 7. 9. et ܙܘ explicat praecedens ܚܫ.

Str. 3. Arca Noachi s. navis. Domini rerum omnium, frequens τύπος ecclesiae.

HYMNVS TERTIVS DECIMVS.

(e *δωδεκαστίχοις.*)

LAVDES NOACHI.

Hymnus 49. *adv. Scrutatores* in *Opp. S. Ephr.* Tom. III. p. 89 sq. et in nostrum sermonem translatus legitur in diss. *de cantu Syr.* l. c. p. 89—93. cf. *Bardes.* pag. 34 sqq. — *Duodecimus* quisque versus est *ἔφυμνος doxologiam* continens.

---

1. ܐܝܟ ܡܢ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡ ܕܥܠܡܝܢ.
ܐܝܟ ܕܐܬ ܒܪ ܐܢܫܐ ܠܡܐ ܕܡܬ.
ܐܝܟ ܕܐܬ ܒܪ ܐܢܫܐ ܠܡܐ ܕܡܬ.
ܐܝܟ ܕܐܬ ܒܪ ܐܢܫܐ ܠܡܐ ܕܡܬ.
ܐܝܟ ܕܐܬ ܒܪ ܐܢܫܐ ܠܡܐ ܕܡܬ.
ܐܝܟ ܕܐܬ ܒܪ ܐܢܫܐ ܠܡܐ ܕܡܬ.
ܐܝܟ ܕܐܬ ܒܪ ܐܢܫܐ ܠܡܐ ܕܡܬ.
ܐܝܟ ܕܐܬ ܒܪ ܐܢܫܐ ܠܡܐ ܕܡܬ.
ܐܝܟ ܕܐܬ ܒܪ ܐܢܫܐ ܠܡܐ ܕܡܬ.
ܐܝܟ ܕܐܬ ܒܪ ܐܢܫܐ ܠܡܐ ܕܡܬ.
ܐܝܟ ܕܐܬ ܒܪ ܐܢܫܐ ܠܡܐ ܕܡܬ.
ܐܝܟ ܕܐܬ ܒܪ ܐܢܫܐ ܠܡܐ ܕܡܬ. ✣

11. ܟܠܟܠ ܕܫܢܐ.
ܫܦܪ ܟܗܢܐ ܕܝܠܗ.
ܒܟܝܢ ܢܒܝ ܐܢܐ.
ܠܗܢܘܢ ܕܒ ܫܢܐ ܕܐ.
ܕܐܢܐ ܒܟܬܐ ܠܢ ܐܠܐ.
ܐܢ ܟܗܢܐ ܕܝܠܗ.
ܒܢܝ ܢܘܟܪ ✣

Str. 11. *P. Benedictus:* „Victualium copiam inopiae nostrae tuus coacervat amor, ut unicuique certam de horreis tuis rationem dispenses, nostram svavibus (benignis) modis, Domine, prolectas inopiam, ut ad januam tuam appareat.“

9. ܐܝܬ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܐܝܬ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܐܝܬ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܐܝܬ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܐܝܬ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܐܝܬ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܐܝܬ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܐܝܬ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ✣

10. ܐܝܬ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܐܝܬ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܐܝܬ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܐܝܬ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܐܝܬ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܐܝܬ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ✣

— Medela tantummodo e codicibus sperari posse videtur.

Str. 9. Vertimus: *Stultum sane est, mortalem se armare, dum muniat corpus suum loricâ aeneâ. Tu, Domine, naturam tuam corpore imbecillo induisti, quo peti posses.* Ita recte ܐܝܬ ܠܗ glossator quidam explicuit: ܐܝܬ ܠܗ ܠܒܪ ; quam glossam *P. Benedictus* metri securus in textum recepit.

Str. 10.: „*Varia medicamina manant ex te egentibus, etsi omnibus una est vis et indivisa. Ita multiplex aegrotantibus spargitur et egentibus communicatur, est vero una veritas veritatis amicis.*“

ܐܠܐ ܕܝ ܟܬܒ ܗܘ.
ܘܟܬܒ ܐܝ ܟܬܒ ܠܐ.
ܐܟܬܒ ܒܝ ܐ ܬܝ ܐ.
ܒܥܐ ܗܘ ܕ ܐܬܢ ܐ.
ܡܒܘܟ ܠ ܡܥܐ ܗܘ ✣

8. ܐܡ ܐ ܗܘ ܐܚܕ ܐ.
ܟܠ ܗܘ ܟ ܗܘ ܐܡ ܐ.
[ܐܚ ܐ ܡ ܡ ܗ ܗ ܗ ܗ ܐ ܐ ܐ

ܗܘ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ ܠܗ.
ܗܘ ܕܠܐ ܡܬܕܡܐ ܠܗ.
ܗܘ ܕܐܦ ܠܐ ܡܬܐ.
ܒܟܠܗܝ ܒܗܝ ܗܘ ܕ

6. ܗܘ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ.
ܒܗ ܕܠܐ ܫܪܝ ܟܠ ܡܕܡ.
ܕܐܦ ܡܢܗ ܠܐ ܡܬܚܙܐ.
ܡܫܟܚ ܒܗ ܫܪܝ ܟܠ.
ܡܬܦܣ ܒܗ ܫܪܝ ܟܠ ܡܕܡ.
ܡܬܚܙܐ ܠܗ ܒܟܠ.
ܡܫܟܚ ܕܐܝܟ ܒܗ.
ܒܟܠܗܝ ܒܗܝ ܗܘ ܕ

7. ܗܘ ܕܠܐ ܡܬܐ.
ܡܢ ܗܘ ܕܥܒܕ ܥܒܕ ܠܗ.

qui non intelligeret, quo suffixum (a *Benedicto* perperam pro masculino habitum) vocis ܡܬܕܡܐ referendum esset. Quo glossemate inserto librarius metri aut ignarus aut incurius (quod etiam in *Benedictum* cadit), particulâ ܐܦ quoque transpositâ, miseras excitavit turbas. Vertimus: „*Hic ipse est intelligentia, idem quoque vita animae habitantis in nobis.*“

Str. 6. v. 5. post ܠܐ editio Rom. habet ܟܠܡܕ, quam vocem, quum proxime ante legatur, huc per nefas immigrasse putavimus ideoque rescidimus. Vertimus: *Quis est, qui non miretur, quod, quum omnia per eum sint et ipse sit in omnibus, nunquam attingant eum, etsi sint per eum, — instar corporis, quod manu, qua praeditum est, non assequitur animam in se morantem.*

4. ܠ ܡܢ ܕܐܢܫ ܐܝܟ ܐܠܗܐ.
ܕܝܕܥ ܐܢܐ ܘܡܫܟܚ ܐܢܐ.
ܕܡܫܟܚ ܐܢܐ ܐܢ ܐܬܐ.
ܘܢܫܐܠ ܘܡܨܐ ܠܗ.
ܕܐܦ ܐܢ ܕܝܕܥ ܐܢܐ.
ܕܐܡܪ ܠܡܐ ܐܢ ܐܬܐ.
ܠܡܢ ܕܠܐ ܡܨܐ ܠܗ ✻

5. ܠ ܕܐ ܡܫܬܟܚ ܐܢܫ.
ܡܝܕܥ ܐܢܐ ܕܐܢܫ.
ܐܦ ܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܫ.

Str. 4. v. 1. Relegavimus ܡܢ ante ܐܝܟ ܐܠܗܐ, vulgare quidem, neque vero necessarium, quod profecto incuria librarii addidit. — Voces post v. 3. in edit. Rom. expressas: ܘܢܫܐܠ ܘܡܨܐ ܠܗ per se plenum versum non efficientes, non dubitavimus quoque textu ejicere. Turbant enim totam stropham, quae, nisi ejiciantur illae, octo versus constituere videatur, hunc tamen mutilum. Interpolatae sunt profecto ab homine legislationis in monte Sinai memore, ubi Jehova *digitis* leges conscripsisse perhibetur, quos in margine addere placuit *manibus*, unde in textum irrepserunt. Est vero additamentum ab h. l. prorsus alienum, ubi poëta negat, esse homini, sicuti Deo, *manus spirituales*, quibus Deum assequi et comprehendere possit, quemadmodum Deus, licet invisus, nos assequatur: „*Cuinam sunt manus spirituales Creatoris nostri, cujus quippe naturae abditissimae ipsa ratio nostra corpus esse videatur?*“

Str. 5. v. 4. editio Rom. habet etiam ܡܢ post ܡܕܥ, quod eâdem, qua supra str. 4, 1., ratione ducti abesse jussimus. — Sequentes versus 5. et 6. ibidem leguntur. ܐܠܗܐ ܡܢ ܕܐܢܫ ܐܦ ܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܫ. — Sed ܡܢ ܕܐܢܫ aperte est glossema hominis,

ܦܓܪ ܕܐܢܫ ܐܬܓܠܝ.
ܠܚܘܢ ܐܢ ܕܐܬܟܣܝ.
ܙܕܩ ܠܚܘܢ ܕܐܬܟܣܝ ܐܢ ܠܟ.
ܦܓܪ ܕܢܫܐ ܦܓܪܐ.
ܟܣܝ ܠܚܡ ܚܝܐ ܕܢܫܐ ❊

3. ܦܓܪ ܕܠܐ ܢܫܬܚ.
ܠܚܘܢ ܕܒܗ ܢܫܬܟܣ.
ܐܢ ܦܓܪܐ ܚܫ.
ܐܡܪ ܚܙܐ ܒܢܫܐ.
ܢܫܬ ܠܚܡ ܚܫܝ ܚܝܐ.
ܚܫܐ ܟܣܝ ܚܫ.
ܒܗ ܒܦܓܪ ܚܝ ❊

manam quidem naturam tuam contexere vestes, texit corpus divinam: amictum ergo tibi, Domine, comparasti duplicem, pannum et corpus, idem est panis, panis vitae.“ ܦܓܪ v. 6. mutavimus in ܦܓܪ, quod tum ob literarum similitudinem, tum incuriam librarii, qui ܦܓܪ dicere consueverat, quod Syris usui est, *Jud* cum *Nun* facile permutari potuit.

Str. 3. Habes h. l. indicium doctrinae antiquae ecclesiae de coena s. literis SS. unice confirmatae, esse nempe panem coenae s. loco corporis, quo Dominus olim erat indutus, Dominum ergo in pane, utpote corpore suo, praesentem communicantibus perinde jungi, ac olim, quum corpore hum. indutus inter homines versaretur. *P. Bened.: Vestes mutatorias tibi invenisti, quis inventum non obstupescat? tuam corpus texit lucem gratam spectantibus et formidabilem. Texere naturam humilem vestes, panis occultat ignem in ipso reconditum.*

HYMNVS DVODECIMVS.

(ejusdem metri.)

LAVDES FILII DEI, HOMINVM SERVATORIS.

Hymnus 19. *adv. Scrutatores*, Opp. *S. Ephr.* Tom. III. pag. 35 sq.

---

1. ܐܝܟ ܕܗ ܡܫܝܚܐ.
ܕܚܝܐ ܘܠܟ ܡܫܡܗܐ.
ܠܥܘܠܡ ܟܗ ܕܫܘܒܚܐ.
ܘܡܢ ܐܢܐ ܕܚܝܒ ܐܬܬܐ.
ܡܐ ܟܗ ܕܢܙܐ.
ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܠܟܐ.
ܡܫܡܫ ܕܫܬܒܚ ✣

2. ܒܪ ܡܢ ܡܢ.
ܕܫܡܥ ܘܒܪ ܐܬܐ.

Str. 1. v. 5. restituimus ܟܗ, quod et metrum postulat et, quum bis v. 1. et 3. praecedat, casu quodam excidisse apparet. — v. 6. enunciamus: *Men d'ald' hvotaljo: inde quod* s. *propterea quod factus est puer et infimis ministravit.* ? ܠܐ, *quoniam, quia, quandoquidem* v. Castell. et conf. *Ephr.* T. II. 485. B. et supra X, 12. = עַל אֲשֶׁר. Insuper praeposita est particula ? ܡܢ: *inde quod* v. v. sq.

Str. 2. *P. Benedict.*: „Hu-

ܠ ܙܘܠ ܐܦ ܙܟܝܐ ܐ.
ܦܐ ܟܦܬ ܐ.
ܠ ܢܘܠ ܙܘܦ ܒܙܐ.
ܟܐ ܢܦܐ ܒܐ.
ܦܙܐ ܕܦܟܬܘܦ ✣

v. 5. *Lo n°hve. P. Bened.: „Vide rursus, ne linguam exeras quasi gladium, ut ferias, aut quasi arcum mentem tractes, ut tua contorqueas in coelum tela. Cave iterum, ne insidiosa illa tua disceptandi ratio quasi coluber suo corda audientium veneno inficiat.* — De lectione et pronunciatione v. 6. vide, sîs, quae in praefatione disseruimus.

ܘܥܠ ܟܠ ܗܢܘ ܕܐܡܪ
ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܟܠ.
ܐܠܐ ܡܬܚܕܫ ܡܢ ܝܘܡ ܠܝܘܡ ✣ ܘܡܢ

10. ܠܐ ܫܟܚ ܐܢܫ.
ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܐܠܗܐ.
ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܠܐ ܟܠ ܡܕܡ
ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܐܦ ܠܢܦܫܗ.
ܐܠܐ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܫ
ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ.
ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ
ܐܦ ܗܘ ܢܫܬܟܚ ✣

11. ܠܐ ܬܗܘܐ ܠܟ ܐܠܗ ܐܚܪ.
ܠܐ ܬܥܒܕ ܠܟ ܨܠܡ

primis, ut in Christo constanter maneat (confirmetur): *caveat ramus, ne a sua degeneret radice* (rectius: *ne nutet ramus ejus* — Christi, nisi legere malis ܒܗ — *in radice sua*); *alioquin succidet agricola vitem, si amaros senserit tulisse botros.*

Str. 10. in edit. Rom. graviter affecta. v. 3. habet ܕܡܬܚܕܫ, unde lit. ܕ, quippe quae metrum turbat neque sensum fundit, rescidimus. E v. 4., ubi legitur ܠܐ ܡܫܟܚ relegavimus particulam ܡܫܟܚ, vulgarem quidem et ad nauseam usque frequentem, et pro ܠܐ e sensu scripsimus ܠܒ (*ita ut caliget intellectus nostcr neque valeat cognoscere oculo puro Patrem Filiumque neque Sp. S.*). In v. 5. pro ܟܠ ob seq. foemininum punctavimus ܟܠ. Versui denique 6. addidimus ܐܦ, quae vox profecto errore librarii periit.

Str. 11. v. 3. *Lo thehve'ph th[a]rithan*, cf. *Bardes.* p. 40.

8. ܠܐ ܐܝܬ ܠܝ ܚܕ̈ܐ.
ܡܫܒ̈ܚ ܘܡ ܒ̈ܥܝ̈ܐ.
ܐܝܬ ܠܝ ܚ̈ܫ ܘܡ.
ܐܝܬ ܠܝ ܐܝܬ ܒ̈ܗ̈ܕ̈ܐ.
ܠ ܡ̈ܫ ܣ̈ܒ̈ܪ̈ܐ ܕ̈ܐ.
ܒ̈ܥ̈ܝ̈ܐ ܘ̈ܐ̈ܫ̈ܬ̈ ̈ܢ̈ܦ̈ܫ.
ܚ̈ܒ̈ܫ ̈ܒ̈ܢ̈ܫ̈ ̈ܐ ⁘

9. ܐ̈ܝ̈ ̈ܐ̈ ̈ܒ̈ܚ̈ ̈ܡ̈ ̈ܘ̈ ̈ܡ.
ܫ̈ ̈ ̈

6. ܐܢܐ ܒܣܟ̈ܠܐ ܘܠܐ.
ܠܐ ܟܕ ܡܟܟ̈ܬܟ̈ܠܐ.
ܐܢܐ ܒܣܗ̈ܙܐ ܘܠܐ.
ܠܐ ܟܕ ܡܟܟ̈ܗ̈ܦܠܐ.
ܡܒܨܐ ܐܙܟ̈ܐ ܘܠܐ.
ܠܐ ܬ̈ܙܘ ܬ̈ܗ̈ܦ̈ܐ.
ܗ̈ܦܨ̈ܐ ܡ̈ܟ̈ܗ̈ܦ̈ܐ ❊

7. ܐܢܐ ܒܡ̈ܟ̈ܦ̈ܐ.
ܘܡܒܨ̈ܐ ܘܠ ܒܐ̈ܗ̈ܦ̈ܐ.
ܬ̈ܠܐ̈ܗ̈ܐ ܒ̈ܟ̈ܗ̈ܐ.
ܢܕ̈ܐ ܟ̈ܟ̈ܟ̈ܐ ܒ̈ܗ̈ܗ̈ܐ.
ܡ̈ܦ̈ܗ̈ܐ ܒ̈ܟ̈ܐ ܬ̈ܒ̈ܗ̈ܐ.
ܬ̈ܗ̈ܒ̈ܗ̈ܐ ܦ̈ܐ ܡ̈ܙ̈ܟ̈ܗ̈ܠ.
ܡ̈ܗ̈ܐ̈ܗ̈ܐ ܦ̈ܐ ܟ̈ܐ̈ܟ̈ܗ̈ ❊

Str. 6. v. 2. 4. ܠܐ ܟܕ ܐ̈ ܡ̈ *nihil illi cum arduis* = hebr. מַה לִּי וְלָךְ. — v. 5. *P. Benedict.* edidit ܘܠ ܐ̈ܙ̈ܟ̈ܐ, quae voces vel punctandae sunt ܘܠ ܐ̈ܙ̈ܟ̈ܐ (v. exempla, e genere quidem contrario, in *Bardes.* p. 40. med), vel potius ܘܠ mutandum in ܐ̈ܘ. — Idem editor in v. 6. ante ܬ̈ܙܘ habet: ? ܠܐ ܬ̈ܗ̈ܦ̈ܐ, haud dubie glossema, quo lector quidam fortius exprimere voluit, quam male deceat hominem luto fictum *et humilem naturâque depressum*, insurgere in suum Creatorem. Ejecimus textu.

Str. 7. „Quisquis divina scrutatur, membrum est morbo infectum. Sanetur, ne inficiat totum (lege ܟ̈ܟ̈ܐ) cor-

ܟܬܒ ܠܝ ܐܝܟ ܐܬܒܢܝ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬ ܠܗ ܡܢ ܐܝܟ ܐܬܒܢܝ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬ ܠܗ ܡܢ

ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܝܡܐ ܘܟܠ ܕܒܗܝܢ ܐܝܟ ܐܬܒܢܝ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬ ܠܗ ܡܢ

ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܝܡܐ ܘܟܠ ܕܒܗܝܢ ܐܝܟ ܐܬܒܢܝ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬ ܠܗ ܡܢ

ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܝܡܐ ܘܟܠ ܕܒܗܝܢ ܐܝܟ ܐܬܒܢܝ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬ ܠܗ ܡܢ

ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܝܡܐ ܘܟܠ ܕܒܗܝܢ ܐܝܟ ܐܬܒܢܝ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬ ܠܗ ܡܢ

ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܝܡܐ ܘܟܠ ܕܒܗܝܢ ܐܝܟ ܐܬܒܢܝ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬ ܠܗ ܡܢ

ulare jubet vocem ܕܐ post ܡܛܠ v. 5., utpote glossam hujus; non enim patebat, *qualis mons* cogitandus esset, cumulus scil. magnus frumenti, in cujus singulis granis enumerandis frustra laboraveris. — In v. 6. contra vulgare suffixum verbi subst. ܐܝܬ in illa editione excidit, quod restituimus, metro clamante. Vertimus: „*Dic mihi, quomodo fingas mente tua generationem* (Filii Dei) *longe remotam a tua cognoscendi facultate. Montem* (frumenti) *sane cogitas, in medio positum, — sumsisti tibi* (ad verba: *descendisti*) *enumerare.*“ *P. Benedictus* non intellexit stropham.

Str. 5. abundat cum praecedente synaereseos exemplis. v. 5. 6. eum turbare possint, qui Syrorum versus legere non consuevit. Legas ultima illius verba: *rabo d' dlo* et primam hujus vocem ܫܡ, nisi etiam, quod nobis placet, sic scribere velis. Vertimus: „*Ingens est hiatus idemque immensus inter te et Filium in regione perscrutationis*“ h. e. in terra, ubi tu eum perscrutari conaris.

ܡܒܘܚܐ ܕܥܠܡܐ.
ܕܐܝܟ ܟܠܐ ܙܥܘܪ.
ܒܥܡܩܐ ܕܝ ܩܠܐ.
ܣܟܝܠܐ ܕܥܒܕ ܢܚܐ.
ܥܩܒ ܒܟܠ ܙܥܘܪ ✣

3. ܢܥܒܕ ܠܐ ܢܗܘܐ.
ܘܢܫܬܟܚ ܐܢ ܟܠ ܡܕܡ.
ܢܫܬܥܐ ܙܟܝܐ.
ܒܬܡܐ ܐܝ ܒܥܡܩܐ
ܘܠܐ ܒܥܐ ܢܒܠ.
ܙܕܩܐ ܐܚܪܢܐ ܥܠܡܐ.
ܙܟܝ ܟܠ ܫܒܚ ✣

4. ܐܠܗ ܟܠ ܐܡܪ.
ܙܟܝ ܥܠ ܟܠ ܙܥܘܪ.

vit prudens Divinitatem tuam tacitus silentio venerari, majestatem tuam tacitus admirari didicit doctus, et sapiens sanctis sermonibus gloriam regni tui parvulis narrare.“ Caeterum v. 2. 4. 5. 6. synaereseos exempla habes; pronuntia: *Lalohuthoch — rabuthoch — Hhachimo — Schabronachres.*

Str. 3, 1. 2. „Nostrae animae ne obliti scrutemur Deum nostrum.“ *Synaeresin* observa in v. 2. et 4. atque pronuntia: *Bal°han* et *Vanchil°ph.* Versus 6. est ὑπέρμετρος (cf. *Bardes.* p. 41.) et *Dolath* primae vocis ab ultima versus praecedentis adsciscitur, ita ut syllaba pereat et pronuncietur: *Neda d'-Chmo's* et rel.

Str. 4. in editione Rom. turbata est, librariorum Syrorum profecto, fortasse editorum quoque incuriâ. Metrum enim ex-

HYMNVS VNDECIMVS.

(ex ἑπταστίχοις.)

NE HOMO SCRVTETVR ARCANA NATVRAE DIVINAE!

Hymnus 15. *adv. Scrutatores* Opp. *S. Ephr.* T. III. p. 30 sq.

---

1. ܐܒܕܐ ܕܢ ܐܢܫܐ ܘܣ.
ܬܒܥܐ ܥܠ ܐܠܗܘܬܐ.
ܐܒܥ ܡܫܟܚܐ ܘܣ.
ܬܗܘܐ ܒܐܪܥܐ.
ܘܐܒܕܐ ܠܟܠ ܕܒܥܐ ܘܣ.
ܬܫܟܚ ܘܣ ܫܒܥܐ.
ܕܡܫܟܚ ܟܠ ܡܠܟܐ ❖

2. ܥܠ ܡܐ ܐܢܫ ܢܫܐܠ.
ܡܢ ܠܐ ܡܠܟ ܢܫܐܠ.

Str. 1. v. 2. pronuntia: *Nene-b d'noschutho.* cf. *Bardes.* l. l. Plurima in hoc et seq. hymno synaereseos exempla. — v. 4. *P. Bened.* falso puncta conj. Etbpe. posuit, rectius vertit: *legem meditetur mortalis*, melius tamen: *quae ipsi mandata sunt*, quae ergo meditari et scrutari ipsius est et jure potest. — v. 5. pronuntia: *Vaino thub dhhtojhau.* — v. 6. restituimus e conjectura voc. ܘܣ.

Str. 2. *P. Bened.*: „No-

14. ܐܢ ܠܐ ܡܠܝܢ ܗܘ ܒܦܘܡܐ.
ܘܠܐ ܒܠܒܐ ܣܒܪ ܠܗ.
ܠܐ ܫܡܥ ܐܘܕܢ ܕܫܡܥ.
ܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܥܝܢ ܢܚܙܐ.
ܢܬܟܢܫ ܟܠܗܘܢ ܒܚܕܐ.
ܘܢܬܒܠܒܠ ܐܝܟ ܚܘܛܐ.

15. ܐܦ ܗܟܢܐ ܠܐ ܫܠܡ ܗܘ ܒܥܠܡܐ.
ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܡܫܬܟܚ ܒܚܠܡܐ.
ܠܐ ܡܫܟܚ ܟܠ ܡܕܡ.
ܚܕ ܒܪܐ ܡܢ ܐܠܦ.
ܘܐܦ ܠܐ ܟܠ ܚܕ ܡܢ ܐܠܦ.
ܡܢ ܗܘ ܕܢܫܟܚ ܠܗ ܘܠܐ ܢܬܒܠܒܠ ❊

Str. 14. Ne verba quidem, quibus mens humana utitur ad res depiugendas (*colores vocales s. logicos* ܩܠܝ ܕܣܒܪܐ vocat Ephraemus), etiam si omnium hominum mentes cooperentur, congruent Filio, quibus exhibeamus effigiem ejus iis qui cognoscere cupiunt, ut intelligamus, qualis sit. cf. str. 8. et 4.

Str. 15, 5. 6. cf. Matth. 11, 27. Luc. 10, 22.

ܟܝܗܢ ܕܡܟܣܐ
ܥܝܢܐ ܘܠܒܐ
ܕܫܦܝܪ ܟܠ ܡܚܙܝܐ ✣

12. ܐܝ ܡܢ ܥܢܘܬܐ.
ܕܚܙܐ ܡܘܫܐ.
ܟܐ ܕܐܬܚܙܝ ܟܐܠܐ.
ܒܕܐ ܡܕܡܐ.
ܕܐܝܟ ܟܬܒܘܗܝ.
ܘܐܬܟ ܟܬܒ ✣

13. ܐܠܗܐ ܕܒܘܗ ܐܬܟܠܐ.
ܥܝܢܐ ܕܐܡܬܐ.
ܠܐ ܕܡܝܐ ܟܝܗܢ.
ܘܐܝܟ ܕܐܬܚܙܝ ܒܫܡܫܐ.
ܟܐ ܟܐ ܐܝ ܐܠܐ.
ܐܬܟܝܢ ܕܐܬܟܗܝ ✣

poterunt ab oculo aut mente hominis, quia remotissimus est filius Dei ab utraque percipiendi facultate.

Str. 12 — 13, 3. *P. Benedictus:* Etenim „si vultus effoeti senis levi coelestis vultus irradiatione illuminatus, pictorum artem elusit, naturae ingenitae omnium plane oculorum aspectum fugientis imaginem quis dabit?“

Str. 13, 4 — 6. „Ille vero (Moses), qui perhibetur vidisse eam (naturam essentiae divinae s. aeternae v. 2.), neutiquam eam vidit, sed speciem, quam illa induerat“ (Ex. 33, 18 sqq.). — Caeterum in tribus versibus (1. 4. 6.) hujus strophae observes synaeresin et legas: *Manud' n'zur — Vaino-d' chthib — Schimo dethataph.*

ܗܘ ܐܝ ܕܡܘܬܐ.
ܠܐ ܡܫܟܚ ܟܠ ܚܕ.
ܘܬܥܐ ܒܟܠ ܦܓܪ.
ܡܢ ܕܒܥܐ ܕܡܗܝܡ ❊

ܐܬܐ ܡܢ ܒܪ ܐܢܫ. 10.
ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܐܢܫ.
ܘܡܫܟܚ ܠܟ ܟܠ ܙܝܢ.
ܠܐ ܒܥܐ ܡܕܡ ܕܢܣܒ.
ܠܐ ܒܥܐ ܐܢܫ.
ܐܠܐ ܒܥܐ ܢܫܡܐ ❊

ܐܠܘ ܡܫܐ ܕܐܢܫ ܐܝܬ ܒܗ. 11.
ܕܠܐ ܡܢ ܣܓܝ ܡܨܝܪ.
ܕܢܚܙܐ ܘܢܣܒ ܐܢܫ.

quentissima cf. *Bardes.* p. 39. sq. — v. 3 — 6. vertimus: „*ita etiam cogitationes non assequuntur Filium, scopum, quem petunt* (*ad quem mittunt* sc. tela ܒܪ cf. hymn. 1, str. 1. 3. XVIII, 3.) *e mente subtili.*“

Str. 10, 4 — 6. „Non pares fuerunt ei (luci ex ore Mosis fulguranti) pingendae, caetera assueti hominum vultus et vestium colores penicillo describere.“

Str. 11. Construe: ܐܠܘ ܡܫܐ ܕܐܢܫ ܐܝܬ ܒܗ ܠܐ ܐܢܫ ܕܢܚܙܐ ܒܨܒܝܢ ܕܒܪ ܐܢܫ Si Mosis, hominis, splendorem nemo pictorum ferre et depingere potuit, multo minus coelestes *Filii Dei* (ad ܕܒܪ ܐܢܫ supple ܐܝܬ) colores concipi

7. ܐܠ ܕܒ ܚܫܟܦܬܐ.
ܠ ܚܙܐ ܗܘ ܗܘ ܐ.
ܚܕ ܚܟܡܬ ܚܩܪ.
ܙܕ ܟܬܒ ܡܕܥ.
ܕܐ ܚܫܒ ܚܫܒ.
ܚܟܡ ܟܠ ܕܪ ÷

8. ܐܡܪ ܕܚܫ ܒ.
ܚܫ ܡܢ ܙܕ.
ܡܐ ܟܠ ܡܕ ܚܫ.
ܚܫ ܟܠ ܕܪ.
ܡܫ ܕܒ ܐ.
ܠ ܐܕܚ ܐܡܪ ÷

9. ܐܡܪ ܕܚܫ ܒ.
ܠ ܙܕ ܐ.

Str. 7. v. 5. 6. Spiritus immundus (ܗܘ ܗܘ ܐ), quippe cujus naturam non assequi valet hominum ars et sagacitas, redarguit Scrutatorum arrogantiam, qui Spiritus S. naturam penetrare et explicare sibi sumunt.

Str. 8. *P. Bened.*: „Uti enim animus omnes pictorum conatus sua subtilitate praevertit; sic omnem intelligendi facultatem supervolat cum infinito etiam excessu (ad verba: super unum in centum h. e. quantum maxime fieri potest) Divinitas, quamobrem nullus intellectus hactenus deprehendit, qualis ipsa sit.“ ܐܡܪ ? scil. ܐ. — v. 2. ܙܕ est διασυλλάβως pronuntiandum, sicut 10, 1.

Str. 9. v. 3. ܐ ܐܡܪ διασυλλάβως pronuntia: *Hochan° ph*, quae synaeresis est fre-

ܟܠܗ ܡܢ ܙܝܢ.
ܟܠܟܝ ܕܠ ܙܝܢ.
ܩܕܡܝ ܕܡܟܬܒ ❊

5. ܡܕܝ ܙܕܩ ܕܝܢ.
ܠܐ ܙܕܩ ܐܚܪ.
ܡܕܝ ܙܕܩ ܕܡܕ.
ܠܐ ܙܕܩ ܡܠ.
ܕܠ ܢܩܒܠ ܡܟܡ.
ܫܢܐ ܙܝܢ ܟܝ ❊

6. ܕܐܬܝ ܙܝܢ ܟܕ.
ܠ ܙܝܢ ܟ ܙܐܕ.
ܡܕܝ ܕܟܕ ܠܐ.
ܠܐ ܕܟܕ ܙܐ.
ܫܢܐ ܕܡܕ.
ܠܐ ܢܩܒܠ ܡܟ ❊

cibus suis s. verbis assequi possunt.) — v. 3. ܕܡܡܕ διαυλλάβως pronuntiandum est cf. *Bardes.* p. 39 sq.

Str. 5. v. 5. 6. „Quia haecce omnino non cadunt sub penicillum (*Syr.* picturam)."

St. 6. *P. Benedict.* bene: „Divinae scripturae, quae Filium genitum docent, conceptionis tempus non produnt; et ubi Patrem generantem indicarunt, generationis reticuere modum, quoniam ejusmodi arcana labore prorsus inutili quaeruntur."

ܕܢܗܘ ܕܐܬܟܠ ܒܗ.
ܘܐܦ ܚܫܝܒ
ܗܘ ܕܐܬܚܙܐ ܒܗ.
ܘܡܢ ܕܐܦ ܒܫܡܗ ✣

3. ܟܝܢܘܬܗ ܕܗܘ ܓܠܝ.
ܕܒܟܠ ܐܬܪ ܐܦ ܐܬܟܣܝ.
ܓܠܝ ܐܦ ܟܝ ܐܬܚܙܐ ܐܦ.
ܕܗܘ ܒܪ ܐܠܗܐ ܐܦ.
ܢܫܬܟܚ ܒܟܠ ܡܕܡ ܒܥܠܡ.
ܐܦ ܐܢܫ ܠܐ ܢܕܥ ✣

4. ܐܠ ܒܪ ܒܝܫܐ.
ܕܡܫܬܟܚ ܒܪܘܚܐ.
ܒܗ ܘܐܦ ܚܫܒ ܒܫܘܒܚܐ.

quam delineavit nobis Spiritus per Ioannem, et qua obsignatum est cor nostrum et rel.

Str. 3. „Natura ejus (Dei Verbi = Filii Dei v. str. 4, 5. str. 6. et sqq.) cum latet tum patet, etsi omnino (per se spectata) quam maxime latet.“

v. 5. 6. *P. Bened.*: „Sed nec nobis fas est contingere, quod divinus spiritus intactum reliquit, aut non tenere, quod idem nobis tenendum tradidit.“ Neque vero per genus licet subjectum verbi ܚܫܒ cogitare ܐܢܫ, sed ܐܠܗܐ per quem Spiritus S. Filium Dei descripsit.

Str. 4. *P. Bened.*: „Caeterum si pictori operosum est levis aurae flatum coloribus imitari, nae ille insanit, qui jactat, se penicillo posse describere Unigenitum, quem nec verbis explicare potuit“ (rectius: quem ne ora quidem vo-

HYMNVS DECIMVS.

(ex ἑξαστίχοις.)

DE FILIO DEI INCOMPREHENSO. *)

Hymnus 33. *adversus Scrutatores* Opp. *S. Ephr.* T. III. p. 59 sq. — in nostrum sermonem conversus in *diss. de cantu Syr.* promtuar. hist. eccles. c. p. 97 — 100.

1.

ܐܝܟ ܕܡܬܒܥ ܒܪ ܐܢܫ
ܘܒܥܐ ܠܡܫܟܚ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܬܝ
ܘܢܚܙܐ ܠܟ ܡܢ ܟܠ ܓܒܐ
ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ ܠܐ ܒܥܝܢ
ܘܠܐ ܡܬܦܣ ܒܐܕܢ
ܐܠܐ ܒܪܘܚ ܡܫܬܟܚ ∴

2.

ܐ ܕܡܬܒܥ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒ
ܘܢܣܒ ܠܟ ܒܪ ܕܡܘܬ

*) Cf. hymn. 17.

Str. 1. *P. Benedictus* sensum bene expressit περιφράζων: „*Ad veritatem loquebatur Ioannes, quum te diligenter contemplatus, tuam nobis imaginem depinxit, affirmans, te esse Deum Verbum, a nostris proinde sensibus longe remotum;* satagebat nimirum, *ut* quam ipse ex archetypo expresserat, *effigiem tuam, suae quisque menti imprimeret.*“

Str. 2. v. 3.: „O imago,

ܒܟ ܐܡܪ ܗܘ ܕܥܒܕ.

ܟܕ ܡܬ ܠܗ ܒܪܬܗ ✣

10. ܐܢܬ ܗܘ ܕܥܒܕ.

ܒܥܐ ܐܢܐ ܕܢܫܟܚ.

ܘܐܬܝ ܥܡܝ ܘܢܚܕܐ.

ܠܐ ܒܢ ܐܢܫܐ.

ܗܫܟܚܬ ܒܐܝܢ ✣

11. ܐܢܬ ܗܘ ܕܥܒܕ.

ܒܥܐ ܠܐ ܐܚܝܕ.

ܐܢܐ ܕܐܫܬܒܚ.

ܐܝܟ ܟܝ ܐܬܝ ✣

hibeatur Gen. 2, 21 sqq., conjuge mortuo, ipsi uxori costa exscissa dicitur. — Male, ut nobis videtur.

Str. 10. v. 3 — 5. *P. Benedictus:* „Qualis taurus jugalis a jugo dimissus a socio disjungitur. Tua, quaeso, caritas mutui inter eos amoris redintegret nexum!“

ﻡﻦ ﻢﻫﺪﺍ ﺃﻣﺍ.
ﺃﺒﻘﺻ ﻭﺃﺴﺘﻘﺻ.
ﻡﺭ ﻡﺬﺑ ﺘﺄﺠﺤ ⁘

7. ﻤﻫﺪﺍ ﻣﻥ ﺃﺤﺘﺍ.
ﺤﺪﻳ ﺤﻣ ﻩﺬﻫ ﺤﻣ.
ﻩﻬﺤﻫ ﻢﻜﺒﺘﻫ.
ﺘﻘﺍ ﻩﺴﻫﺘﻟ.
ﺃﺘﺍ ﻡﺬﺑ ﺬﺍ ﺃﻢ ⁘

8. ﻤﻫﺪﺍ ﻣﻥ ﺤﻣ ﺃﺪﺍ.
ﻩﺬﻫ ﻡﻦ ﺃﺒﻘﺻ.
ﻩﺴﻫ ﻩﺪﺒﺪﺍ.
ﻩﺄﺤ ﺘﺤﻜﺄﺍ.
ﻡﺭ ﻡﺬﺑ ﺘﻫﻜﻢ ⁘

9. ﻤﻫﺪﺍ ﻣﻥ ﺤﻣ ﻩﺬﻫ ﺤﻣ.
ﺘﺪﺍ ﻡﻦ ﺃﺘﻗﻣ.
ﻩﺄﺘﻳﺪﺍ ﻜﻜﺍ.

Str. 8. „Hic est dies, quo frater separatur a fratribus suis et imminuitur numerus et imminuntur digiti. — Per te, Domine, restituantur!“ *P. Benedictus* non bene: „Quove die mors fratrem a fratre dirimet, numerusque minuetur, atque digitorum compactio dehiscet, tuo, precor, munere fiat, ut rato tempore funestus coëat hiatus.“

Str. 9. v. 3. 4. Qnum uxor e costa mariti formata esse per-

3. ܗܵܐ ܕܝܵܡܵܐ ܕܲܥܒܲܪ ܠܵܐ.
ܘܲܦܪܝܩ ܠܲܩܝܵܡܵܗ ܠܲܚܬܵܡܵܗ.
ܡܲܫܟܲܚ ܒܲܪ ܡܝܬܵܐ.
ܘܲܚܙܵܐ ܕܠܵܐ ܢܲܚܙܵܐ.
ܢܲܫܒܘ ܚܲܒܠܵܟ ✣

4. ܗܵܐ ܕܝܵܡܵܐ ܕܲܥܒܲܪ ܗܵܐ.
ܟܲܦܝܵܐ ܥܲܠ ܒܲܢܵܬܵܐ.
ܡܲܫܟܲܚ ܙܲܒܢܵܐ.
ܒܲܢܵܬܵܐ ܥܲܒܕܲܢ ܟܲܠ.
ܢܲܚܢܵܢ ܚܲܕܘܼܬܵܐ ✣

5. ܗܵܐ ܚܲܕܘܼܬܵܐ.
ܕܝܵܡܵܐ ܕܲܥܒܲܪ ܟܲܣܝܵܐ.
ܕܝܵܡܵܐ ܕܲܥܒܲܪ ܫܲܟܝܼܚ ܟܲܠ.
ܕܝܵܡܵܐ ܕܲܥܒܲܪ ܫܲܟܝܼܚ ܟܲܠ.
ܢܲܫܒܘ ܟܲܣܐ ܘܲܡܘܼܬܵܐ ✣

6. ܕܝܵܡܵܐ ܕܲܥܒܲܪ ܙܲܥܝܼܪ.
ܗܵܠܵܐ ܡܲܘܼܬܵܐ.

Str. 3. Hic est dies, qui eludit fidem desponsatorum s. promissa eorum irrita reddit. *P. Benedictus:* „Iura dissolvit jugalia mors et pro thalamo ecce tumulum parat“

Str. 5. v. 5. ܢܲܫܒܘ 1. p. pl. lut.

HYMNVS NONVS.

(ejusdem metri.)

CARMEN EXEQVIALE IN FVNERE PATRISFAMILIAS. *)

Est carmen 35. sylloges l. et legitur p. 292 sq.

1.

ܡܗܘ ܐ ܕ ܐ ܗ ܐ ܐ ܐ

6. ܠܚܕܐ ܫܕܚܢ.
ܒܟܡܬܗ ܟܟܡܚܢ.
ܐܒܝ ܡܢܗܙܐ ܗܢܡܕܐ.
ܟܦܥܡ ܕܡܦܢ.
ܕܡܟܝ ܬܗܢܟ ❊

Str. 6. v. 5. „Ut tuo praesidio sustentemur," Deus, quaesumus.

3.

ܟܠ ܡܕܡ ܕܥܒܕ ܠܟ.
ܘܠܐ ܢܦܫ ܕܠܐ ܥܒܕܬ.
ܡܢ ܒܛܢ ܐܡܟ ܝܨܬ.
ܘܠܐ ܢܦܫ ܕܠܐ ܥܒܕܬ.
ܥܠ ܟܢ ܐܬܟܢܫ ❊

4.

ܒܝܘܡ ܗܘ ܕܐܬܟ.
ܡܫܬܒܚ ܐܢܐ ܠܟ.
ܡܠܟܐ ܕܟܠ ܡܠܟܐ.
ܕܒܪܟ ܐܢܬ ܠܥܠܡ.
ܥܡ ܥܒܕܝܟ ❊

5.

ܐܝ ܟܕ ܐܬܟ ܠܒܝܬ ܡܠܟܘܬܟ.
ܘܬܫܒܚ ܐܢܐ ܠܟ.
ܒܟ ܐܫܬܒܚ ܘܐܫܒܚ ܠܟ.
ܘܐܫܒܚ ܠܫܡܟ ܠܥܠܡ.
ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܝܐ ❊

Str. 3. Mundus te vocat, ut exeas e matris utero in vitam laboribus, inanibus saepe, fatigatam, sepulcrum vero etc. — Caeterum in hac stropha *Homoeoteleuti* exemplum habes; assonant versus, imo alternatim sibi respondent. cf. *Bardesan.* p. 42.

Str. 4. „Dies est, qui tumulo componit puerum juvenemque componit“ et rel.

Str. 5. v. 5. „*Laeteris in regno coelorum.*“ Hic versus ἔφυμνος *videtur* tantum a reliquis, qui preces ad Deum missas vel laudem ejus continent, recedere. Res enim ipsa loquitur, Deum innui, qui juventuti gaudia in suo regno concedat.

HYMNVS OCTAVVS.

(ejusdem metri.)

CARMEN EXEQVIALE IN FVNERE JVVENVM. *)

Est carmen 34. sylloges l. et legitur p. 292. nostro sermone expressum exstat in *diss. de cantu Syr.* l. c. p. 88 sq.

1.

ܡܐ ܕܚܕ ܒܪ ܐܢܫ.
ܡܐ ܕܟܠ ܝܘܡ ܒܪ ܐܢܫ.
ܒܙܒܢ ܕܐܬܐ ܘܐܙܠ.
ܕܠܐ ܢܬܚܫ ܒܗ ܐܢܫ.
ܐܦ ܗܘ ܕܡ ܠܡܘܬܐ ܀

2.

ܡܐ ܕܐܬܐ ܒܪ ܝܘܡ ܕܢ.
ܒܥܕܢ ܕܠܐ ܢܬܟܠ.
ܕܢܦܫ ܒܪ ܝܘܡ ܐܚܪ.
ܕܠܐ ܝܕܥ ܐܢܫ ܐܝ ܟܕ ܢܦܩ.
ܗܟܢܐ ܕܢܫ ܒܢܝ ܀

*) Ita etiam *P. Benedictus* in margine habet. Str. 1. v. 1 sqq.: „Omnibus quidem mortalibus aequalis imminet e vita exitus, acerbus tamen et gravis etc.

6. ܡܘܬܐ ܥܠ ܥܠܬ ܒܗ ܘܢܨܒ ܠܗ ܒܝܬܗ ܘܒܩܒܪܐ ܒܒܝܬ ܚܕܬܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܥܕ ܕܢܢܗܪ ܝܘܡ ܩܝܡܬܗ ✣ ܒܥܝ ܡܪܝ ܕܬܗܦܟ ܠܗ ܠܚܝܐ ܚܕܬܐ

7. ܐܦ ܗܟܢܐ ܒܥܝ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܠܟ ܡܪܝ ܕܒܪ ܐܢܫ ܐܢܐ ܗܘ ܕܢܫܬܒܩ ܠܟ ܡܢ ܒܝܬ ܩܒܪܐ ✣ ܘܢܗܦܟ ܠܟ ܠܚܝܐ ܚܕܬܐ

Str. 6. „Mors ingressa rapuit eam et extulit ejus domo et in sepulcro, (novo) domicilio, eam posuit, donec illucescet dies resurrectionis ejus.“

Str. 7. *P. Benedictus:* „Sic animus e corpore excessit, corpus in cineres abibit, utrumque te jubente fit:“ — tu, Domine, eam in novam vitam revoca.

3. ܢܗܦܐ ܘܐ ܘܚܟܗ.
ܚܕܐ ܚܕܘ.
ܘܗܘ ܟܠ ܐܫܬܘ.
ܢܗ ܘܘܘܢ.
ܢܕܗܘܬܘ ܚܕܐ ✣

4. ܚܦܟ ܢܟܝ ܚܘܐ.
ܚܢܬܗ ܐܟܘܕ.
ܦܟ ܚܘܐ ܐܕ.
ܟܘܗ ܝܚܝ.
ܗܦܚܐ ܟܝܦܟ ✣

5. ܘܗܦܠ ܟܕܐ.
ܘܬܐ ܘܠ ܝܝ.
ܚܐܒܠ ܒܝ.
ܘܘܐ ܝܢܐ.
ܢܦܬܘ ܢܦܒܟ ✣

tota jacet, squalido turpis situ. Tu, Domine, offusas tenebras dissipa et perturbatum rerum ordinem repone.“ Sensum saltem assecutus est.

Str. 4. a cujus sensu mirum quantum aberravit *P. Benedictus*, ita explicanda est: „Die ejus natali mors (eam corripuit). — In vita ejus afflictatio (fuit s. afflictata fuit), dies mortis ejus luctum attulit coetui sociarum ejus. — Laus sit ei, qui eam abstulit!“

HYMNVS SEPTIMVS

(ejusdem metri.)

CARMEN EXEQVIALE IN FVNERE MVLIERIS. *)

Est carmen 32. sylloges l. et exstat p. 289.

---

1. ܐܰܢ̈ܬ̈ܳ ܡ̈ܳ̈ ܚ̈ܰ̈ ܚ̈ܰ̈ ܬ̈ܰ̈.
ܡ̈ܰ̈ ܐ̈ܰ̈ ܬ̈ܰ̈ ܡ̈ ܐ̈ ܬ̈ ܐ̈ ܐ̈ ܐ̈ ܐ̈.
ܐ̈ ܐ̈ ܡ̈ ܚ̈ ܐ̈ ܐ̈ ܐ̈.
ܐ̈ ܐ̈ ܡ̈ ܚ̈ ܐ̈ ܐ̈.
ܐ̈ ܐ̈ ܐ̈ ܐ̈ ܐ̈ ✧

2. ܐ̈ ܐ̈ ܐ̈ ܐ̈ ܐ̈ ܐ̈.
ܐ̈ ܐ̈ ܐ̈ ܐ̈ ✧
ܐ̈ ܐ̈ ✧
ܐ̈ ✧
ܐ̈ ✧

*) *P. Benedictus* in margine scripsit: *in funere mulierum*, quae rubrica argumento congruit.

Str. 1. v. 5.: „Tu, Domine, consolare me.“ Forma imperat. Pa. c. suff. 1. pers. quando Olaph accedente suffixo non perit, = ܒ̈ ܐ̈ ܐ̈ ܐ̈ Matth. 15, 25. Pronuncia: *Bajajain'*.

Str. 2. *P. Bened.*: „Heram hic dies expulit, domus idcirco

8. ܗܘ ܕܠܐ ܚܕܘ ܙܒܢ̈ܐ.
ܘܠܟ ܟܬܘܒ ܥܕܢ̈ܐ.
ܬܠܬ ܫܢ̈ܝ ܚܫܘܟ.
ܚܕ ܡܢ ܬܠܬ ܡܐ̈ܐ ܫܢ̈ܝ.
ܟܕ ܐܬ ܙܒܢ̈ܐ ܫܚܘܪ ✣

Str. 8. *P. Bened.*: „Deliciarum contemtorem et incertis otii osorem tuo exceptum triclinio, tuâ item luce frui cum Iustis tui amantibus decernes (pot. decernas, precamur).“ — Ἔφυμνος in fine carminis consuetum modum excedit et tribus versibus constat, cujus anomaliae, alibi etiam observatae, musices cantusque periti rationem, e rei natura facile repetent. cf. *Bardes.* p. 35 sqq. et *dissert. de cantu Syr.* l. l. p. 85 sq. cll. p. 83.

ܘܒܡܪ ܟܦܢܚܐ.
ܙܗܝܪ ܥܠ ܐܝܢܐ ✧

5. ܒܚܝܢ ܐܢ ܐܠܗܐ.
ܫܦܝܐ ܠܟ ܐܡܬܐ.
ܘܬܫܦܐ ܐܚܫܢܐ.
ܒܫܦܝܪ ܒܟܐ ܐܢ.
ܗܘ ܥܡ ܡܫܝܚܐ ✧

6. ܒܬܡܐ ܐܢ ܒܥܐ.
ܡܟܬ ܫܦܟܝܢ.
ܘܬܡܐ ܐܢ ܟܦܥܠ.
ܡܫܝܚܐ ܒܐ
ܢܥܠ ܠܐ ܡܙܐ ✧

7. ܒܙܟܐ ܐܢ ܙܝܢ.
ܟܫܦܙܐ ܒܙܝܪܢ.
ܐܢ ܐܢ ܟܫ.
ܫܡܥ ܒܬܐ ܫܦܒܐ.
ܫܟܝܢܐ ܥܠ ܚܢܐ ✧

fungi ministeriis tuumque Corpus tuumque Sanguinem, gregi tuo porrigere, ipsum ad communem cum tuis agnis pastum vocari, quaeso, jubeto.“

Str. 5. v. 3. 4. „Et in cujus amore (erga fratres simul) caritas in peregrinos flagravit.“ —

Str. 6. v. 5. „Audiat vocem tubae (resurrectionis).“

Str. 7. v. 3 — 5. „Et cujus cor illustratum est effatis Spiritus S., eum junge illustribus tuis.“

ܟܝ ܐܦ ܗܘ ܕܐܬܐ ܕܡܪܝ.
ܘܠܐ ܕܚܫ ܒܗ ܒܥܠ.
ܒܫܘܬܦܘܬܗ ܕܥܡ ܒܢܝ ܐܢܫ ✣

2. ܐܬܝ ܒܟܝܢ ܡܢ.
ܘܢܚ ܚܫܐ ܡܢ.
ܗܘ ܐܡܪ ܠܗ.
ܡܐ ܥܒܕ ܠܟ ܐܠܗܐ.
ܕܫܒܘܩ ܠܟ ✣

3. ܟܝ ܥܝܢܝ ܕܥܡ ܒܗ ܐܢ.
ܚܙܘ ܐܦ ܐܢ.
ܘܢܛܠ ܠܟ ܠܒܐ.
ܘܐܬܚܫܫ ܟܠ ܫܘܬܦ ܐܢ.
ܕܫܒܘܩ ✣

4. ܐܝ ܗܢܘ ܕܐܬܝ ܐܢ.
ܕܫܪܝ ܒܩܕܫ ܠܟ.
ܘܢܬܟܢ ✣

mus in decessu (ejus), *ut misereatur ejus dux ejus!*

Str. 2. v. 1. 2. ad verba: *Ordinavit publica sua et casta fecit occulta sua* h. e. publice juste et temperate egit atque in occulto castus fuit.

Str. 3. „Oculi ejus, qui (quum viveret) excubuerunt in statione coram te et inter preces lacrymas profuderunt atque supplicarunt propter peccata ejus, — conspiciant gratiam Tuam.“

Str. 4. *P. Bened.*: „Quem jussisti in sanctuario tuo sacris

B) *E genere odarum* h. e. carminum in strophas divisorum.*)

HYMNVS SEXTVS.

(e πενταστίχοις.)

CARMEN EXEQVIALE IN FVNERE DIACONI.**)

Est carmen 13. e *carminibus* 85 *exequialibus*, quae excusa leguntur in *Ephr. Opp. T. III. p.* 225—359., quorum inscriptionem ܡܐܡܪ̈ܐ ܥܠ ܡ̈ܝܬ̈ܐ (*carmina super defunctis*) P. Benedictus reddidit: *Necrosima* seu *Funebres Canones.* Quintus quisque versus stropharum hujus carminis est ἔφυμνος ideoque a typotheta separatim positus. De ratione carminum hujus modi canendorum egimus in *Bardes.* p. 35 sq. et in *diss. de cantu in eccles. Syr.* l. l. p. 83 sqq. ubi (p. 86. et 87.) etiam hoc carmen vernaculâ l. redditum exhibetur.

---

1. ܡܐ ܐܢܫ ܕܝܠܗ.

ܡܢ ܕܚܫܟ ܐܢܫ.

*) *Bardes.* p. 45.

**) *P. Benedictus* in margine posuit: „*In funere Diaconorum*“ profecto e rubricâ in cod. ms. repertâ, quam praeter totum argumentum probat str. 4, 2. ubi defunctus designatur ܡܫܡܫܢܐ (ܡ̈ܫܡ̈ܫ̈ܢ̈ܐ est διάκονος).

Str. 1. *membrum nostrum*, socius, frater. v. 4. 5. *ore-*

ܟܐܕ ܕܠܐ ܡܫܟܚ ✣
ܘܐܝܟ ܒܥܠ ܚܘܒܗ ✣ 120.
ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ✣
ܗܘ ܐܦ ܒܥܐ ✣

v. 118 — 121. *P. Benedictus:* „Eho, Domine, vas tuo munere plenum exundat; vile est, hoc idem fatetur; gratiae tuae fluxum siste, precor" — *ad verba:* siste gratiâ tuâ fluxum doni tui.

ܟܬܒ ܐܢܐ ܒܢܝ ܥܡܝ ❊
ܠܐ ܐܬܝ ܠܟ ❊
ܐܠܐ ܐܢ ܐܫܬܡܥ ❊
ܐܝܟ ܕܒܢܝܬ ❊
ܒܢܝܬ ܐܢ ܐܝܟ ❊ 105.
ܒܝܬ ܐܠܗܐ ❊
ܐܦ ܐܢ ❊
ܕܐ ܐܢ ❊
ܫܪܝ ❊
ܫܪܝ ❊ 110.
ܐܝܟ ❊
ܐܝܟ ❊
ܐܝܟ ❊
ܐܝܟ ❊ 115.
ܐܝܟ ❊
ܐܝܟ ❊

cui adnexi sunt, sed ad totum, quod hoc hymno finitur, *opus adversus haereses*, 56 hymnis constans. „Ne, Domine, spernantur opera pastoris a Te vocati!“ et rel.

v. 105—107. „Construxi, quantum potui, caulas, carmina nempe, (quae tueantur contra haereticorum luporum fraudes) ovibus gregis tui.“

v. 117.: „Et otium simplicium“ i. e. ascetarum.

ܕܒܝܬ ܐܒܗܬܢ ܩܕܝܫܐ ܀
ܘܐܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܀
ܘܐܚܘܗܝ ܕܒܝܬ ܐܒܐ ܀
ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܀ 85.
ܕܐܦ ܐܢܐ ܒܪ ܐܢܫܐ ܀
ܕܐܬܝ ܒܥܐ ܠܡܫܡܥ ܀
ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܐܡܪ ܀
ܕܐܝܟ ܐܢܐ ܐܬܝ ܀
ܘܐܬ ܐܢܬ ܐܬܝ ܀
ܘܐܢܬ ܐܡܪ ܀ 90.
ܕܐܝܟ ܐܢܐ ܐܬܝ ܀
ܘܐܢܬ ܐܡܪ ܀
ܕܐܝܟ ܐܢܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܀
ܘܐܢܬ ܐܡܪ ܀
ܕܐܝܟ ܐܢܐ ܐܬܝ ܀ 95.
ܘܐܢܬ ܐܡܪ ܀
ܕܐܝܟ ܐܢܐ ܒܪ ܐܢܫܐ ܀
ܘܐܢܬ ܐܡܪ ܀
ܕܐܝܟ ܐܢܐ ܐܬܝ ܀
ܘܐܢܬ ܐܡܪ ܀ 100.

v. 95. 96. cf. l. c. *Bardes.* p. 22 sq. et 54 sq., ubi exposuimus, Bardesanem in privatis electorum conventibus *γνῶσιν* suam explicuisse et scriptis hymnisque occultis commendasse.

v. 97 — 99. *P. Benedict.*: „Gemina duntaxat testamenta Regis Regisque Filii tua recondit arca.“

v. 100 — 121. Non solum pertinent ad hunc hymnum

ܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܥܠ ܡܕܡ ܕܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫܐ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܥܠ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܥܠ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܐܝܟ ܕ

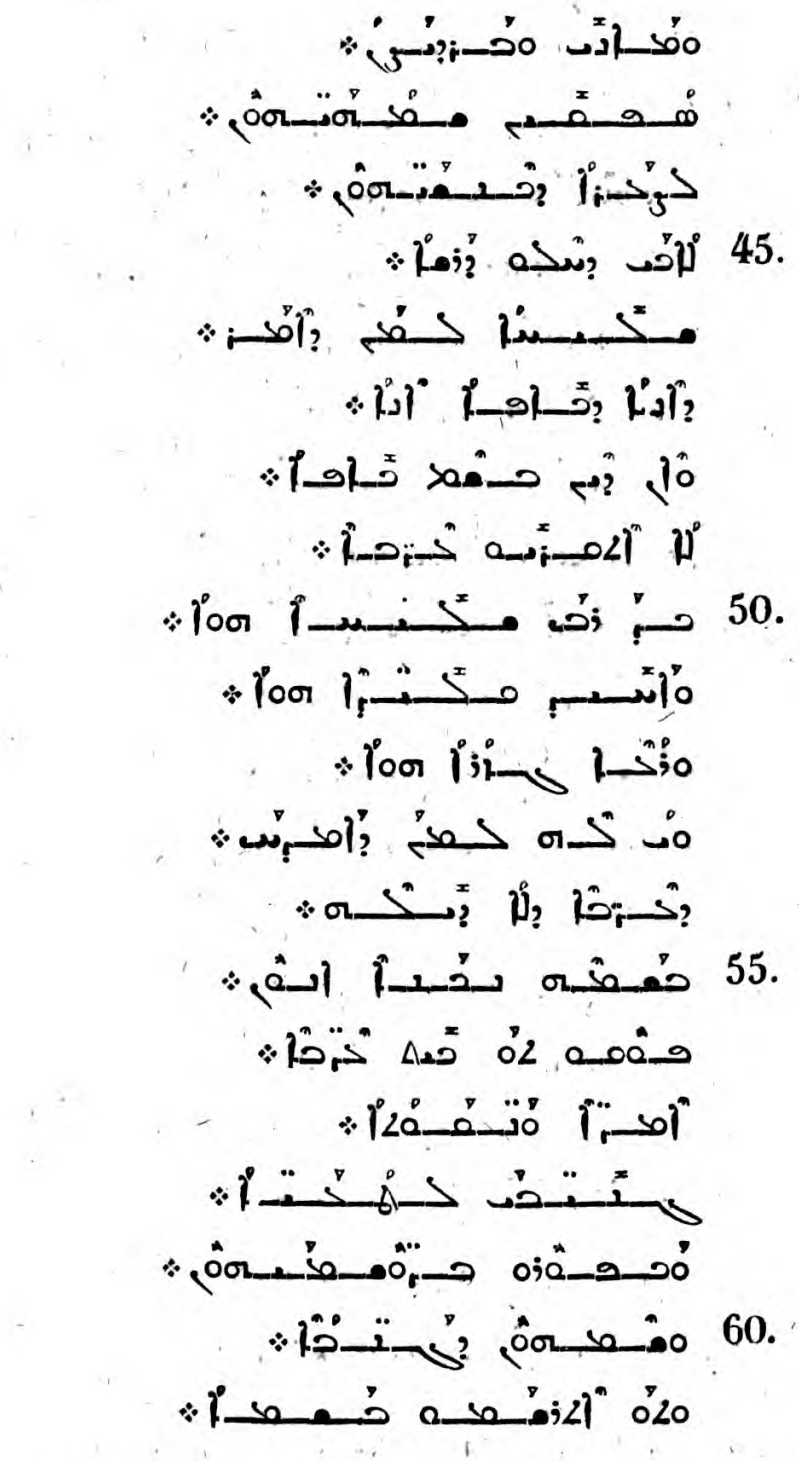

v. 45—47. *P. Benedict.*: „Adeone, nec Apostoli reveriti sunt sententiam damnantis dicentes: „Ego sum Cephae.“ (1 Cor. 1, 12.)

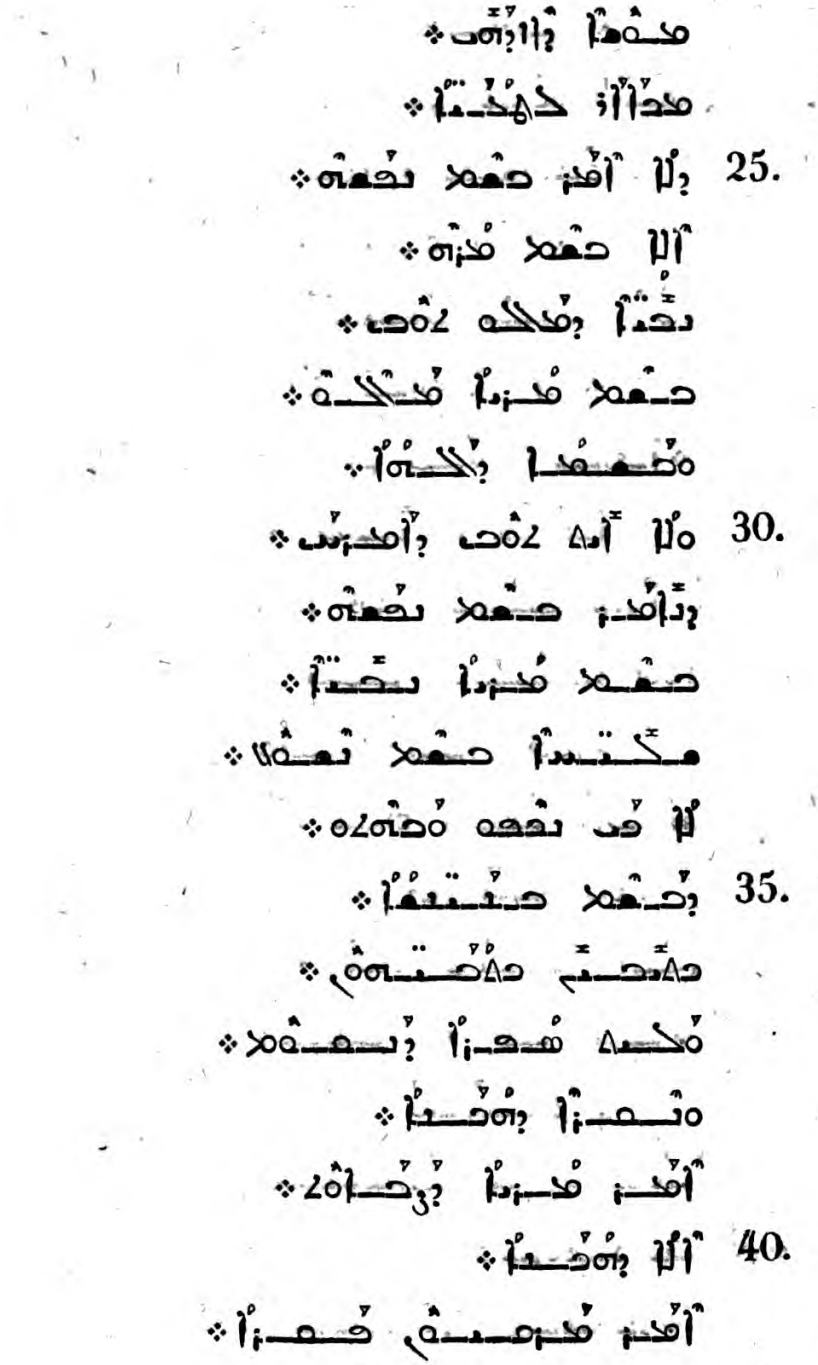

v. 23. Moses, qui coruscabat, quum e Sinai monte descenderet vid. Exod. 34, 29 — 35.

v. 37.: „Nec est (coetibus eorum) scriba s. lector, qui surgat et legat sic: *Dicit Dominus Zebaoth* — sed sic: *Dicit Marcion furiosus*“ et rel.

ܚܘܐ ܕܡܢ ܫܡܐ ܩܕܝܫܐ ❊
ܐܬܩܪܝ ܥܠ ܫܡܗ ❊
ܠܐ ܡܬܩܪܒ ܒܗ ❊
ܡܢ ܟܠ ܓܒܪ ❊
10. ܕܡܫܬܡܫ ܒܗ ܒܥܠ ❊
ܐܝܟ ܕܡܫܬܡܫ ❊
ܒܐܬ ܒܝܬ ❊
ܫܡܗ ܬܦܩ ❊
ܕܐ ܐܢ ❊
15. ܐܝܟ ܡܛܠ ❊
ܒܟ ܐܢ ❊
ܒܝܬ ❊
ܕܡܫܬܡܫ ❊
ܐ ❊
ܒܟܢ ❊
20. ܐܢ ❊
ܕܡܫܬܡܫ ❊
ܕ ❊

v. 6 — 9. „Infami nota furum signati sunt, quum nomine servatoris nostri insignitur grex ejus.“

v. 12 — 16. „Mani et Bardaison incestarunt ecclesias clandestina moechorum arte et induxerunt nomina sua loco nominis illius augusti.“

v. 17. ܕܡܫܬܡܫ sc. ܫܡܗ

v. 22. ܠ ܕܡܫ h. e. discipuli Mosis. cf. v. 82.

II.

HYMNI METRO PENTASYLLABO COMPOSITI.

A) *e genere μονοκώλων*, h. e. carminum, quae uno tenore decurrunt, strophis non divisa.*)

HYMNVS QVINTVS.

Adversus haereticos Bardesanem, Marcionem et Manetem. **) Hymn. 56. *adv. haereses* T. II. p. 559 sq. — vernacula lingua redditus in promtuario histor. eccles. l. l. p. 101 — 106.

ܡܫܝܚܐ ܒܪ̈ܝܫ̈ܐ ✧
ܕܥܠܡ̈ܐ ܒܗ ܒܪ̈ܝ̈ܐ ✧
ܡܢ ܐܒ ܥܕ ܐܒ ✧
ܕܠܐ ܫܘܝܐ ✧
ܐܡܪ ܐܡܝܢ ✧ 5.

*) Largiantur viri metrici hoc nomen Syrorum poësi, donec forte propria iis nomina cognoverimus. Caeterum vid. *Bardes.* p. 45.

**) cf. h. XVIII.

II.

HYMNI
METRO PENTASYLLABO
COMPOSITI.

10.

omne testimonium desideramus. — v. 12. periit, rem reperies str. 7, 1 — 4.

Str. 10. v. 2. *et prodiit* sc. e sepulcro ܡܢ ܩܒܪܐ ܗܘ cf. Ioh, 11, 43. 44. et 38. in v. Syr. et t. graeco.

v. 3 sq. Qui antea, jam putrescens, foetuit, suavem recepit odorem vi| vocis Ejus, qui eum vocavit.

v. 5 — 7. non male *Bened.*: et „revixere Gentes in Lazaro adumbratae; et Gentilium quidem ad Dei cultum conversionem Lazarus nobis repraesentat.“ Ad verba: *et revixerunt Gentiles in Lazaro typo occulte viventes.*“ Mirati sumus, *hunc* Lazarum gentilium typum esse propositum. *Pauper* ille *Lazarus*, foris jacens, multo aptius possit *τοὺς ἔξω* repraesentare. Putamus, hujus Lazari, de quo parabola (Luc. 16, 19 sqq.) agit, lineamenta translata esse ad imaginem illius, qui esset typus Gentium, consummandam.

v. 8. ܡܝܬ = ܡܝܬܐ s. ܡܝܬ (nisi ita legendum est): „et *tanquam typus populi* (Israel cf. עם et עמים) mortuus est fur ille, qui se strangulavit et restim suam haereditate reliquit scribis, qui mercede eum conduxerant.“

ܐܢ ܦܓܪܐ ܚܝ ܒܠܚܘܕ ܢܦܫܐ ܕܡܬ ܠܗ ܡܢ ܚܝ ܕܠܐ ܡܝܬ ܐܝܟ ܕܢܦܫܐ ܕܠܐ ܡܝܬܐ ܡܬ ܠܗ ܡܢ ܚܝ ܕܡܝܬ ܐܝܟ ܕܢܦܫܐ ܕܡܝܬܐ

ܐܡܪ ܟܦܢܐ.
ܡܙܕܢܐ ܕܚܒܪ.
ܡܟܒܫܢܐ.
ܐܡܪ ܒܟܚܕܐ.
ܚܫܒܫܬܐ.
ܗܠܐ ܡܠܐ ܐܢܫ.
ܚܫܒܬܐ ܒܦܗܐ ✣

8. ܚܫܦܚܐ ܟܕܐ.
ܡܐ ܚܫܒܐ.
ܡܚܢܬ ܟܪ.
ܐܡܪ ܒܚܟܬܐ.
ܒܗܕܦ ܟܙܐ.
ܐܡܪ ܙܠܙܐ.
ܕܠܐ ܦܬܬܐ.
ܡܐ ܢܟܬܐ.
ܒܟܬܦ ܟܐܡܨ.

1, 17. — Fides est, unde omnes actiones vere bonae gignuntur, vera vita, vita justorum, promanat (cf. 9, 4 sqq.). Quae igitur actiones fide ponderatae justae deprehenduntur, eas Deus arbori veritatis suspendit, quam, velut novam arborem vitae, his in terris plantavit, cujus fructus non caduci.

Str. 8. Novam profert imaginem, quae depicta exhibet arcana salutis. *Corpus* nempe repraesentatur, velut mercator, inhians pecuniae, — quo excitetur *anima*, ut, velut nauta, colligat opes easque *fidei* committat, quae, *navis* quippe *vitae*, eas incolumes advectura est in portum regni coelorum.

6.

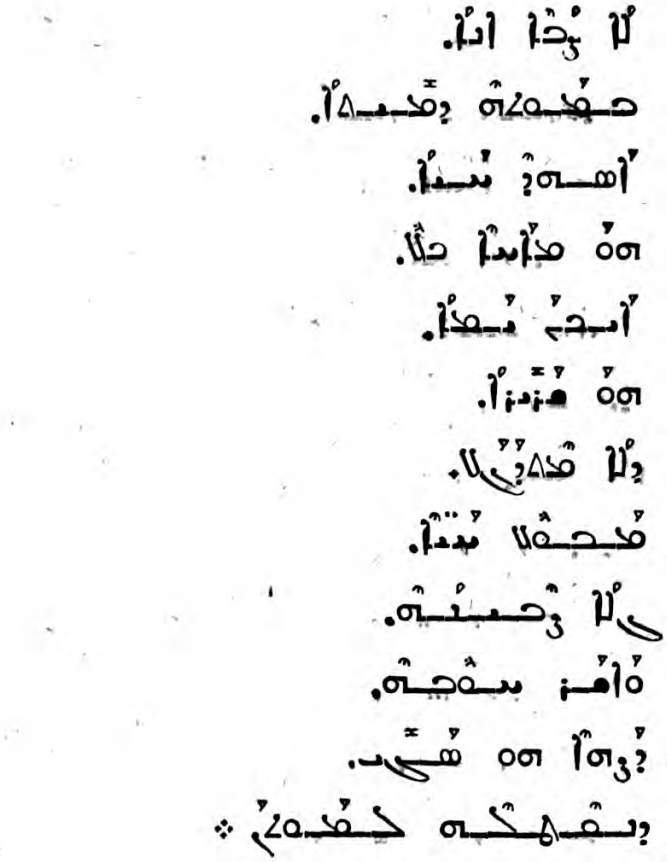

7.

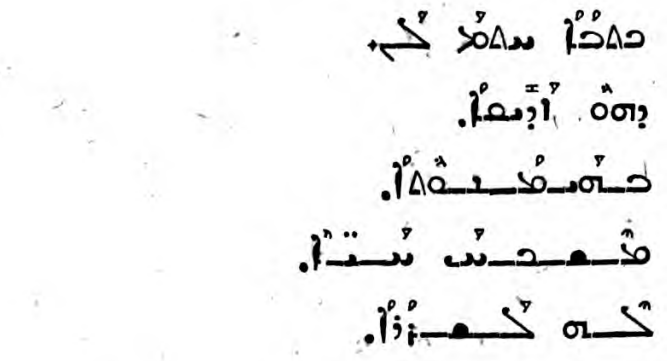

Str. 6. Locus est *Ezech.* 18, 32. cll. 23. v. 9—12. *P. Benedict.* reddidit: „Diserte suam declaravit voluntatem, ne scilicet de sua in nos caritate nobis dubium relinqueret, neve quisquam posthac de ejus incenso destruendae mortis desiderio ambigeret.“ v. 2. et 12. eodem sensu tropico, quo et Str. 4. et 5. et 6, 2. Str. 7. v. Habac. 2, 4. Rom.

ܗܘ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܢܦܫ ܐܢܫ ܐ

ܘܡܢ ܕܣܬܡ ܠܗ ܢܦܫ ܐ ❊

5. ܐ ܗܘ ܕܐ ܐ.

ܕܐ ܐ ܗ ܐ.

ܐ ܐ ܐ ܐ.

ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ.

ܐ ܐ ܗ ܐ ܐ.

ܐ ܐ ܐ ܐ.

ܐ ܐ ܐ.

ܐ ܐ ܐ ܐ.

ܐ ܐ ܐ ܐ.

ܐ ܐ ܐ ܐ.

ܐ ܐ ܐ ܐ.

ܐ ܐ ܐ ܐ ❊

Str. 5. quam *P. Benedictus* non satis percepisse videtur, levius saltem tractavit, ita recte vertetur: „Aër fugax haecce est anima, spiritus vitalis, qui vitam impertit corpori. Atque is, qui audet sibi intercludere (aëris) fluxum vivum, aperte perit (corpore perit, est ἔξω νεκρός). Is vero, qui intercludit sibi verbum veritatis, ejus anima est cadaver occultum (intrinsecus perit cf. str. 4, 8.)." Gravissimum negotium facessit nobis ܕܐ v. 2., quam vocem ideo profecto praeteriit *Benedictus*. Jam non dubitamus, esse verbum idque referendum ad ܐ. Si quis vero facilius auxilium suppeditaverit, gratos nos experietur. Nuper liberius vertimus: „*Diese Luft ist die vergängliche Seele, der lebendige Othem, der den Leib belebt* — quum accuratius reddendum: *Vergängliche Luft ist diese Seele etc.*

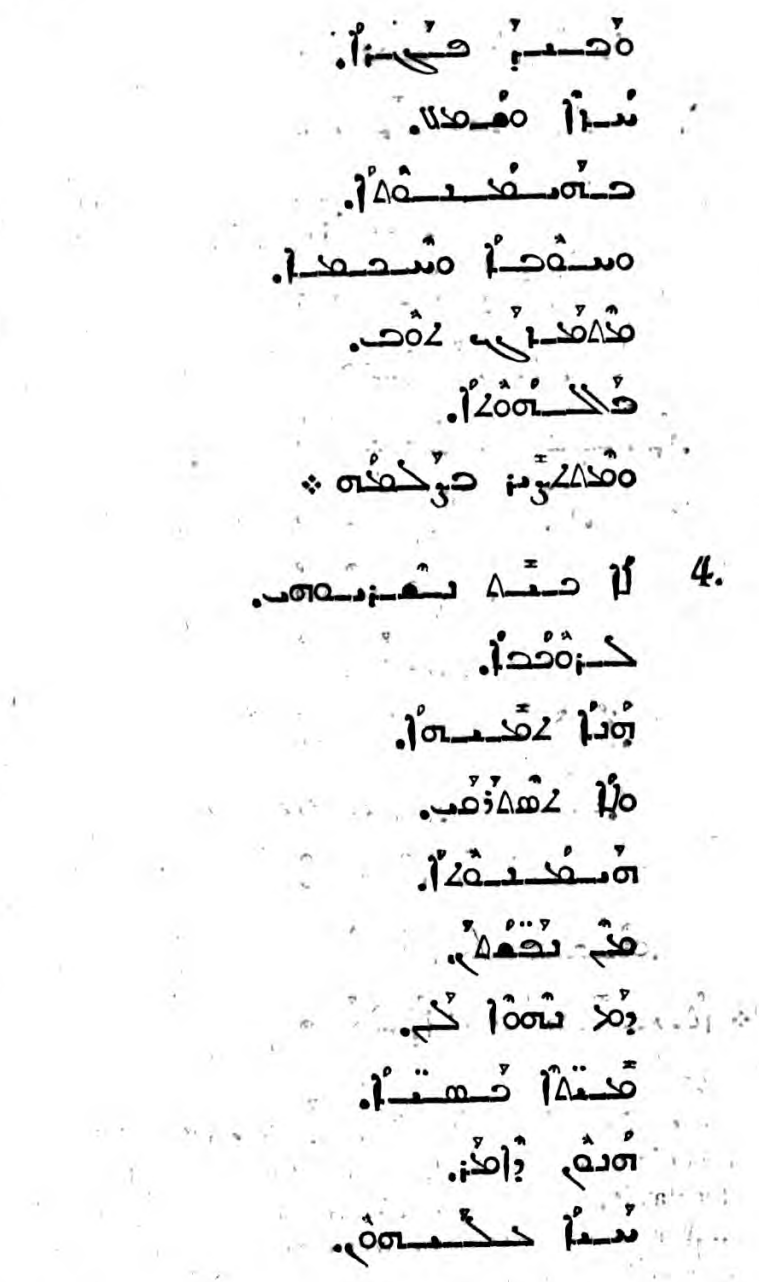

Str. 4. v. 2. ⲛⲉⲧⲣⲁⲥⲩⲗⲗⲁ́ⲃⲱⲥ pronuntiandum, quo diaereseos certo exemplo observationes metricae et prosodicae augentur, quas emisimus in libello *Bardes. gnost.* p. 34 sqq., inprimis p. 41 sq.

v. 7—12. „*ne forte fiamus mortui occulto* (ἔσω νεκροὶ), *tales, de quibus Vivus* (auctor vitae, ἡ ζωὴ) *dixit Matth.* 8, 22.: *sine mortuos sepelire mortuos.*“

ܐܘ ܙܙܥܟܝ.
ܡܥܙ ܟܗ ܥܟܒܐ ❊

2. ܚܝ ܐ ܡܫܠ.
ܡܘ ܚܫܗܙܐ.
ܡܐ ܙܠ ܚܢܥܐ.
ܡܢܥܐ ܙܟܐ.
ܚܡܦܚܫܗܙܐ.
ܡܡܚܫܗܙܐ.
ܙܟܐ ܐܟ ܫ.
ܚܟܡܡܗܙܐ.
ܒܚܢܗ ܒܐܕܐ.
ܚܥܐ ܒܒܐ.
ܫܗܥܐ ܒܚܐܢܐ.
ܟܚܟܥܡ ܚܒܢܐ ❊

3. ܚܡܐ ܥܒܐ.
ܝܒ ܚܥܕܢ ܐܢ.
ܐܥ ܢܥܥܗ.
ܟܥ ܟܟܬܐ.
ܚܢܥܐ ܢܐ.

Str. 2. v. 9—12. „A Patre quippe per Filium manat veritas, quae vitam omnibus instillat spiritu.“

HYMNVS QVARTVS.

(e δωδεκαστίχοις.)

DE FIDE.

Opp. S. Ephr. T. III. p. 149 sq. hymn. 80. *adv. Scrutatores*, vernacula lingua redditus in diss. *de cantu in eccles. Syriaca*, *Kirchenhistor. Archiv* von *Stäudlin*, *Tzschirner* und *Vater* für 1823. 3. Heft. p. 93 — 96.

1.

ܐܝܟ ܕܡܬܚܙܐ ܒܪܢܫܐ.
ܗܟܢܐ ܕܡܬܚܙܐ ܒܪܢܫܐ.
ܒܥܐ ܠܡܕܥ ܡܢ ܐܝܟ ܐܬܐ.
ܘܠܐ ܡܕܥ ܡܢ ܐܝܟ ܐܙܠ.
ܕܡܬܐ ܘܐܬܐ.
ܕܒܥܐ ܠܡܕܥ ܡܢ ܐܝܟ.
ܘܠܐ ܕܒܥܐ ܠܡܕܥ ܡܢ ܐܝܟ.
ܟܠܡܐ ܐܢܐ ܒܥܐ ܠܡܐܡܪ.
ܘܠܐ ܐܝܟ ܐܙܠ ܐܬܐ.
ܘܠܐ ܐܝܟ ܐܬܐ ܐܙܠ.

Str. 1. v. 5—7. „Et quemadmodum corpus per animam existit s. animatur, eadem animae est ratio (perinde vitam suam aliunde repetit)."

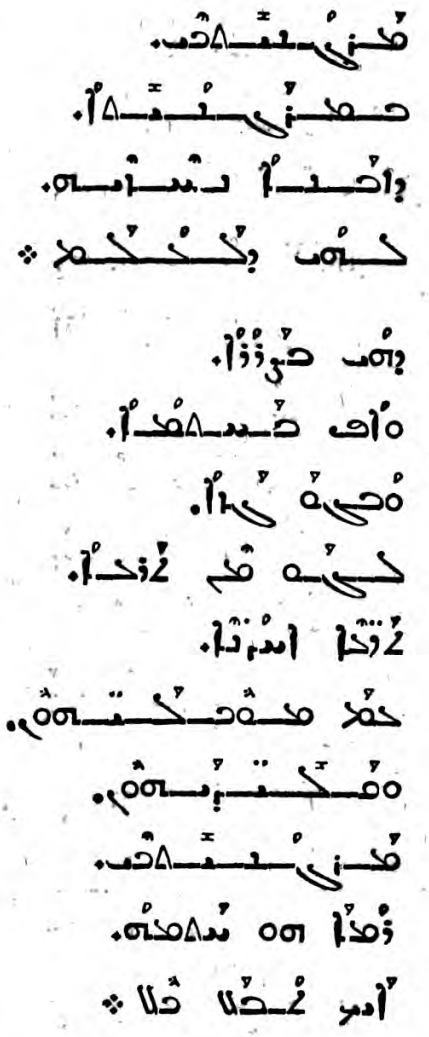

sius, recte tamen explicuit: „Sed nec nobilis matrona suam auro distrahat margaritam. Videsis, qui talia audis, qualem quamve turpem notam laturus sis, si forte cogitas in lutum projicere tantae auctoritatis gemmam. Ex fragilis porro lapilli pretio aeviterni unionis dignitatem aestimare debes.“

Str. 15. ܗܝ : *illa quidem* (margaritae seculi s. terrena et fragilis gestari s. contineri et condi solet) et rel.

v. 5. (imo intra) *plures januas.*

v. 8 — 10. *P. Benedictus:* „Tuam vero margaritam Altissimus ille tuo repositam pectore obsignâvit; uti enim rebus pretium ponere novit, sic datorum et acceptorum rationes exigere solet.“ Ergo multo diligentius custodienda est.

13. ܐܘܢ ܕܫܘܐ ܕܫܠܐ.
ܐܘܢ ܕܫܘܐ ܕܫܠܐ.
ܠܐ ܐܝܬ ܐܢܫ ܕܢܫܬܟܚ ܐܢܐ.
ܕܐܢ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܐܢܐ.
ܠܐ ܐܝܬ ܐܢܐ.
ܠܐ ܐܝܬ ܐܢܐ.
ܐܘܢ ܐܘܢ ܕܫܘܐ ܕܫܠܐ.
ܐܢܐ ܐܢܐ.
ܐܢܐ ܐܢܐ.
ܐܢܐ ❊

14. ܐܘ ܐܢܫ ܕܐܫܟܚ.
ܐܘ ܐܢܫ ܕܐܫܟܚ ܐܢܐ.
ܐܘܢ ܕܫܘܐ ܕܫܠܐ.
ܐܢܐ ܐܢܐ.
ܐܢܐ ܐܢܐ.
ܐܢܐ ܐܢܐ.

rum Matth. 13, 45. 46. coll. 7, 6. — Parabola de virginibus coruscis, quas margaritae lucenti comparat Ephraemus v. 4 sqq., legitur Matth. 25, 1 sqq.

Str. 13. Nova laus margaritae spiritualis (v. 7.), quod gratis possit acquiri et cujusvis hominis quaevis membra condecoret, quum margaritam proprie ita dictam nemo offerat v. c. pauperi foeminae (*filiae pauperum* v. 3.), cui quippe ejusmodi cultus non congruit.

Str. 14. Ex virtutibus margaritae hucusque descriptis apparet, quanti sit habenda. Hanc Str. *P. Benedictus* etsi verbo-

ܐܡܟ ܚܗ ܐ.
ܘܐܒ ܐܡ ܟܘ ܘ.
ܗܐ ܐ ܒܘ ܐ.
ܟܗ ܐ ܚܟ ܗ ܐ.
ܒܟ ܒ ܘ ܐ.
ܡ ܐ ܙ ܐ ܐ ❖

12. ܚܟ ܐ ܘ ܟ ܗ.
ܟ ܘ ܟ ܚ ܐ.
ܟ ܙ ܒ ܐ.
ܘ ܐ ܟ ܐ.
ܟ ܟ ܟ ܘ ܒ ܩ.
ܒ ܘ ܐ ܚ ܩ ܘ.
ܟ ܘ ܚ ܒ ܘ ܐ.
ܟ ܚ ܐ ܐ ܘ ܒ.
ܐ ܘ ܒ ܙ ܐ.
ܟ ܚ ܒ ܐ ❖

v. 8—10. *Petr. Benedictus* reddit: „forsan tua etiam symbola lucis genitricem respectant.“ Subjecit igitur conj. ܗܐ significationem: *nonne? = profecto, forsan.* Nullum subest hujus significationis testimonium, sed contextus probat. Videtur haec forma metri causa posita esse pro vulgari ܗܟ: „Quo ventrem, qui lucem parit, tuum symbolum (pomum splendidum) adumbret“ — ut ex te, fructu scilicet, intelligatur, cujus originis sit verbum.

Str. 12. Margaritae Christus simile esse dixit regnum coelo-

10. ܕܐܕܢܐ ܥܟܠ.
ܡܟܝܐ ܥܒܕ.
ܡܢܝܢܬܐ.
ܒܐܕܢܐ ܟܝ.
ܟܝ ܫܡܥ ܥܠ.
ܐܡܪ ܐܡܪܐ.
ܥܒܕ ܡܠܟܐ ܥܠ.
ܡܢ ܡܫܬܐܠ ܢܫܐ.
ܥܒܕ ܒܐܕܢ ܥܠ.
ܥܒܕ ܕܐܕܢ ܫܡܥ ✣

11. ܟܝ ܡܢ ܫܐܠ.
ܥܠ ܥܒܕ.
ܥܠ ܐܡܪ
ܢܫܟ ܐܕܢ.

Str. 10. docet, quae ratio sit inter *aurem* et *margaritam*. Aurem ingreditur verbum, nempe sonus, non ita *margarita* corusca, qua, verbum veritatis illustrante, auris eruditur (v. 5. h. e. permovetur, ut accipiat et teneat). Quapropter v. 8 — 10. provocatur margarita, ut speculi instar verbi pulchritudinem reddat, quam auris cognoscat. Subjectum verborum v. 5. et 10. et str. 11, 1. est ܐܕܢ, *auris*, qua omnis percipiendi facultas significari videtur.

Str. 11. v. 3. *Verbum altitudinis* = coelitus revelatum cf. str. 9, 9. 10, 7.

v. 4 — 7. nova imagine rationem illam illustrat. Hominem arbori comparat, aures esse fingit ramos, corpus truncum, margaritam s. fidem et pietatem fructum splendidum.

ܠܐܕܡ ܕܚܕܬ.
ܫܘܒܚ ܒܟ ܡܪܝ.
ܡܫܒܚܐ ܡܫܒܚ.
ܟܠܠ ܟܠܝܠ ܟܠܝܠ.
ܕܡܝ ܒܚܝܪܘܬ ܐܒܐ.
ܙܩܦ ܐܝܟ ܐܕܡ ܐܒܕ.
ܟܠܝܠ ܕܐܝܬ.
ܐܡܪ ܕܐܬܡܫܟܚܬ ⁘

obtulisse dicitur. *Mare* vero, in quo *margarita* (proprio sensu), utpote bacca maris et in conchis occulte nata, propriam sedem habet, h. l. tanquam exilium fere consideratur, in quod *margarita* (vera fides et pietas) post homines lapsos secesserit. Rogatur ideo, ut mare, cujus pisces, maximi licet, parvi esse maneant, fidei scilicet vitaeque spiritualis non capaces, relinquat et in terram ascendat, cui sit vicina et destinata, atque homines, auribus animoque recepta, pristinâ gloriâ induat. Utraque stropha ita videtur reddenda esse: „*Sunt quidem in mari* (in quo habitas), *pisces omnis generis et maximi, sed in magnitudine sua admodum tamen parvi. Per te vero, parvam licet, crescit corona, o imago Filii, cujus parvitate* (humilitate) *Adam* (homo lapsus) *crescit* (ad pristinam dignitatem evehitur), ita ut *capiti tua corona, oculo tuus decor, auribus tuus concentus* reddatur.“ (Versus 4 — 10. str. 9. *Benedictus* ita vertendo explicat:) „*Ohe satis in aquis jacuisti, cui terrestre domicilium natura dixit. Quin ergo ad propria remigras, nostris assuefaciendа auribus: consentaneum namque est, ut istae verbum salutis tecum pari amore complectantur.*“ E versione „*tecum*“ apparere videtur, *Benedictum* in cod. ms. legisse ܐܬܡܫܟܚܬ, (sicuti) *amasti* (o marg.) *illud* (Verbum vitae). Textus expressus rem invertit: *quemadmodum* (Verbum v.) *amavit te* (margaritam). Minus bene, ut videtur.

ܕܒܕܐ ܡܒܠܐ.
ܚܝܐ ܐܡܝܢܐ.
ܚܘܐ ܐܟܣܐ.
ܡܢܗ ܐܙܠ ❖

8. ܐܡ ܚܗ ܚܢܛܐ.
ܒܗܬܥ ܒܗܬܢ.
ܕܐܚܬ ܐܟܢ.
ܘܚܝܚܗܙܘ.
ܫܟܒ ܐܕܘܒ.
ܚܝܚܗܙܘܒ.
ܡܢ ܙܐܠ.
ܕܘܗܢ ܕܚܐ.
ܕܐܒܟ ܡܢ.
ܚܝܚܗܙܘ ❖

9. ܚܢܐ ܙܐܒ.
ܚܟܐ ܗܗܢ.

lerat, lumen suum conservavit, donec adjuncta nova luce (Evangelii), scintillula crevit in solem, qui, dissipata undique errorum caligine, universam provinciam collustravit.“

Str. 8. 9. Durior sed orientalis imaginum collatio. *Mare* pisces continens variae summaeque magnitudinis, alibi etiam ecclesiae symbolum est, idem est *corona*, margaritis (hominibus fide collustratis et regeneratis, e quibus *imago Filii Dei* (v. 8.) resplendet) distincta, quam Filius str. 5. Patri

6. ܡܟܟܐ ܕܡܐ.
ܢܥܡܐ ܕܐܠܗ.
ܠܐ ܕܐܬܐ.
ܗܢܘ ܕܡܫܟܚܐ.
ܡܢ ܟܠ ܡܟܫܦܐ.
ܘܐ ܕܒܥܝ ܚܝ.
ܒܗ ܐܫܬܟ ܘܐ.
ܢܚܙ ܐܠܟܐ.
ܡܫܟܚ ܢܦܫ.
ܐܢ ܕܡܟܪܝ ❖

7. ܘܐ ܐܢܫܐ.
ܕܫܬܐ ܟܠ ܡܢ.
ܠܦܘܬܐ.
ܕܐ ܢܫܟܚ.
ܟܕ ܙܘܥ ܢܫ.
ܟܡܐ ܕܒܐ.

Str. 6. De regina Sabae v. 1 Reg. 10, 1 sqq. — v. 6—10.: „qui caste egit cum ea, quamvis (postea l. l. 11, 3. 4.) apostata evaderet? Et regina quidem luce collustrata discessit, obscurati vero sunt illi (Hebraei), ut consueverunt.“ Dixerat Ephr. str. 3, 8 sq., radios lucis Domini pertigisse Cuthaeos et Indos. Quomodo ad illos transierint, str. 4. et 5. docuit, quomodo ad hos h. e. incolas Arabiae australis lux veritatis delata sit, haec et sequens stropha docet.

Str. 7. *Petr. Benedictus* sensum assecutus est vertens: „Caeterum scintilla, quam illa beata in opacam regionem intu-

ⲙ̀ⲡⲓⲣⲱⲙⲓ ⲛⲓⲃⲓ.
ⲉⲩⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲩⲥⲱⲙⲁ.
ⲙ̀ⲡⲉⲩⲥⲁⲣⲝ ⲛⲥⲁⲣⲝ.
ⲙ̀ⲡⲁⲓⲱⲛ ⲙ̀ⲡⲓⲱⲛ ✣

5. ⲉⲩⲕⲁⲧⲁⲡⲁⲩⲥⲓⲥ ⲙ̀ⲡⲁⲓⲱⲛ.
ⲛⲁⲓ ⲁⲛⲁⲡⲁⲩⲥⲓⲥ.
ⲉⲩⲉⲓⲣⲏⲛⲏ ⲛⲥⲟⲩⲛ.
ⲉⲩⲥⲱⲙⲁ ⲛⲓⲃⲓ.
ⲉⲩⲡⲛⲉⲩⲙⲁ ⲛⲓⲃⲓ.
ⲉⲩⲙⲁⲛⲁⲁⲩ ⲛⲓⲃⲓ.
ⲉⲩⲙⲁⲛⲧⲁⲙⲟ ⲛⲓⲃⲓ.
ⲙ̀ⲡⲉⲩⲙⲁ ⲉⲧⲟⲩⲁⲁⲃ.
ⲁⲩⲱ ⲙ̀ⲡⲉⲩⲥⲁⲣⲝ
ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲡⲁⲩⲥⲓⲥ ✣

tidissimus agnus de lavacro veniens, atrum hominem convenit et sacra prius lectione eruditum sanctis mox aquis expiavit, inde nova accedente luce illustratus Aethiops, eâdem ducente, interruptum resumsit iter.“ Versus 9 et 10. ad verba reddendi: „Et indutus est luce splendente et ducente.“

Str. 5. Bene *Petrus Ben.* circumscripsit: „In patriam revectus gentiles suos colorem mutare docuit et atros Aethiopas in candidas margaritas transformavit, quas quum Filius Dei accepisset, Patri suo Aethiopicis gemmis illuminatum diadema obtulit“ ad verba: coronam splendentem ex Aethiopibus. Aethiopes enim *fidem habentes et fide regenerati* h. l. vocantur margaritae. Hinc str. 8, 8. margarita appellatur *imago Filii.*

ܕܚܘܢ ܐܢ ܕܫܡܫܐ.
ܟܚܘܢ ܕܐܘܪܚܬܐ.
ܒܕܗ ܒܚܫܟ.
ܒܘ ܒܝ ܕܒܚܫ ܒܘܐ.
ܕܚܘܙܐ ܟܚܛܒܬܐ.
ܒܟܚܛܘܗܝ.
ܒܟܚܬܒܘܬܐ.
ܒܗܘ ܐܟܚܛܘܫ ❖

4. ܒܫܒܬܐ ܕܒܝ ܚܘ.
ܟܐ ܒܙܕܟܐ.
ܫܐ ܫܟܚܛܘܫ.
ܟܐ ܚܐܘܟܐ.
ܐܙܐ ܕܚܘܙܐ.
ܒܝ ܚܐ ܫܛܘܐ.

פטרה reddidisse per ܒܟܢܝܫܐ. — Inest in hac stropha lepida antanaclasis; nam *margaritae Aethiopiae* primum physico, deinde spirituali sensu accipiuntur v. 4 sqq. et str. sq.

Str. 4. Ostenditur, quomodo pertigerint ad Aethiopes radii lucis Domini, per Eunuchum nempe Candaces ministrum v. Act. 8, 26—39. — ܫܒܫܒܬܐ, 1) *fidelis, verax*, cui fides habetur et haberi potest; 2) *eunuchus*, cui gynaeceum, gaza aliaque creduntur. Inversa est significationum consecutio vocis סָרִיס v. *Gesen.* s. h. v. et *Rosenmülleri* Schol. ad Gen. 37, 36. — Versus 5—10. intelliges, ubi in baptismate *Φωτισμόν*, quo nomine Graeci usi sunt, agnoveris. Sensum non male expressit *Petrus Ben.* vertens: „Quum enim Eunuchum Aethiopem curru vectum aliquando vidisset Philippus, ni-

2.

3.

mnorum, tum argumentum docet, modo subjective, modo objective pro verbo, cui fides habetur, accipienda esse videtur. cf. et str. 5. et 8. — v. 4 sqq. cf. Matth. 13, 45 sq.: „*Tui amore incensus est vel mercator, ut vestibus suis* (pretiosis) *se exspoliaret, non ut te indueret* (sed quod cognosset, se per te satis locupletatum facile illis carere posse). *Tua* (enim) *vestis* (est) *lux tua, indumentum tuum splendor tuus, o nuda!*“ (Qui enim te possidet, quamvis nudam et simplicem, opulentus est et splendidus, quantumvis nudus et sordidus.)

Str. 2. Aptissime comparat fidem simplicem Evae, quae, quum nuda esset, minime nuda erat. Etsi vero exsecrabilis serpens illam decepit nudatamque dereliquit, non tamen valet margaritae ornatum exuere. — v. 8—10.: „Tuo mysterio (vi tua arcana) induent foeminae splendorem in Eden“ h. e. recuperabunt beatam illam dignitatem, qua serpens Evam exuit. — v. 1. *praesens periphr.*

Str. 3. v. 3. Innuit profecto פְּטֶרֶת כּוּשׁ Iob. 28, 19. Non tamen e commentario *Ephr.* in l. l. T. II. p. 12. patet, eum

HYMNVS TERTIVS
(ejusdem metri.)

IN MARGARITAM h. e. FIDEM.

Est hymnus tertius e septem hymnis, qui inscribuntur ܟܠܐ ܡܢ ܥܕܐ ܕ ܐܡܬܐ ܕܡܫܬܟܚ, et excusus legitur in *Ephr.* Opp. T. III. p. 154 sq.

---

1. ܠܐ ܡܟܝ ܥܕܐ.
ܚܟܝܡ ܒܣܝܬܟ.
ܡܢ ܥܕܐ.
ܕܐ ܐܢ ܚܒܝܒ.
ܐܝܟ ܙܒܢ.
ܒܟܝܡ ܒܕܐܢ.
ܟܐ ܕܒܫܝܒ.
ܟܚܦ ܕܡܢ.
ܒܕܐ ܐܦ.
ܐܢ ܟܝܡ ❖

Str. 1. „*Non delitescis* | *ditate tua, margarita!*“ — (praes. periphr. e participio et pronomine compositum) *in nu-* | Fides, quam per margaritam significari cum inscriptio 7 hy-

ܘܐ ܒܬܐܡܪ.
ܒܥܝܢܐ.
ܕܚܪܙܐ ܕܒܟܝ.
ܕܒܝܫ ܐ ܗܝ.
ܘܬܗ ܕܒܟܝ.
ܒܟܝ ܘܒܟܝ ❖

10. ܫܡܫܐ ܕܝܘܡܐ.
ܒܥܝܢܐ.
ܒܝܬ ܒܝܬ ܒܝܬ.
ܕܗܒ ܒܪ.
ܕܫܒ ܒܟܫ.
ܒܐܒܟܐ.
ܒܪ ܕܝܟ.
ܫܡܐ ܘܫܡ.
ܒܟܝ ܒܝܬ ܒܝܬ.
ܐܠ ܘܒܝܬ ❖

dant, corpus odisse et repudiare, cujus membra sexcentos labores exerceant.

Str. 10. Enumerat opera corporis eximia pro pietatis tum temporis modulo ascetico. — — *Ossa* v. 3. vocat thesauros latentes, *lacrymas* contra v. 4., quarum fons inexhaustus oculus, *pecuniam numeratam* (ܒܪ), in *virginitate* v. 6. esse dicit *gemmam*, qua totum corpus coruscet. Ita hominem pingit pavonem spiritualem, qui, quibuscunque excellat, membris suis prodat.

8. ܡܢ ܒܝ ܟܢܥܐ.
ܕܫܒܩ ܗܘ ܠܟ.
ܠܫܘܬܐ ܕܚܝܐ ܠܟ.
ܟܐܢ ܕܫܒܩ ܠܟ.
ܘܠܐ ܟܢܥܐ.
ܒܗ ܕܠܟ ܕܐܡ.
ܐܝ ܕܐܝܬ ܐܡ.
ܕܒܠ ܒܟ.
ܠܐ ܟܦ ܒܟ.
ܡܢ ܐܝܟ ܕܗ ❖

9. ܡܢ ܒܝ ܟܫܐ.
ܘܠܐ ܐܝܬ.
ܗܢ ܟܢ.
ܕܐܝܟ ܐܢ.

Str. 8. Ephr. ita argumentatur: Si panem, naturâ suâ hylicâ animae adversarium et alienum, eidem cognatum putatis (ita ut in eucharistia vitam salutemque ejus promovere possit), quanto magis corpus animae cognatum est putandum, sine quo ne vitam quidem exserere potest. E pane igitur alieno mens discat, nec corpus suum esse abnegandum et respuendum, — ܕܡ = ܕܫܒܩ. Versus 3. pentasyllabus in tetrasyllabum contrasyendus est (*Lachmos' kubloh*). Plura *synizeseos* exempla vid. *Bardes.* p. 39 sq. scribi etiam potest ܫܒܩܠܟ.

Str. 9. Improbabile esse dicit Ephr., Dominum, quem in pane (corpore mortuo) et aquis (in baptismate effusis) et templis lapideis (v. 7. scribendum fortasse ܒܝܬ̈ܐ) habitare cre-

7. ܠ ܬܚܫܒܬ.
ܘܐܢ ܠܢܦܫܐ ܒܠܚܘܕ.
ܥܕܝܢ ܡܬܟܢܫܝܢ.
ܘܡܬܚܙܝܢ ܕܡܬܬܐ.
ܕܢܦܫܐ ܡܬܥܒܕ.
ܕܡܢ ܐܝܟ ܕܐܢܘܢ.
ܐܝ ܠܐ ܐܝܟ ܕܡܐ.
ܕܡܢ ܐܝܟ ܕܓܘܦܐ.
ܕܐܝܟ ܕܡܐ ܕܐܢܘܢ.
ܐܝ ܠܐ ܐܝܟ ܕܓܘܦܐ ܕܐܢܘܢ.
ܕܐܝܟ ܕܡܐ ܕܐܢܘܢ ❖

cant, filius Boni, quem tantopere ipsi blasphement. (Ipse enim baptizatus est panemque fregit).

Str. 7. Ita vertenda videtur: „*Quod si pertinere volunt opus* (administrationem sacramentorum) *ad* (solam) *animam, iterum erroris convincuntur putantes, fieri posse, ut attingat animam baptismus. Quomodo cognatus est ei?* (Res enim cognatae inter se contingunt). *Panis utique, quem frangunt, cognatus est corpori, quod oderunt.*“ — *Petrum Ben.* in errorem induxit ܡܠܬܐ (v. 4.), quae vox h. l. non *verbum*, sed, ut Str. 6., *rem* denotat. Semel lapsus iterum peccavit inserendo „*non ita*“ ante v. 8. Vertit enim; „Quod si ad animam modo dicta pertinere volunt, eisdem adhuc premuntur angustiis, quum *verbum* queat animae utpote congeneri baptismi tenere vicem, *non ita* panis, corporis, quod oderunt, cognatus.“ — Ephraemus hoc sibi vult, illo Marcionitarum praetextu, quod sacramentorum administratio ad animam solam spectet, repugnantiam non tolli, quum inter animam atque aquam et panem nulla intercedat cognatio et ratio.

ܕܢ ܒܝܫܐ.
ܐܗܒ ܚܛܐ.
ܚܫܒܬ ܒܝܫ ܟܠ.
ܐܝܟ ܐܕܡ.
ܒܟ ܥܒܕ.
ܐ ܠܐ ܨܒܐ ܠܡ ✤

6. ܐܡܪ ܡܫܝܚܐ.
ܡܫܬܘܬܦܢ.
ܐܢܐ ܠܐ ܐܫܬ.
ܥܒܕ ܒܕ.
ܨܒܐ ܠܐ ܥܒ.
ܡܫܗܕ.
ܫܘܛܐ ܡܪܥ.
ܫܡܫ ܡܫܝܚܐ.
ܠܐ ܕܢ ܐܕ.
ܒܕܐ ܥܒܕ ✤

si corpus, a Creatore formatum, *e malo est* et daemonum quasi propria sedes, *Christus baptismo* (sibi) *sacravit corpus?*

Str. 6. Quum omnem materiam (ergo et aquam et panem) e malo principio repeterent malamque esse dicerent Marcionitae; miratur Syrus, quod baptisma exerceant et panem frangant in eucharistia; sequi enim ex eorum sententia, ut corpus, in quod cum aqua daemon irruat, malo sacretur et panis Satanae frangatur. Horret tamen pius pater tantos adversariorum errores optatque, ut ignoscat iis hic, quem di-

ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ.
ܟܕ ܐܬܝܬ ܐܢܐ.
ܟܢܫ ܐܢܐ ܠܟܘܢ.
ܘܠܐ ܐܫܟܚ ܐܢܐ ܟܘ.
ܐܠܐ ܒܝܕ ܚܕ.
ܗܘ ܕܫܕܪ ܠܝ ܡܢ ܡܪܝܐ.
ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ.
ܡܢܐ ܐܢܬ ܗܟܝ ✣

5. ܘܐܡܪ ܠܗ ܗܟܝ.
ܠܐ ܝܕܥ ܐܢܐ.
ܡܢ ܐܢܬ ܐܢܬ.
ܕܒ ܐܢܐ ܟܘ.

eulenter apparere Bonum Creatori inimicum, quod hujus templum in arce Sion destruxerit. *At*, disputat Ephr-, *utrumque templum est Creatoris, corpus et aedes Sionis. Qua tandem ratione ductus Peregrinus templum Sionaeum, sanctitatis officinam, adeo persecutus est odio, ut funditus everteret, corpus vero, pecoatorum conceptaculum, adeo amavit, ut servaret sibique tsmplum esse vellet?*

Str. 5. Marcionitae ipsis dictis et actionibus Christi probare conati sunt, nullam ei cum Creatore rationem et amicitiam intercedere. Quum igitur homo daemone obsessus Christum *Sanctum Dei* (h. l. v. 5. metri causa ܕܒ ܡܪܡܐ) appellaret filiumque Dei *Creatoris* innueret (Luc. 4, 33. 34.), non accepit hunc, qui homini videbatur honorem (ܝܩܪܐ), sed *pro importuno et mentito honore, quo ab illo afficiebatur* (v. 7.), os daemoniaci obstruxit. (Luc. l. l. 35. cf. *Marcionis Evangelium* supra cit. p. 134.). — *Cur vero*, interpellat Ephraemus v. 8 — 10.,

ܢܫܡܫ ܒܥܝܢ ܕܐܠܗܐ.
ܐܝ ܗܝ ܙܒܢ.
ܗܢܘ ܕܐܫܬܒܩ.
ܕܢܦܫ ܕܒܪ ܡܢ ܟܠ ܒܪ ܢܫ ܀

3. ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܦܪܩ ܠܢ.
ܗܢܘ ܕܢܦܫ ܒܥܐ.
ܘܠܐ ܒܥܐ ܠܓܘܫܡ.
ܕܐܦ ܐܢ ܐܬܐ ܠܡܫܒ

ܕܡܢ ܢܫܟܚܘ.
ܐܝܬܝ ܗܘ ܕ.
ܠܐ ܕܢܦܫ.
ܕܒܥܐ ܕܢܒܢ +

2. ܕܒܢܗ ܗܘ ܕܐ.
ܕܢܥܕ ܕܢܒܢ.
ܕܢܚܕ ܒܝܬ.
ܒܥܐ ܠܐ ܕܢ.
ܐܠܐ ܕܥܒܕ.
ܕܢܒ ܕܥܒ.

vel malus, ܒܝܫܐ, πονηρός, e sententia Marcionitarum, a Patribus eccl. appelletur. Non igitur, qui hic vocatur *mālus*, permutandus est *malo principio*, quod praeter illa numina Marcion statuit. Exprobrat Ephraemus haeretico fabulas de numinibus male sibi constantes: *Estne Bonus, quem adversarium Mali finxisti, a partibus hujus? Restituit alicui* (post ܠܐ supple ܐܝܬ, idem post ܠܡܚܙܐ) *oculos, quibus concupiscere posset, alii expandit manus ad caedes perpetrandas.* Non ergo potest esse carnis operumque Creatoris osor. *Medicus ejus* (hominis) *testatur super* (pro) *Creatore ejus, illum bonum creasse hunc.* — V. 10. legendum videtur ܕܢܒܐ *formae Pael*, quam, rariorem quippe, librariorum Syrorum incuria in Pe. mutavit, cf. *Bardes.* p. 41 sq.

Str. 2. Contra adversarios, qui corpus humanum male factum a Creatore esse clamabant, ex ipso Christi, utpote Dei boni, judicio feliciter pugnat. *Instemus*, inquit v. 4 sqq., *Domino nostro, ut, si non apta sit structura domus* (corporis) *ejus* (quem sanat), *diruat solvatque eam. Si vero desideravit eam, ut esset sua ipsius habitatio* (id quod desideravit v. c. Ioh. 14, 23. cll. Ephes.

HYMNVS SECVNDVS.

(e δεκαστίχοις.)

ADVERSVS MARCIONITAS.*)

Hymnus 42. adv. haereses Opp. Ephr. T. II. p. 534 sq.

1.

ܐܠܗܐ ܛܒܐ ܗܘ ܐܝܬ.
ܕܐܬܓܠܝ ܒܦܓܪܐ.
ܘܐܬܚܙܝ ܒܕܡܘܬ ܒܢܝ ܐܢܫܐ.
ܕܐܦ ܒܗ ܐܬܦܪܥ.
ܒܨܠܡܗ ܕܐܕܡ ܐܬܒܪܝ.
ܘܥܠ ܟܠ ܐܢܫ ܐܬܚܢܢ.

*) Gnosin Marcionis cognoscere cupientes adeant: Aug. Neander's *genetische Entwickelung der vornehmsten gnostischen Systeme* p. 276—337. et *Das Evangelium Marcions* — von. Aug. Hahn p. 67—89. itemque *Antitheses Marcionis Gnostici* — commentat. Aug. Hahn p. 8 sqq. et *dissert. de gnosi Marcionis antinomi* P. I. et II. Regiom. 1820. et 1821.

Str. 1. ܐܠܗܐ ܛܒܐ, *bonus deus*. qui in Christo primus, assumta carnis specie, apparuit, quem Marcion etiam ܕܐܬܓܠܝ, *peregrinum*, vocavit (v. c. str. 4.) et *creatori*, ܕܥܠ, opposuit, qui, licet *justus*, δίκαιος, ܙܕܝܩ vocari soleat, ita crudeliter, summa justitia ductus egisse subinde perhibetur, ut

24. ܐܗܒ ܠܝ ܟܕ ܐܢܐ.
ܗܕܐ ܣܝܬܐ.
ܘܩܠܐ ܐܬܐ.
ܕܐܢܐ ܚܟܡ.
ܘܐܢ ܠܐ ܐܫܬܘ.

Str. 24. Expetit sibi poëta et silentium et vocem in salutem suam, *silentium*, ne cum scrutatoribus de mysteriis divinis disputare eaque indagare conetur, *vocem* vero, ut laudes Dei praedicare possit. cf. XVII, 19.

ܕܒ ܡܦܟܘܫܐ.
ܘܐܗܒ ܠܐܝܡ.
ܚܝܠܟ ܫܬܐ ❊

21. ܡܫܒܚ ܟܒܥܠ.
ܕܐ ܥܒܝܕ.
ܕܒ ܘܡ ܕܒ ܘܡ.
ܘܡܕ ܦܢܕ.
ܕܐ ܚܡ ܟܝܪ ❊

22. ܡܫܒܚ ܠܐ.
ܙܚܗ ܕܐܡܫ.
ܡܫܒܚ ܟܚܙ.
ܙܚܗ ܥܒܝ.
ܕܡܦܟܘ ܡܦܐ ❊

23. ܙܘܙ ܠܐ.
ܙܐ ܦܗܡܪ.
ܙܘܙ ܟܚܙ.
ܙܐ ܦܦܟܚ.
ܟܡ ܙܡ ܡܦܙܐ ❊

Str. 21. *Laus sit ei, qui fabricavit hancce clavem* (npe. *fidem* Str. 16.), *quae licet una sit, omnes aperit thesauros!*

Str. 22. v. 3 — 5. ad verba: *laus sit Filio, qui reconditus est quoad generationem sui s.* originem suam *sigillo silentii.*

17. ܘܠܗܝܢ ܒܗ ܗܘ ܟܢܝܫܬܐ
ܕܩܕܝܫܬܐ.
ܕܫܪܝܪ ܗܘ ܕܐܡܪܬ.
ܕܥܒܕܬ ܫܦܝܪ.
ܘܐܬܝܗܒ ܠܗ ܡܦܬܚܐ ✣

18. ܕܐܦ ܟܕ ܫܪܝܪ.
ܕܟܠ ܕܬܫܬܘܒܚ ܒܗ
ܘܡܫܒܚ ܠܐ ܢܦܣܩ.
ܕܒ ܠܐ ܐܬܦܣܩ ܡܢ
ܦܘܡ ܕܐܡܪܬ ✣

19. ܘܐܦ ܒܟܠ ܫܪܝܪ ܫܪܝܪ.
ܕܐܬܝܗܒ ܠܢ
ܘܐܦ ܒܟܠ ܫܒܚ ܫܒܚ.
ܕܢܫܒܚ ܠܐܠܗܐ
ܒܫܡ ܚܕܬܐ ✣

20. ܐܦ ܒܟܠ ܫܪܝܪ ܫܪܝܪ.
ܕܢܫܒܚ ܠܐܠܗܐ

Str. 17. Acquiesce itaque illis (ܠܗܘܢ) ecclesia beata.

Str. 18. Et sane est, quod nihil agas nisi ut laudibus praedices, quae fide accepisti. Nam quem olim amor Dei e pulvere formavit (Str. 18.), eum postea lapsum contritumque ex orco gratia ejus liberavit (Str. 19.) reclusoque paradiso arbori vitae admisit (Str. 20.).

Str. 20. v. 3. *secundum promissa, ex promissis.*

14. ܩܘܕܫܐ ܡܢ ܚܝܐ.
ܛܒ ܡܢܐ.
ܐܝܬ ܕܫܬܐ ܐܢܫ.
ܠܐ ܢܣܒ ܡܝܐ.
ܕܝܢܐ ܡܬܩܪܒ ܀

15. ܩܘܕܫܐ ܡܢ ܟܢܐ.
ܟܐܦܐ ܫܪܝܪ.
ܒܥܝܢ ܠܐ ܡܬܪܐ.
ܕܐ ܐܝܟ ܐܢܫ.
ܠܐ ܡܬܚܙܐ ܀

16. ܩܘܕܫ ܡܬܩܛܠ.
ܒܚܪܒܐ.
ܒܡܫܟܐ ܐܢܫ.
ܢܣܒ ܡܝܐ.
ܠܐ ܕܡܥ ܀

Str. 14. Deus fons vitae. Praestat vero sitientem haurire, quam metiri fontem.

Str. 15. ܫܪܝܪ construe eum ܩܘܕܫ, sicuti ܚܝ in str. 14. — Multo magis profecto interest pueri ipso intuitu patrem cognoscere, quam meditatione. Scilicet *fides* est oculus, quo deum intuemur, v. str. sq.

11. ܟܠܐ ܚܫܘܫܐ.
ܟܠܐ ܫܢܝܢܐ.
ܟܠܐ ܙܕܩܘܗܝ.
ܡܟܝܦ ܡܫܘܚܐ.

* * * *

12. ܚܦܫ ܡܘܐ ܒܗ.
ܒܠܐ ܒܙܘܗܝ.
ܫܡܫܐ ܡܫܘܚܐ.
ܠܐ ܒܚܝܙܘܗܝ.
ܫܚܘܫ ܡܢ ܚܟܡܬ.

13. ܚܦܫ ܡܘܐ ܙܘܕ.
ܒܚܫܘܫܐ.
ܬܡܢ ܫܢܐ.
ܠܐ ܚܫܒܬܘܗܝ.
ܡܠܐ ܟܫܘܫܐ.

Str. 11. ܟܠܐ, *irruit.* — *Versus quintus* aut periit, aut versu quarto repetito compensatus est.

Str. 13. Satius esse praedicat, simplici fide vitam beatam lucrari, quam *sapientiae fastu* (*sapientiis* = magnâ sap.) vitae jacturam facere. — Metri causa constructio variata est in versibus postremis pro: ܠܐ ܒܙܕ ܡܢ ܬܡܢ.

8. ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܥܡܐ ܩܕܝܫܐ.
ܘܒܥܡܕܐ ܕܝܘܡܢܐ.
ܘܒܫܡܗ ܕܥܡܐ ܩܕܝܫܐ.
ܘܒܟܢܫܬܐ ܕܚܕܐ.
ܘܒܩܝܡܬܐ ܕܡܝܬܐ ✣

9. ܗܝܡܢܘܬܐ ܫܪܝܪܬܐ.
ܕܒܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ.
ܕܒܝ ܟܠ ܒܢܝ.
ܕܚܙܘܗ ܒܥܝܢܐ.
ܘܕܫܡܥܘ ܒܐܕܢܐ ✣

10. ܗܢܘ ܕܐܡܪ ܗܘܐ.
ܘܐܬܥܒܕ ܗܘܐ.
ܘܦܩܕ ܥܠ ܟܠ.
ܘܩܐܡ ܠܥܠܡ.
ܘܩܐܡ ܠܥܠܡܝ ✣

Str. 9. Quemadmodum *in codice*, quasi speculo, omnibus, quibus oculi puri et sani, Dei triunius imago se offert (str. 7. 8.); ita trium personarum nomina *fidei regula* complectitur, *in baptismate* recitanda. ܗܝܡܢܘܬܐ = *fides* i. e. fidei regula, formula, symbolum = *der Glaube*, conf. h. XVII, 1. XVIII, 20. (ubi est *fides Nicaena*).

Str. 10. *P. Benedictus* non male *παραφράζει*: „Nunc vero nova mentes hominum incessit cura perturbavitque. Examinanda esse clamant divina, quae didicimus, nomina, conquisitisque rationibus eorum ratam certamque notionem esse demonstrandam.“

5. ܬܐܟܦ ܚܘܕܐ.
ܘܐܡܪ ܬܐܒ.
ܘܐܦ ܬܐܒ.
ܟܕܐ ܬܘܒܐ.
ܗܕܐ ܘܐܡܪ ❊

6. ܬܐܟܦ ܟܘܡܪ.
ܘܐܦ ܢܟܦ.
ܟܕܐ ܬܘܒܐ.
ܐܢ ܚܟܘܢ.
ܟܠ ܡܬܩܒ ❊

7. ܫܒܥ ܕܒܐ.
ܐܢ ܚܣܪ.
ܟܕܐ ܕܒܫ.
ܟܕܐ ܚܘܒܐ.
ܡܐ ܕܒ ❊

tate sua vel subtilitate assequuntur. Ergo sileant!

Str. 5. v. 3. *atque ita, atque deinde loquatur.* ܐܦ = ܐܦ in lexico Castelli desideratur. *Olaph* prosthet. ut in ܐܒ ܐܒ. ܐܡܪ.

Str. 6. *Subiectum* strophae est idem, quod praecedentis: ܚܘܕܐ. — v. 4. *Os* comparatur *cymbae* mercibus plenae. Similiter *docere* et *doceri* describitur tanq. *negotiatio spiritualis* in *Ephr.* serm. adv. Iudaeos Tom. III. pag. 209. B. C. —

2. ܫܬܥܐ ܕܡܐ.
ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ.
ܠܐ ܚܟܝܡ.
ܡܫܐܠ ܒܗ ܡܕܡ.
ܠܐ ܚܦܨ ✣

3. ܫܬܥܐ ܟܐ.
ܫܬܘ ܡܕܡ ܕܥܩܡ.
ܘܡܗܠܐ ܗܘ.
ܟܐܢ ܚܟܡ.
ܥܡܐ ܫܬܘܕ ✣

4. ܢܨܒ ܩܐ.
ܠܫܘܡ ܚܟܡ.
ܡܫܬܐ ܢܨܒ.
ܠܫܘܡ ܥܝܩ.
ܐܠ ܚܫܘܐ ✣

Str. 2. ܐܝܬ cum ? pleonastico, quod dicunt, ad nauseam usque frequenti: *Vexillum illud Pater unus est individuus* et rel.

Str. 3. *Sensus:* Conspicuum est vexillum in luce positum; quemadmodum vero homo desipiens, tenebris quasi coecatus, noctes jaculis petit, ita scrutatores vesani, fidei simplicitate destituti, quaestionibus et disputationibus suis, quasi telis, ipsum deum incomprehensum lacessunt conf. Str. 11 — 13. 22 sqq.

Str. 4. *μυστήρια*, arcana divina, neque oratores verbis neque naturae indagatores sagaci-

I.

HYMNI METRO TETRASYLLABO COMPOSITI.

HYMNVS PRIMVS.

(e *πενταστίχοις*.)

Trinitatis mysterium, codicis s. auctoritate certum, credendum est non perscrutandum. — Opp. Ephraemi. T. III. p. 129 sq. hymn. 67. adv. scrutatores.

1.

ܬܫܥܐ ܐܠܗܐ.
ܫܡܝ ܕܫܪܪܐ.
ܐܝܬ ܠܗ ܒܢ̈ܝ ܢܘܗܪܐ.
ܐܠܗܐ ܐܒ ܘܪܘܚܐ.
ܟܠܗܘܢ ܐܠܗ̈ܐ ܩܕ̈ܝܫ̈ܐ.

Str. 1. *Deus Triunus*, ut utamur vocabulo ecclesiastico, vocatur ܐ̈ ܐ̈ ; *vexillum veritatis* (Str. 2.), in S. S. conspicuum (Str. 3. cll. Str. 7 et 8.), ad quod congregantur omnes pii, fidei lumine ducti, quod vero, qui hoc destituti ideoque *coeci* sunt, deserue-runt vel eo vesaniae ducti, ut jaculis eum petere conantur, quem *Angeli* dominum agnoscunt. Respexisse videtur Ies. 6, 3. cll. Apoc. 4, 8. — ܐ̈ scil. ܐ̈ Str. 3. cll. hymn. X. 9. et XVII. 3.

I.

HYMNI
METRO TETRASYLLABO
COMPOSITI.
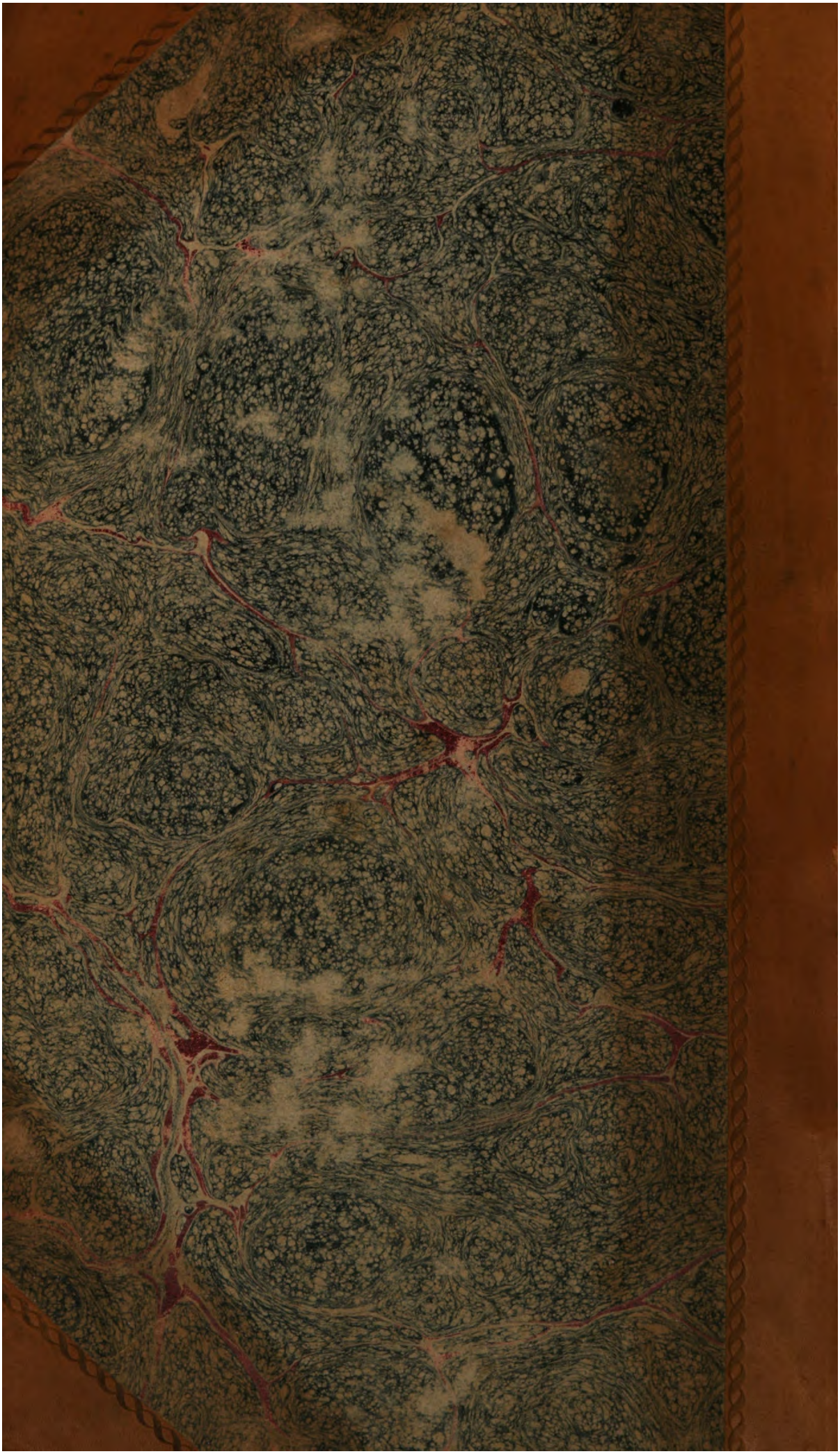
60000